

היחידה
בנייה מתועשת

ראה פרטים בעמוד 13

הזמן הירוק



דוראל אנרגיה
מקבוצת דוראל וקיבוץ יטבתה

ראה עמוד 11

שבועון הקיבוצים • מס' 1596 • כ"ג באלול תשע"ז • 14 בספטמבר 2017



ירוקים מתמיד! לקבלת העיתון במייל, צור קשר בדוא"ל: kav_daf@tmags.co.il

שובר הנחה

החל מ-
235 ₪
לחודש



קלנועית אפיקים
הכל הופך להיות הרבה יותר קל

מבצע דבש!

500 ₪ הנחת חג בקניית קלנועית!

9901* / מסלול 4 **הבית של הקלנועיות בישראל**

ההנחה תינתן בהצגת השובר. המחיר מתייחס לדגם GOGO 3 LX במסגרת 36 תשלומים, ללא ריבית ולמשלמים בכרטיס אשראי. בתוקף עד 21.9.17. התמונה להמחשה בלבד. כפוף לתקנון. ט.ל.ח.

הכותל, הציונות, החרדים ואנחנו

ברכות ל"הזמן הירוק" ולכתב, עורך הון, על הכתבה המצוינת, "הצנחנים משחררי ירושלים ונשות הכותל - מאבק משותף" ("הזמן הירוק", 07.09). צודק עורך הון כי כאן מאבק על דמותה של ישראל. בפועל, השלכותיו של המאבק הם על הציונות כפרויקט של עם יש-ראל כולו לא רק על דמות המדינה. שילוב של ציונות מדינית וציונות תרבותית היה מהותי למורשת תנועת העבודה הציונית מראשיתה. ב-1934 חזה ברל, בהספדו לחיים נחמן ביאליק, את העתיד לבוא: "עכשיו אנו עומדים בארץ בתקופה של בנייה ראשונית... אבל עוד נצפ-נו לנו ימים. עוד ישבו יהודים רבים רבים בארץ ומכאובינו התרבותיים לא ייתנו להם דמי... נתחבט בימים הבאים בשאלת גורלנו התרבותי".

הדאגה לגורלנו התרבותי הוא המכנה המשותף בין נשות הכותל והצנחנים משחררי ירושלים. אליה וקוץ בה - צנחנים אלה, היום בראשית שנות שיבה שלהם, לרוב מייצגים דור שכבר אינו פעיל על הבמה. הם אינם מייצגים את השינוי באתוס הלאומי/לאומני של היום. מהם החרדים? התנועה הציונית העמידה את העולם האורתודוקסי בפני דילמה קשה ביותר. ב-1912 התפלג העולם האורתודוקסי על רקע היחס לציונות. הרוב במסד

הערה שלישית

בגיליון מן ה-31.08 הגיש אורי יוהר שתי הערות שאחת מהן נוגעת למכתב שלי לאותו מדור שבוע לפני כן בנושא ההפגנות בפתח תקווה. אינני אוהב "פיג'נפונג" של התכתבויות מעל דפי עיתון, אבל היות ואורי טוען כי "אלה הן הפגנות מיותרות שלא משיגות שום דבר חיובי. הלחץ על היועץ המ-שפטי הוא בלתי לגיטימי", החלטתי להוסיף הערה נוספת - משלי. הטענה של אורי מזכיר לי ימים רחוקים, ימים של שנות ה-60 של

האורתודוקסי הקים את "אגודת ישראל". הם אימצו את תורתו של "החתם סופר" מראשית המאה ה-19, "חדש אסור מן התורה בכל מקום". ה"חתם סופר", רב של גטו פרסבורג (היום ברטיסלבה), ביקש להקים חומת מגן נגד רוחות הנאורות אשר החלו נושבות בקיסרות האוסטרית-הונגרית בעקבות המהפכה הצרפתית.

החרדים ראו בציונות "דחיקת הקץ". רק בואו של המשיח יגאל את העם. אל לנו להתנשא - הלא הוזהרנו בתורה בפני המצב: "...ורם לבבך ושכחת את יהוה אלוהיך... ואמרת בלבבך כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה..." (דברים ח: י"ד, י"ז). סיפור מורכב. הלא, ב-1967, רבים מהחרדים ראו בשחרור הר הבית על ידי צנחנים "חיי-לונים" פעמי משיח.

מיעוט בתוך האורתודוקסיה ("מזרחי" ההיסטורית), החליט כי יש לשתף פעולה עם יהודים אפיקורסים כי הבינו כי הם יהודים המאמינים - על אף שאינם מאמינים בתורה משמיים והשגחה עליונה. אדם כמו הרב קוק ראה בחלוצים שותפים ב"ראשית צמיחת גאולתנו", ז.א. מכשירים קרקע לבואו של המשיח. יורשי מזרחי, "הבית היהודי" רואים את עצמם כציונים - אחראים כלפי עם ישראל כולו. דרכה של

הציונות המשיחית אינה נראית לי ולרבים מקוראי "הזמן הירוק". אך כציונים, "הבית היהודי" קיבל את מתווה הכותל והכיר בכך כי הכותל מהווה אתר וסמל לכל העם. אדם כנפתלי בנט אשר שורשיו בארה"ב, אינו צפוי לתת סטירות לחי לרפורמים ולקונסרבטיבים גם אם רובם רחוקים מלהיות בעלי בריתו.

החרדים פשוט אינם ציונים. האבחנה בין המזרחי והחרדים היא פשוטה. החרדים אינם ציונים. יש חרדים לא ציונים ומיעוט קיצוני אנטי-ציוני. אך אין חרדים ציונים. אין חרדים אשר שרים "התקווה". אין בתי ספר חרדים בהם מכבדים סמלי המדינה כגון הדגל "הציוני". אין להתבלבל. החברה החרדית היא בתסיסה. חלק מהחרדים מתחיי-לים להשתלב בחברה האזרחית. לחץ הנשים מורגש. אפילו קיימת זליגה מסוימת לתוך צה"ל (חלילה לא של נשים).

החרדים אינם שותפים לפרויקט הציוני כפרויקט של עם ישראל כולו, כבית לאומי של כלל העם. האחריות שלהם היא להלכה על פי פסיקות הרבנים שלהם. בעניין הציונות, רוחו של "החתם סופר" שולטת. החרדים דוחים מכל וכל את הפרויקט הציוני של עם ישראל אשר מטרתו המשך דינמי של הצי-ביליזציה היהודית כתרבות משתנה

הנוער הרכים.

אורי היקר! האם אתה באמת חושב שמערכת המשפט פועלת בחלל ריק ובמנותק מהעולם סביבה? אין ניי-סיונות להשפיע ואין לחצים מצד הממסד ומצד המערכת הפוליטית? האם היועץ המשפטי לממשלה, אשר רק לפני מספר חודשים היה בעמדה של מזכיר הממשלה, מעכב את ההחלטה לגבי העמדה לדין של ראש הממשלה רק מסיבות טכניות? הפגנות אלה הן המעט שאוהדי הדמוקרטיה ושלטון החוק יכולים

ופלורליסטית.

"הליכוד" היא מפלגה מושרשת בציונות. על רקע זה יש להבין את מידת חרפתה וחרפתו של ביבי נתניהו בפרט. מפלגת הליכוד מכרה את מורשתה הציונית בעבור "נזיד עדשים" - הישרדות קואליציה לא קדושה של ציונים ולא ציונים.

ומה לנו ולנשות הכותל? בין אם נרצה ובין אם לאו - מורשתנו היא של אבות ואימהות של תנועת העבודה הציונית. ברל כבר אמרנו - וודאי לא התכוון לתרבות חרדית לא ציונית אלא יהדות קהילתית חופשית מכבלי ההלכה.

נזכרנו בכך כאשר בראשית יוני ש.ו. בוועידת עין גב (באשרור המור-עצה כעבור חודש) הוחלט כי "התנועה הקיבוצית היא תנועה ציונית משימתית ערכית..."

המסר הוא כפי שהבינו הצנחנים משחררי ירושלים - רבים בעלי שורשים בקיבוץ. עלינו, בתנועה הקיבוצית, כחלק מהתנועה הציונית, לראות במאבק של נשות הכותל חלק מהמאבק של ציונות נאורה מול חרדים לא ציונים המבקשים להנציח את מורשת הגטו של "החתם סופר" בכותל ואם ידם משגת - במדינה היהודית כולה. על כן, מאבקן של נשות הכותל הוא מאבקנו ורצוי שנתמוך בו.

מיכאל לבני, לונדון

לעשות, בכדי לרמוז ליועץ המשפטי לממשלה שהגיע הזמן להחליט - האם להעמיד את ראש הממשלה לדין בפרשות המיוחסות לו או לא. סחבת נוספת איננה עוד אופציה. בשבועות האחרונים מתקיימות הפגנות בנוסף לפתח תקווה בעוד לפחות 15 ערים וצמתי כבישים ראשיים במטרה להשפיע (כן, להשפיע!) על מר מנדלבליט להחליט סוף כל סוף, אם בנימין נתניהו צריך להיות מועמד למשפט - או לא.

יונתן פלד, מעברות

רכילות או אינפורמציה

בזמנו היה אצלנו מנהל מפעל, שלא שמר על ניקיון כפיים כש-מדובר בכספי ציבור. באופן טבעי הגיעו הדברים מעובדי המפעל אל כלל חברי הקיבוץ. המנהל קבל מרות: מרכלים עליי. אני עושה ימים כלילות לטובת המפעל, וכי-מקום להודות לי שופכים את דמי. גם אנשי מוסר בקיבוץ אמרו: מה שעושה המנהל זה לא בסדר, אבל לא צריך להפיץ את זה ברבים. יש לציין, שאותו מנהל היה נוהג לחלק בקיבוץ דף לחבר על הנעי-שה במפעל, ובו הציג בצורה של-לית עובדי מפעל. אבל ברכילות הממוסדת הזאת ראו אינפורמציה.

כיום מתגלות חרשות לבקר רים פרשיות מפוקפקות שנקשרות בצורה כזו או אחרת לראש הממשלה. באופן טבעי מפרסמת זאת התקשורת ועוסקת בכך בה-רחבה. נתניהו מתלונן: השמאל והתקשורת מחטטים בעניינים כמו הוצאות על מזון במעוני, בזמן שאני מקדיש את עצמי לביטחון מדינת ישראל. גם אנשי שלומי מציגים בצורה שלילית את התק-שורת ומסיתים נגדה. דבר זה אינו מפריע לנתניהו ולאנשיו לעשות שימוש נרחב בתקשורת כשהדבר משרת את האינטרסים שלהם. נכון: מי שעוסק באותן פרשיות שחיתות פוגע בראש הממשלה מבחינה פוליטית ועלול לסכל את מדיניותו. אבל כך עשה גם הימין כאשר אולמרט היה בתפקיד זה.

למנהל המפעל ענו: אל תעשה, ולא יגידו שאתה עושה. גם לנ-תניהו אפשר לענות: אם באמת לא היה כלום גם לא היו אומרים כלום. מספרים כי יש מה לספר.

יגאל פונקל, רשפים

עיתוני ההתיישבות מגדילים את החשיפה שלך!

חפשו אותנו בפייסבוק



ניתן לקרוא את עיתוני הזמן הירוק, קו לחיפה, יבול שיא, הרפת ההכל גם באתרים הבאים:

www.tmoshavim.org.il/index.aspx?id=4327

www.ihaklai.org.il

www.fgo.co.il/HTMLs/home.aspx

www.ofek-israel.org.il

www.kib.org.il/yarok.html

www.israel.agrisupportonline.com

תנועת המושבים

האיחוד החקלאי

ארגון מגדלי הפרחים

אופק

קיבוצניק

הפורטל לחקלאות טבע וסביבה

עורך: יעקב לזר Lazar@nachshon.co.il • מנהלת עיתון: עדנה זיו • מנהל מכירות: שי מזרחי, • עיצוב ועריכה גרפית: בני בנגלס

• גרפיקה מודעות: צבי אורג • כתבים: ארנון אבני, יבול ברקאי, עלי קדם, שוש גרץ, חני סולומון, יובל דניאלי, עזרא דלומי, מיקי נירון, שרה כוכבי, אבנר רון • הפקה: קארין מתנה kay_daf@tmags.co.il טל' 073-2369058 • 073-2369088 • מזכירת סניף דרום: אנה רייזנקינד

יועצי פרסום: יעקב קניאל, שי מזרחי, יורם טביב, • מודעות: kay_daf@tmags.co.il • המערכת אינה אחראית על תוכן המודעות

חפשו אותנו בדף הפייסבוק: הזמן הירוק, קו לחיפה, יבול שיא, הרפת והחלב עיתוני המרחב הכפרי המערכת והמנהלה רח' מנחם בגין 53, ת"א • כל הזכויות שמורות. אין להעתיק, לתרגם, לשדר בכל אמצעי, לאחסן במאגר מידע, לפרסם או להפיץ בכל אמצעי כל חלק מן המודפס בעיתון זה.

סיימתם לקרוא? אנא השליכו את הגיליון לפח המחזור הסמוך למקום מגוריכם.

הזמן הירוק

תכלת תקשורת עולם של מגזינים

RANGER®

משפחת הכלים העוצמתיים במחירים מדהימים!

ZarmonGroup®



עכשיו במבצע!
עד 12 תשלומים
ללא ריבית

כולל חבילת אבזור מקורי:
גג, חלון, ווישר ושפריצר

היחיד עם שנתיים אחריות
ללא הגבלת שעות



ריינג'ר XP 900
₪ 68,376



ריינג'ר חשמלי EV
₪ 62,393



ריינג'ר 500
₪ 47,863



ריינג'ר דיזל
₪ 61,538

מוטו ספורט
קבוצת דוד לובינסקי

POLARIS

חייגו עכשיו: *2717 והזמינו נסיעת מבחן

הקדר 43, נתניה | www.motosport.co.il | חפשו אותנו ב-f

המחיר אינו כולל מע"מ. התמונות להמחשה בלבד. בכפוף לתקנון החברה. טל"ח.

במסגרת תרגיל: מאות תושבים פונו מקיבוץ מצובה לקיבוץ גבע

במסגרת התרגיל הארצי הג' דול ביותר בעשרים השנים האחרונות, התקיים תרגול של פינוי קיבוץ מצובה לקיבוץ גבע בעמק יזרעאל. מאות תושבים פונו ממצובה בתרחיש שכלל לחימה ונפילת טילים, חדירת מחבלים, הפעלת יחידות חילוץ ממבנים הרריים ופינוי אוכלוסייה, כולל בעלי צרכים מיוחדים. התרגיל החל בשעות אחר הצהריים כאשר 3 אוטובוסים ו-21 אמבולנסים יצאו מקיבוץ מצובה אל עבר קיבוץ גבע. לקראת השעה 21:00 הגיעו האוטובוסים והנוסעים שירדו מהם הגיעו אל תחנות הקליטה שחיכו להם בחדר האוכל של גבע. התרגיל במעמד אלוף פיקוד העורף תמיר ידעי, התקיים כחלק מתרגיל רבי-ממדים: "אור הרגן", שהוא תרגיל גדול המתקיים לאחר למעלה מ-19 שנה מאז התרגיל הקודם, והוא הוכתר בהצלחה רבה. במסגרת התרגיל הופעלה תכנית "מלונית", לפיה בעת חירום הופכת מוא"ז הגלבע למועצה הקולטת תושבים מממא"ז מטה-אשר. "מלונית" הינה תכנית של המדינה לקליטת אוכלוסייה שתפונה במצבי לחימה מיישובים

בקווי העימות. התכנית נוצרה ע"י התנועה הקיבוצית ומרכז המועצות האזוריות, אשר ביקשו להירתם ולסייע בהכנת תשתית ליישובים, וזאת תוך הישענות על לקחי עבר. בתרחיש של איום צפוני יארח קיבוץ גבע את אוכלוסיית מצובה, ואילו בתרחיש של מצב חירום בדרום המדינה (רצועת עזה), יארח גבע את אוכלוסיית קיבוץ עין השלושה. יורם ישראלי ראש המועצה האזורית מטה אשר: "מדובר בתרגיל ראשון מסוגו שאנחנו לא רק בודקים אם מערכות המועצה עובדות ואיך העובדים שלנו עובדים, אלא מתרגלים ממש עבודת מוקד משולבת עם חמ"ל הקיבוץ וכמובן עבודה צמודה עם כוחות הביטחון ובעיקר הצבא. היה מאוד מלמד, למדנו על הפערים הקיימים ועל המקומות שאנחנו נדרשים לשפר, אבל גם ראינו תפודת מעולה של חברי הצה"ל במצובה ושל אנשי הביטחון במועצה. למדנו את המשמעות של חמ"ל משותף עם הצבא ועם הישוב וזה מאוד חשוב לעתיד". עובד נור, ראש המועצה גלבע: "בכל הקשור לעת של אירועי חי-

רום, ההנחה שלנו היא שהתנהלות גופי המדינה תהיה מסורבלת וייקח להם זמן להתארגנות ולסייע. מכאן שיש מקום מכובד לתפקוד הרשויות להגיב מהר, ולתת את הטון לטובת התושבים. אנו מתייחסים לתכנית 'מלונית' בשיא הרצינות ורואים בה שיקוף מצוין לערכי ערכות הדרית ועזרה לזולת, שהם ערכים מנחים ומשקפים כהלכה את אופי תושבי הגלבע והתנהלות הארגונית של המועצה". יו"ר צה"ל במצובה, דוד וקנין סיכם את התרגיל בהצלחה. "בסך הכל למדנו הרבה מאוד, התרגול תרם לנו גם היערכות אליו, שאנחנו מבצעים כבר למעלה משנה. מתאמנים, לומדים, עוברים הכשרות ומכינים את עצמנו כצוות והיום זה הוכיח את עצמו. מצד שני אני חושב שצריך למצוא דרך לגרום לאנשים שלנו להכיר את הדרכים שהצבא עובד בהן, את הנהלים, כי להכיר מאפס בחירום זה יהיה קשה. היו לנו כשלים תקשורתיים שהם גם תולדה של טכנולוגיה וערוצים שונים וגם תוצאה של השפה השונה ואת זה אפשר לשפר".



פתח תקווה לא לבד

קיבוצניקים ומושבניקים מהעמק, מגבע, שריד, מזרע, בית אלפא, ניר דוד, גזית, עין חרוד, עין דור, כפר רופין ועוד, מגיעים כל מוצאי שבת, בזמן ההפגנה בפתח תקווה לסיכור העצמאות בעפולה, ומביעים את מחאתם. צילום: דוד עינב



כפר הנוער הערבי הראשון בישראל, "סינדיאנה", נפתח בגבעת חביבה

כפר הנוער הערבי למנהיגות, הראשון בישראל - "סינדיאנה" (אלון) נפתח בתחילת שנת הלימודים בגבעת חביבה. הכפר מיועד לתלמידים מכיתה ז' עד י"ב, ויש בו 180 תלמידים, מאזור ואדי ערה והמשולש.

כפר הנוער הערבי למנהיגות קם בשיתוף פעולה של המינהל לחינוך התיישבותי, האגודה לקידום החינוך, גבעת חביבה ומועצה אזורית מנשה. הקמתו הונעה על-ידי הרצון לצמצם את הפערים החברתיים בין החברה היהודית לערבית וליצור דור מנהיגים צעירים בקרב החברה הערבית. על פי ההערכות, מספר התלמידים יכפיל את עצמו במהלך חמש שנים הקרובות ויגיע ל-500 תלמידים. חלקם ישהו במקום במסגרת פנימייה מלאה המיועדת לבנים בלבד, וחלקם ילמדו



אנדריה ביארסה מנהלת כפר הנוער, ואיתן מורה, מנכ"ל האגודה לקידום החינוך ביום פתיחת הלימודים

במסגרת לימודי יום.

"כפר הנוער מתכתב עם החזון שלנו בהפיכת קמפוס גבעת חביבה כמרכז הישראלי לחברה משותפת ושוויונית", אומר יניב שגיא מנכ"ל גבעת חביבה. "הכפר הוא תולדה של שותפות בין מספר יזמים מקרב החברה הערבית באזורנו בהובלת אימן סייף וחוסאם אבו באכר, לבין האגודה לקידום החי-

נוך בהובלתו של איתן מורן המנכ"ל וכן מועצה אזורית מנשה, שהעניקה את האקוורד המנצח והובילה לפתיחה החגיגית של בית הספר. כפר הנוער הערבי סינדיאנה מוקם במסגרת המינהל לחינוך פנימייתי במשרד החינוך ובעזרתו הגדולה של בני פישר ראש המינהל". מנהלת בית הספר, אנדריה

ביארסה, אמרה כי כפר הנוער יהווה מסגרת חינוכית שתכשיר מנהיגות צעירה בקרב הנוער הערבי. "כפר הנוער יפעל תוך התאמה לתרבות הערבית ולמעגלי השייכות של התלמידים ולצד זאת יחנך לרב-תרבותיות, לפלורליזם ולערכי הדמוקרטיה".

ד"ר בני פישר, מנהל המנהל לחינוך התיישבותי, אמר כי הקמת כפר הנוער הערבי מהווה פריצת דרך חינוכית וחברתית, שתתרום לצמצום פערים בין המגזרים ולהשתלבותם המוצלחת בחברה הישראלית.

אריאל ויזל, מנהל פרויקט הקמת הכפר מטעם האגודה לקידום החינוך: "כפר הנוער מהווה פריצת דרך במערכת החינוך הערבית לתושבי האזור, ובהמשך לכלל האוכלוסייה הערבית בארץ. הכפר מושתת על שלוש עקרונות: חינוך למנהיגות, חינוך

למציאות חברתית ולימודית, וחינוך לתרבות והזדהות ערבית. שיתוף הפעולה בין הגורמים היה מוצלח ויצר תבנית חינוכית חדשה, פורמלית ובלתי פורמלית, שכוללת ימי לימוד ארוכים, מרכז למידה, חוגים ופנימייה שתהיה מקום המגורים של חלק מתלמידי הכפר.

ראש המועצה האזורית מנשה אילן שדה: "הקמנו את בית הספר החדש ראשית בכדי שתלמידי המועצה מהכפרים הערביים ילמדו ביחד, ושיגו יחד בכדי להקים מוסד חינוכי ייחודי המחנך למנהיגות, ולערכים של חיים משותפים, סובלנות וקבלת האחר. שהם בעינינו חשובים לא פחות מצינוי הבגרות. זוהי נקודת תפנית בשביל האוכלוסייה הערבית באזורנו, שכן תינתן להן אפשרות חדשה ללימודים בנוסח שונה ממה שהיה פה בעבר"

ההשקעות במפעלים בקיבוצים יוארכו בארבע שנים נוספות

פי שכתב בשבוע שעבר, בעקבות שינוי חוק השקעות הון, התמיכה בתעשייה הקיבוצית הייתה עלולה להסתים בסוף שנת 2017. על פי הקריטריונים החדשים שנקבעו, המדינה מכירה בהשקעות של מפעלים הממוקמים באזורי תעשייה בגודל של 100 דונם ומעלה. המשמעות היא שמפעלים בקיבוצים ומושבים, שברוב המוחלט של המקרים מת-

פרסים על שטח קטן יותר, לא יהיו זכאים לסיוע ממשלתי. הקיבוצים הוחרגו זמנית מהחוק, כך שיוכלו לקבל הטבות להרחבת מפעלים קיימים בלבד, אבל ההחלטה הייתה אמורה להסתיים בסוף שנה זו. מאמצים משותפים של ח"כ איתן ברושי יחד עם אורי אורנשטיין מנכ"ל איגוד התעשייה הקיבוצית, יונתן בשיא יו"ר האיגוד וכן התאחדות התעשיינים, הביאו

לכך שהוחלט להאריך את החרגת הקיבוצים מן החוק לארבע שנים נוספות ולאפשר פיתוח של מפעלים קיימים גם בקיבוצים. חלקה של התעשייה הקיבוצית הוא כ-10% מהיקף התעשייה בישראל והפסקת התמיכה הייתה יכולה להיות הרסנית עבור התעשייה כולה והתעשייה הקיבוצית בפרט. בשנים האחרונות זוכה התעשייה בקיבוצים לשיתוף פעולה חשוב

של מנהלת חוק עידוד השקעות הון בתעשייה ולאור הארכת תקופת תמיכה שיתוף הפעולה יימשך. ח"כ איתן ברושי, יו"ר משותף בשדולה למען התעשייה בכנסת: "אני מברך על ההחלטה החשובה להאריך את האפשרות של התעשייה בקיבוצים ליהנות מההשקעות המדינה. אני שמח ששיתוף הפעולה להוביל להצלחה. אנו ממשיכים

לפעול על מנת לאפשר השקעות באזורי תעשייה החל מ-60 דונם ולא החל מ-100 דונם כפי שיש בחוק כיום, זאת על מנת שגם אזורי תעשייה קטנים יותר שנמצאים בקיבוצים יוכלו לקבל השקעות או הטבות. אני מבקש להודות לח"כ משה גפני, יו"ר ועדת הכספים, על הסיוע וההתגייסות למען ההתיישבות. גפני הוא ידיד אמת של ההתיישבות".

ג'ון דיר הירוקים שלא נגמרים!!!

בגיטור דיזל הטיפול הוא כל **200 שעות** לפי הוראות היצרן.
אצל רוב המתחרים הטיפול השוטף הוא כל **100 שעות** לפי הוראות היצרן.

עלויות חלפים לטיפול שוטף כל 200 שעות:

- פילטר סולר - 59 ש"ח
- פילטר שמן - 59 ש"ח
- שמן מנוע (3 ליטר) - 25 X 3 ש"ח
- פילטר אויר חיצוני - 133 ש"ח
- פילטר אויר פנימי - 124 ש"ח

עלות כוללת לטיפול (חלקים+עבודה) - 780 ש"ח

חלקים מתכלים לצורך השוואה:

- וריאטור - 1,600-2,325 ש"ח
- רצועת וריאטור - 375-595 ש"ח
- סט רפידות בלמים - 330 ש"ח

• המחירים לפני מע"מ • המחירים ניתנים לשינוי בהתאם לשינוי מחירי היצרן ועפ"י שיקולי היבואן

לאחר השוואה הגיטורים זו הקנייה האיכותית והכלכלית ביותר!!!

י.קמחי בע"מ מציגה:

סדרת טרקטורי המשא הייחודית של "ג'ון דיר" המיועדת לעבודה מאומצת ומתמשכת בתנאי שטח קשים ומורכבים ברמת אמינות גבוהה ובאיכות בלתי מתפשרת.

התמונה להמחשה בלבד. ט.ל.ח.



דגם גיטור XUV 550

- מנוע בנזין 570 סמ"ק.
- 2 בוכנות.
- מתלים נפרדים.

דגם גיטור XUV 855

- מנוע דיזל 25 כ"ס.
- הגה כח.
- מתלים נפרדים

דגם גיטור HPX

- מנוע דיזל 21 כ"ס.
- סרן אחורי "חי".

הגיטורים מעבר להיותם איכותיים ואמינים הם מצטיינים בעלויות אחזקה וטיפולים נמוכות בהשוואה לרוב הכלים המתחרים.

- מבנה הנדסי המקנה גמישות ויכולת תמרון גבוהים.
- הגה הידראולי.
- הנעה 4X4 מערכת סגורה ללא צלבים חשופים.
- תמסורת סינכרונית של 12 הילוכים + חורסר הידראולי. קדימה אחורה ללא קלאץ.
- מצמד (קלץ) רטוב.
- אפשרות להתקנת מעמס קידמי.
- שרידות לאורך שנים וסחירות גבוהה.

התמונות להמחשה בלבד. ט.ל.ח.

הזדמנות לרכוש "ג'ון דיר" אמריקאי איכותי במחירים חסרי תקדים.

49 כ"ס - 87,000 ש"ח
65 כ"ס - 106,000 ש"ח
מעמס מקורי - 30,000 ש"ח כולל הרכבה
*המחירים לא כוללים מע"מ

סדרת הטרקטורים 4M (תוצרת ארה"ב)

"יבוא , שרות ושיכוי ע"י י.קמחי בע"מ"



מנועי דיזל 4 צלינדרים בהספקים של 49/65 כ"ס.

כפר הנגיד מיקוד 76875

טל. 08-9421120, 08-9439294 פקס. 08-9421119

יוסי: 050-8575530 יובל: 050-8575535

י.קמחי בע"מ יבואן בלעדי

www.Jkimchi.co.il

J_kimchi@netvision.net.il



מולי דור, תמיר פורת, הו שו לין, שוקי בשן

מכון הנגב אג'יק אמר, כי ההיכרות הטובה, שיתוף הפעולה והשותף הסיני המייצג מערכת קואופרטיבית ענקית הנמצאת בכל נקודה בסין ובאסיה, יכולים לזרז ולהווייל את "עלות הלי" מידה" של הקואופרטיבים והקיבוצים השוקלים לפעול בסין.

הארגון הסיני ACFSMC (All China Federation Supply & Marketing Cooperativs) וקואופ צ'ינה, הורוע העסקית של התאגיד, פועל ב־32 פרובינציות בסין, ובמ־סגרת 2377 אגודי קואופ' מקומיים, המעסיקים 3.4 מיליוני עובדים המא־גדים 160 מיליוני חברי קואופרטיבים חקלאיים מסוגים שונים. הרווח הנקי של הארגון הענק הסתכם בשנת 2016 בכ־8 מיליארד דולר בשנה. לארגון יש כיום רשת של 359,000 חנויות של מוצרי צריכה, אחיזה ב־70% משוק התשומות לחקלאות בסין, 14,549 אגודות קואופ' 39,159 חברות מסו־גים שונים בבעלות קואופ', 34,000 חוות גדול והרגמה חקלאיות, 355,000 חנויות לממכר תשומות לחקלאות. הקואופרטיב רואה את משימתו העק־רית בפיתוח החקלאות בסין.

לאים מכל העולם באים ללמוד אצלנו דרכי מחקר ופיתוח של זני אבוקדו. אם, חלילה, תיסגר החווה עלולות להיות לסגירתה השלכות קשות על האבוקדו, שהוא הפרי הייצוגי מספר אחת שלנו". המשלחת ביקרה עוד בקיבוץ שפיים ונפגשה עם מוזכיר התנועה הקיבוצית צית ניר מאיר שאמר, כי השילוב של הידע של המערכות הקיבוציות ושל הקואופרטיבים האזוריים בישראל עם השוק הסיני הענק יכול להביא לתור־צאות כלכליות מרקיעות שחקים. ראש המשלחת הסינית הו שו לין ציין, כי מערכת היחסים שנבנתה עם הת־נועה הקיבוצית והחברות הטובה שני־בדקה והוכחה כאמינה הרדית, היא פתח לייצר עסקים גדולים משותפים.

לוקאופ' צ'ינה יש קשרים מעולים בממשלה הסינית והם מוכנים להעמיד אותם לרשותנו כדי לקדם עסקים עם ישראל ברמת הפרובינציות ובכמה הארצות. ביקור המשלחת במילואות אורגן ע"י "מכון הנגב אג'יק", עמותה העוסקת בפיתוח והכשרת מנהלי קואופרטיבים בארץ ובעולם ועובדת בשיתוף פעולה עם התנועה הקיבוצית. מולי דור, יו"ר

משלחת של "קואופ צ'ינה" ביקרה במילואות ובשפיים ונפגשה עם המזכ"ל ניר מאיר

ראש המשלחת הסינית הו שו לין ציין, כי מערכת היחסים שנבנתה עם התנועה הקיבוצית והחברות הטובה שנבדקה והוכחה כאמינה הדדית, היא פתח לייצר עסקים גדולים משותפים

בראשה, חטיבה שמרכות את מכלול הפעילויות החל מהמטעים, הדרכה מקצועית קבועה למגדלים, השקעות – הלוואות לצורכי פיתוח, קליטת הפי־רות בבתי האריות וכלה במשלוח הפי־רות לשיווק ברשתות השונות בארץ ובחו"ל.

שוקי בשן, סמנכ"ל תפעול תשלובת מילואות: "אנחנו מצפים בתקווה גדולה לשיתוף פעולה עם הקואופרטיב הסיני העצום. הביקור של נציגה חיוק אצלנו את ההכרה בחשיבות קיומה של חוות ניסיונות, שבה מפתחים זנים ייחודיים, אשר צחוק הגורל הוא שדווקא בימים אלה מרחפת עליה סכנת סגירה. חק־

בעכו, המתמחה בפיתוח פרי האבוקדו הישראלי לסוגיו השונים ולסינים עניין רב להחדירו לשוקי המזון באר־צם. האבוקדו, בעיקר מזון האס, בגליל המערבי נחשב למקור הגידול המוביל בישראל ומעל ל־70% ממנו מיועד לשווקים הבינלאומיים..

בהמשך ביקור חברי המשלחת בבית האריות מילופרי והצגת מערכות המיון האלקטרוני, האריות והאחסון, ובמע־כות הקירור, אשר הושקעו בהם באח־רונה עשרות מיליוני ₪. בתום הסיור התקיימה ישיבה בה הציג מנכ"ל מי־לופרי, תמיר פורת, את אינטגרציית הפירות של מילואות (שהוא עומד

משלחת מנהלים בכירה של הח־טיבה העסקית של הקואופרטיב הסיני "קואופ צ'ינה" בראשו־תו של המנכ"ל הו שו לין, ביקרה ביום חמישי האחרון (7/9) במילואות ונפגשה עם ראשי התשלובת לדיון על אודות שיתוף פעולה עתידי. בדיון שהתקיים בתחילת הביקור שמעו חברי המשלחת על דרכי הניהול של מילואות כקופ־ראטיב חקלאי כלכלי שמאגר את 26 קיבוצי הבעלים שבגליל המערבי – מודל עסקי שברעת הקואופרטיב הסיני לבחון את ישומו בסין. עניין מיוחד גילו חברי המשלחת בביקור בחוות הניסיונות היחודית בישראל, שמרכזה



חברי המשלחת הסינית בביקור במילואות

"יש לחדש את החלטת הממשלה המגינה על יישובים כפריים הצמודים לערים הגדולות"

אומרים ראשי התנועה הקיבוצית, תנועת המושבים, האיחוד החקלאי, ארגון המועצות האזוריות ועמותת 'אדמתי', שפנו לשר החקלאות בבקשה לחדש את החלטת ממשלה 4467 משנת 2005, המגינה על יישובים חקלאיים הצמודים לערים

משפטיים נגד הותמ"ל ונלחמים על הישרדותם.

חותמי המכתב מדגישים: "אנו לא אויבי הזוגות הצעירים במדינה ולא מנסים לבלום את תנופת הבנייה בישראל, אלא נציגי ההתיישבות החקלאית המנסים להסיט את הכיוון לשטחים הפנויים בתחומים העירוניים להם היתכנות מלאה. ראה עבודות מחקר שבצעו כמה מהיישובים הנאב־קים על חייהם ועבודות שבוצעו בידי מתכננים בעלי שם ומוניטין, המלמ־דות על תעודות בנייה זמינות ל־15 שנה לפחות (כפר ביל"ו לדוגמא), ל־25 שנה לפחות (כפר ביאליק לדו־גמא), ל־30-40 שנה (המושבים כרמל, מעון, יתיר שאדמותיהם ממזרח לאופקים) ועוד עוד."

נעלמה. נהפוך הוא. חוק הותמ"לים מאיים על עצם קיומם של יישובי־בים רבים כישות חקלאית ברת קיום והתפרנסות ועל משלח ידם של אלפי חקלאים, אשר בחרו בחירה ערכית לעבוד את האדמה. אנו מבקשים ממך להעלות מחדש את הנושא לדיון בממשלה ולפעול לאשרור החלטת ממשלה זו לארבע שנים נוספות, עם אפשרות להארכה. במקביל נבקש לבי־חון מחדש את הרחבת רשימת היישובי־בים ולצרף אליה את היישובים שאזור הסכנה מלחך גם את פאתי השטחים החקלאיים המעובדים שלהם."

חשוב לזכור: בהחלטת ממשלת שרון צוינו 33 יישובים הנמצאים בס־כנת הכחדה. 10 יישובים מתוך רשי־מה זו נמצאים בימים אלו בהליכים

מן, גלעד אלטמן וכרמל פלע, שחתם בשם מרכז המועצות האזוריות, כתבו אל השר: "אנו מבקשים מאדוני לה־תעמק בהחלטת הממשלה שהוביל ראש הממשלה המנוח, אריאל שרון, כבר בשנת 2005. החלטת ממשלה זו הייתה מהלך אמיץ וגורף להגנה על יישובים חקלאיים שעמדו כבר אז בפני סכנת הכחדה. ההחלטה כוללת את רשימת היישובים העומדים בס־כנת הכחדה וקבעה באופן חכם ויעיל הגבלות על התכנית תמ"א 35, שה־עניקו ליישובים חסינות וסייעו להם לשמור על צבונם כיישובים חק־לאיים צמודי ערים.

"ההחלטה הוגבלה לתקופה של ארבע שנים, אך עינינו הרואות, כי הסכנה להכחדת יישובים אלו לא

כל דונם חקלאי בו חפצה הוועדה. אנו והיישובים הנפגעים מנסים לבלום את ההסתערות, אך דרקוניות החוק מנצחת והתוצאות דלות. המשמעות בפועל היא הרס בלתי הפיך של עש־רות אלפי דונמים של חקלאות מניבה. הדורות הבאים לא יסלחו להנהגת דור זה על ההרס שאין ממנו תקומה.

"המשמעויות הקשות של חוק הותמ"ל מנוסחות היטב בנייר עמדה של הרשות לתכנון במשרדך, במסג־רת המסמך 'השפעת תכניות הותמ"ל על קרקע חקלאית'. לצד מסמך זה קיימות גם עבודות של מומחים ש־נים, המתריעות בכייה לדורות על הרס בלתי הפיך של ביטחון המזון בישראל."

ניר מאיר, מאיר צור, דודו קוב־

אשי התנועה הקיבוצית, תנו־עת המושבים, האיחוד החק־לאי, ארגון המועצות האזוריות ועמותת 'אדמתי' פנו השבוע אל שר החקלאות ופיתוח הכפר, ח"כ אורי אריאל, בקריאה לחדש את החלטת ממשלה 4467 משנת 2005, המגינה על יישובים חקלאיים הצמודים לערים. בפנייתם אל השר אריאל קראו ראשי תנועות ההתיישבות, להגן על צביונה של ההתיישבות צמודת ערים מפני חוק הותמ"ל וזאת, כרוח החל־טת הממשלה בראשות אריאל שרון (27.11.2005), שהייתה מהלך אמיץ וגורף להגנה על יישובים חקלאיים, שעמדו כבר אז בפני סכנת הכחדה. בפנייתם כתבו ראשי התנועות: "כידוע חוק הותמ"ל דורס ברגל גסה

קורום מאחלת שנה טובה ומתוקה,

שופים לדרך חובלים להלכה

שנה של צמיחה ופריחה.
שנה של שותפות לדרך והצלחה.
שנת שלום.

ברכות לקיבוצים:

ניצנים - לקראת סיום קליטה לחברות
לפעימה הראשונה וסיום ביצוע תשתיות
שלב א'
גבולות - קבלה לחברות של משפחות
חדשות בשכונת רימון וקבלת היתרים
לביצוע תשתיות

נירים - על התחלת בנית הבתים
מענית - התקדמות בנית הבתים
ארז - תחילת בניה של שלב ב' ובתי אגודה
שובל - סיום מסירות
שדה יואב - השלמת היתרים ותחילת בנית
שלב ג'

שנה טובה גם לכל קיבוצי התנועה ולכל בית ישראל



עלור של ביצועים הצלחות והצלחה



10 שנים

חובלים הצלחה



חפשו אותנו בפייסבוק

office@korom.co.il

www.korom.co.il

פקס. 08-6364090

טל. 08-6755886

צדקת. לא פחות

"אישא אמיצה וישרה ומעולם לא נפל פגם כלשהו במעשיה", כך הוגדרה שרה נתניהו בתגובת המשפחה לאחר שנודע על החלטת היועמ"ש להגיש נגדה כתב אישום בכפוף לשימוע.

הכתבה הגדולה הראשונה על שרה נתניהו התפרסמה לפני 21 שנה. במעריב, ביולי 1996. שרה נתניהו הייתה אז בת 38. נתניהו היה אז ראש ממשלה בקדנציה ראשונה. למעריב פנתה בחזרה בשם טניה שאו, עולה חדשה מדרום אפריקה, בת 21, ששימשה מטפלת לילדי נתניהו ולנה בביתם. שרה זרקה אותה מהבית, ללא בגדיה וחפציה, כי שכחה סיר מרק על האש, והיא הגיעה ל"מעריב" כדי שנבין במה מדובר. היא סיפרה שאסרו עליה לאכול את האוכל שבבית, אפילו את זה שהיא בישלה. אסרו עליה להתאפר, וכשרצתה לצאת לתל אביב להצביע ביום הבחירות, גם זה נאסר עליה. "היא (שרה), הייתה אומרת לי: אני למע" לה ואת למטה, ומראה לי עם הידיים." "ריחמתי בעיקר על הילדים" סיפרה, "יאייר למשל, כשהוא חוזר מהגן, צריך להתקלח, לאכול, ואחר כך הוא רק על הספה כדי שהוא לא יתלכלך. גם אסור להביא חברים הביתה, כי הם מלוכלכים... כשהילדים היו מתעוררים בלילה וקוראים לי, חשבתי איך אמא מרגישה כשהילדים קוראים למטפלת ולא לה". והרי לא מדובר בסתם אמא, אלא אמא שהיא פסיכולוגית ילדים תגובת לשכת ראש הממשלה הייתה שטניה "אינה יציבה". אחרי שקראה את הריאיון במעריב ואת תגובת המשפחה, התייצבה במערכת בחזרה נוספת, היידי בן ארי, גם היא בת 21, עולה מאנגליה, שנשלחה על ידי הסוכנות לשמש מטפלת ביאייר (אבנר טרם נולד). היידי סיפרה שברחה מביתה של שרה נתניהו אחרי שבוע. "הייתי עייפה ורעבה ולא יכולתי לשאת את ההתפרצויות של שרה" סיפרה לכתבת מיכל קפרא. "ביום הראשון התברר לי שאני צריכה לעבוד מ־6:30 בבוקר עד חצות ללא מנוחה. אבל לא העביר דה הקשה הפריעה לי. ראשית העניין הזה עם הניקיון האובססיבי. החיטוי. אני זוכרת שיום אחד חזרנו מאוחר, בסביבות 11 בלילה, ויאייר שהיה עייף, מאוד, נכנס לחדר עם הנעליים שלו. שרה, שראתה



שרה נתניהו. התעמרות נמשכת בעובדי הבית

את זה, התפרצה עלי בצעקות איומות, ודרשה ממני לערוך בחדר ניקיון וחיטוי יסודי. כולל חלונות. אמרתי לה שמאוחר מאוד ואני אעשה את זה מחר בבוקר, היא לא הסכימה בשום אופן. במקרה אחר היא התפרצה עלי כיוון שראתה שהשמיכה של יאייר נגעה ברצפה. הייתי מיד צריכה לכבס אותה". (ילד שככה גדל יכול לצאת לגמרי בסדר?)

הייתה להידי בעיה נוספת: "כל הזמן הייתי רעבה. היא לא הסכימה שאני אוכל יותר מעגבניה אחת ביום, וביצה אחת כל יומיים. האוכל פשוט לא הספיק לי... היא לא הפסיקה להדגיש כמה כל יקר ואין לה כסף עכשיו". "חושב לי לספר את זה" אמרה, "כי האופן שהו הם מנסים להגיד שטניה היא לא נורמלית, זה שקר. אני הייתי שם".

בכתבה שובץ סיפור חביב, שראוי להביא כאן. "יום אחד נשבר הספל שהכיל מברשות שיניים באמבטיית ביתה של משפחת נתניהו. שרה התקשרה למוזיאון ישראל, וביקשה את עזרתו של אחד המומחים בשחזור ארכיאולוגי. המשחר המומחה הגיע ועמד נדהם מול ספל שפוט וחסר ייחוד. כאשר שאלה אותו שרה כמה יעלה התיקון, אמר לה שעצם בואו והתיקון יעלו לה 50 שקל. אבל אולי כדאי לה לקנות ספל אחר. שרה ביקשה הנחה. המומחה סירב. היא הלכה להתייעץ עם ביבי וחזרה וביקשה שוב הנחה כי הסכום מאוד גבוה. המומחה סיר. ואז היא שוב הלכה להתייעץ עם ביבי ובסופו של דבר תוקן הספל הפשוט

מדרג הענישה של הרשות השנייה

הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו הודיעה בשבוע שעבר, שהיא קונסת את תחנת הרדיו FM103 ב־10,000 שקל, בשל הדברים שאמר יורם שפוטל על הרמטכ"ל. שפוטל כינה כזכור את אייזנקוט "עלוב נפש" וטען כי הוא "אינו משדר חיילות" וגם "נראה כמו פקידון שמן בעירייה". זהו הקנס השני שמטילה לאחרונה הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו על תחנת הרדיו בשל ההתבטאויות של שפוטל. בראשית אוגוסט האחרון קנסה הרשות את רדיו FM103 ב־120 אלף שקל, בעקבות עש התבטאויות שונות של עורך הדין בתכנית "שפוטל עצבני" ב־2016. ברשות השנייה יש מדרג קנסות. על כל

אחת מעש ההתבטאויות הקשות של שפוטל כלפי מאזינים לתכניתו ("רמאי שפל ובזוי שכמוך" "תבלום את הגיורה של חלאת המין האנושי", וכן הלאה), ספגה התחנה קנס של 20,000 שקל. על ההתבטאות נגד אייזנקוט רק מחצית הסכום – 10,000 שקל. כנראה שזו לא הייתה התבטאות חמורה דיה. יש בנולה של הרשות לפחות דרגה ענישה נוספת: שפוטל התייחס באחת התכניות לירון לונדון ואמר עליו שהוא: "מופרע פוליטי קשה... בכל נפשו הקטנה והמטופשת. ממנו אפשר ללמוד על הפנים הדוחות, המכוערות, שלא לומר המחליאות, של

ב־50 שקל". בנוסף לטניה שאו והידי בן ארי, הרשימה כוללת את ליליאן פרץ, שעבדה בבית משפחת נתניהו, ("שרה נתניהו התעללה בי, שילמה לי משכורת נמוכה משכר מינימום ולא שילמה לי זכויות סוציאליות.. היא הכריחה אותי לעבוד בשבתות למרות היותי שומרת שבת והכריחה אותי לקרוא לה 'גברת שרה נתניהו'). "טרה קומי, מטפלת מנפאל שטיפלה באביה של נתניהו, ("אף פעם לא

קיבלתי אוכל", "שרה נתניהו הייתה מכנה אותי 'זבל'). נעמי איגוס מזכירתה של שרה נתניהו ("חטפתי המוני צעקות. לא רק אני, כל העובדים. לכל אורך התקופה האווירה הייתה איומה. לפעמים הצרחות שלה היו כל כך מחרישות אוזניים, שהחזקתי את השולחן בכל כוחי"). רחל יעקב, עובדת משק בית, שלטענתה שרה זרקה עליה נעליים. ("עמדתי במרכז החדר, כולי רועדת, מושפלת. הנעליים, אחרי שפגעו בי בכל הגוף, היו מפוזרות על הרצפה. לא ידעתי מה לעשות. נורא נבהלתי ממנה,"). אתי חיים, מבשלת, ("באתי לפתוח את הארון להוציא כוסות של יין ולא שמתי לב שהיא מאחורי. כשפתחתי את הדלת היא נתנה לי מכה ביד. בומבה. אמרתי לה 'את הרמת עלי יד? את הרבצת לי עכשיו?' היא אמרה לי 'לכי לשטוף ידיים')". ויקטור סרגה, הנהג, ששרה טירטרה אותו ביום ובלי לה, וכמובן מני נפתלי וגיא אליה, שבת הדין לעבודה כבר פסק, שתנאי העסקתם בבית נתניהו היו פוגעניים.

במשך למעלה מ־20 שנה, אנשים שונים שעבדו עם שרה נתניהו בתקופות שונות, מספרים עליה דברים די דומים. את המתלוננת הראשונה, טניה שאו, המשפחה הגדירה "בלתי יציבה", וככה זה נמשך עד מני נפתלי, שהוא, על פי המשפחה, "עברייני ושקרן סדרתי". כולם שקרנים, כולם בודים מלבם דברים שלא היו ולא נבראו. ושרה? שרה היא אישה אמיצה וישרה, ומעולם לא נפל פגם כלשהו במעשיה.

השמאל הישראלי. על כך ספגה התחנה מהרשות השנייה נזיפה, ללא קנס. על כך שחיה"ל אילן גילאון כונה על ידו "סרסור גיהדו שהידו ערבי", לא היה קנס וגם לא נזיפה. לפני מספר שבועות עתרה מרצ לבג"ץ בדרישה כי יורה לרשות השנייה להוריד את התכנית "שפוטל עצבני", בטענה ששפוטל משדר דברים שהם בגדר הסתה מתירת דם נגד המפלגה ואנשיה. (אנשי השמאל הם "יודו־קוויזלינגים טמאים ונאלחים", "השמאל הוא גייס חמישי לכל דבר", מרצ היא "זרוע פוליטית של כנופיות הפשע הפוליטיות" וכן הלאה.) בשבוע שעבר הוגשה תגובת הרשות



הרב משה עמאר מצא יהודים שהם יותר גרועים ממכחישי שואה

גרוע יותר ממכחישי השואה

רב העיר ירושלים, הרב משה עמאר, אמר בשיעור השבועי שלו, שמי שמתכחש לכך שנשים וגברים תמיד התפללו בנפרד בכותל, הוא גרוע יותר ממכחישי השואה. לא נרשמה הזדעזעות מהאמירה הנוראה הזו, אף אחד לא כינה את הרב עמאר אוטו־אנטישמי.

חוץ מהרב הרפורמי גלעד קריב, שכתב בפייסבוק: "כמה שנאה צריך שתהיה בלב כדי לומר דבר מעין זה? כמה גסות לב כלפי שורדות ושורדי השואה צריכה להיות בלב של רב ומנהיג, שנמנע מלהתנצל על סגנון הדברים כשניתנת לו ההזדמנות? הרב עמאר הוא אחת הדמויות שפלו עלו להחרבת מתווה הפשרה בכותל, והכל משיקולים פוליטיים צרים של המאבק במשפחת יוסף, בש"ס ובאריה דרעי; עכשיו גם זכר השואה הפך לכלי לגיטימי".

ההצהרה "גזענות זו לא היהדות שלי", מתנוססת בראש עמוד הפייסבוק של הרב קריב. הוא לא היה בוחר בה, אלמלא הגיע למסקנה, שגזענות זה נגע שפשה ברבים בתוכנו, והם הולכים ומתרבים.

השנייה לעתירה. נאמר בה ש"שפוטל עצבני" זו תכנית "של מגיש דעתי בעל סגנון ייחודי", לצד תכנית הזו משודרת "זהבי עצבני" שעמדתו הפוליטית הפוכה וגם הוא בעל סגנון בוטה, וכן הורדת התכנית כדרישת מרצ תהיה "צעד קיצוני אשר לא ננקט עד כה ולא בכדי". (אורן פרסיקו, 'העין השביעית').

מרץ עתרה, הרשות השנייה ורדיו FM103 הגישו את תשובותיהן המתנגדות לעתירה, ובג"ץ יחליט. מה חושב יורם שפוטל על בג"ץ. הקורא יכול לנחש ללא קושי. לפני שנה, במלון פסטורל בכפר בלום, נשא עו"ד שפוטל הרצאה, שכדי למשוך אליה קהל היא הוגדרה כך: "מדינת יש" ראל הינה דיקטטורה של בג"ץ ששליטיה הם 5 שופטי בג"ץ. בפועל בג"ץ אינו בית משפט פוליטי אלא גוף פוליטי הפועל בשדה המשפט. כיצד נוצרה הדיקטטורה של בג"ץ, פגיעתה הרעה והדרך למיגורו".

הערכת מצב? בג"ץ לא יורה להסיר את "שפוטל עצבני" מלוח השידורים של רדיו FM103. הוא אולי יגנה את הסגנון של שפוטל, אבל התכנית תישאר

מודל אחד לשדרוג תשתיות הקיבוץ

הצורך בשדרוג תשתיות בקיבוצים הולך וגובר נוכח דרישות הרגולטור, צרכי החברים והתיישנות המערכות הקיימות. מודל עסקי מיוחד, שפיתחה חברת "נקסטקום" ונבנה לצורכי הקיבוצים המתחדש, נותן מענה שלם למורכבות הפרויקט בהיבט התכנוני, הביצועי והתפעולי, תוך הוזלת עלויות משמעותית



אודות קבוצת נקסטקום

קבוצת נקסטקום מובילה ומתמחה בתכנון, הקמה ותחזוקה של פרויקטים בתחום התשתיות התקשורת והאנרגיה והגז טבעי. קבוצת נקסטקום מאגדת במסגרתה מספר חברות בנות, המתמחות במגוון הפעילות הנדרשות להקמת תשתיות ורשתות תקשורת מתקדמות. על לקוחות החברה נמנים מרבית מפעילי התקשורת בישראל, המגזר הביטחוני, המגזר המוסדי והמגזר העסקי. קבוצת נקסטקום מונה כ- 350 עובדים.



לפרטים נוספים
1800-488-488

רן שניידמן
050-3302773

דוא"ל:

info@nextcomgroup.com
www.nextcomgroup.com

אשר מעלה את רמת שקיפות נתוני הצריכה ושפרת את אמינות הגבייה. בנוסף, עוברת תשתית התאורה בקיבוץ תהליך שדרוג ומאפיין שרת לחברי הקיבוץ לנוע בבטחה בלילות. מניסיונה של חברת נקסטקום וע"פ צורכי הפ"ריוקט, ניתן ורצוי באותה הזדמנות לשדרג גם את תשתיות המים, הביוב, הכבישים ואף לשדרג את הפיתוח הסביבתי של הקיבוץ. דבר זה נכון שבעתיד לקיבוץ שעבר או שמתכוון לעבור הליך של שיוך מגרשים (פרצלציה) שכן כלל התשתיות התת קרקעיות אמורות להיות מוסתות לתוואי חדש.

לצורך השלמת תמונת המודל הכוללת מבצעת נקסטקום תיאום תשתיות אחד (סופרפוזיציה) המונע התנגשויות בין תשתיות, תוך מתן פתרון ייעודיים באזורים קריטיים כגון מפגשי תשתיות, ריכוז מערכות וניתוח חתכים בעייתיים. גם במקרה זה, גורם אחד אשר מבצע את תאום התשתיות בהכרח מביא להוזלת הביצוע לצמצום התקלות בשטח ולקיצור לוחות הזמנים.

כאמור, בקיבוצים רבים הוזנחו התשתיות לאורך שנים. דרישת המחוקק להסדרת העניין והצרכים המפתחים של התושבים מציבים בפני הנהלת הקיבוץ אתגר גדול ומשמעותי המצריך תהליך שדרוג סדור ומובנה. חברת נקסטקום שמה לה למטרה לפתח מודל בר-קיימא אשר יענה לכלל צרכי השדרוג בהתאמה פרטנית לכל קיבוץ, לרווחת התושבים ולשיפור אורך חייהם.

פתרון תקשורת כולל

בתחום מערכות התקשורת, צריכת רוחב פס הולך וגדל במהירות ומצב רשת התקשורת בקיבוץ אינם מאפשרים תמיכה בצרכים המתפתחים של בתי האב. הפתרון שנקסטקום מספקת כיום למגזר הקיבוצי מורכב מהרבדים: תשתית, אפליקציות, תוכן, שירות ותחזוקה ומימון.

לאור עלייה דרמטית באספקת רוחב פס גבוה על ידי ספקיות התשתית, ולאור שימוש הולך וגדל באפליקציות זוללות רוחב פס כדוגמת: IPTV, Video on demand וכחוצאה מאיחוד רשתות הנתונים עם רשתות הטלפוניה וה- Broadcasting. לאור כל זאת, הפתרון התשתיתי המתבקש הינו פריסת סיבים אופטיים ייעודיים מהמוקד ועד לבית התושב. פתרון תשתיתי זה מאפשר לתת מענה לכלל טכנולוגיות התקשורת בנות זמננו ואף לטכנולוגיות עתידיות.

6. העברת התשתיות לאחריות הקיבוץ בתום תקופת ההתקשרות. המודל נותן מענה תכנוני ביצועי ותפעולי לשדרוג רב-מערכתי של כלל תשתיות הקיבוץ ובכלל זה שדרוג מערכות החשמל, תקשורת, מים, ביוב, פיתוח נופי, ניקוז וכבישים. המודל הותאם לצורכי הקיבוץ המתחדש ונותן מענה מלא למורכבות הפרויקט, צרכי מימון, דרישות רגולציה ועוד. נקסטקום מלווה את הקיבוץ לאורך שנים משלב הכנת תוכנית אב רב-שנתית לשדרוג התשתיות בקיבוץ, תוך עמידה ביעדי תקציב, לוחות זמנים וביעדי איכות כנדרש.

שקיפות ושיתוף פעולה

המיזם מוביל על ידי צוותים מקצועיים הכוללים מנהלי פרויקטים, צוותי מהנדסים, אנשי ביצוע ומימון מתקדם לצורך תמיכה בפרויקט. בשלב הראשון נבנית תוכנית האב להתחדשות, כאשר בהמשך על בסיס תוכנית זו נבנית תוכנית עבודה פרטנית רב שלבית לאורך כל תקופת ההתקשרות. הקווים המנחים לתכנון מבוססים על דרישות הרגולציה, חוקי החשמל וחוקי התכנון והבניה, תקנות "מחלק חשמל היסטורי", קביעות התב"ע וההית"ר, מגבלות הפרצלציה, צרכי החברים, צרכים אנרגטיים, מצב התשתית הקיימת, מקורות המימון, פרמטרי איכות וזמינות, יתירות, הפרעות סביבתיות וכו' והכל תוך מתן מענה לצרכי לקיבוץ המתחדש והמתרחב לרבות מענה לתוכניות בניין עתידיות של הקיבוץ. התהליכים מבוצעים בשקיפות מלאה ובשיתוף פעולה מלא עם הצוות האורגני של הקיבוץ בהתאם לאבני דרך כפי שסוכמו בתוכנית האב להתחדשות.

העקרון המנחה במודל אותו נקסטקום מיישמת הנו יישום "תשתיות אחודות" כלומר ניצול פתיחת הכביש והתעלה לאיחוד מספר רב ככל שניתן של תשתיות ולביצוע העבודות בפעמים אחת, תוך צמצום אי הנוחות הנגרמת לתושבים בזמן ביצוע עבודות החפירה והשיקום. עקרון זה אף מקצר את התהליך וגורר הוזלת בעלויות.

שדרוג תשתיות כולל

תפיסת העבודה של נקסטקום בנושא שדרוג תשתיות החשמל של הקיבוץ דוגלת בייצור מערכת חשמל מותאמת המגשרת על פערי ביטוח קיימים תוך עמידה בדרישות הרגולטור. כל זאת, לצד שיפור באספקת החשמל לחברים (גודל חיבור, אמינות, וצמצום תחזוקת שבר). במקרים רבים שדרוג התשתיות מביא את מערכת החשמל החדשה לרמה גבוהה יותר מזו המסופקת אף בהשוואה למגזר העירוני. מערכת החשמל החדשה מתוכננת כך שתהיה בעלת יעילות אנרגטית גבוהה עם הפסדי נצילות נמוכים. מערכות המניה משודרגות אף הן למערכת כות מניה מתקדמות המאפשרות קריאה מרוחקת

ההתיישנות התשתיות הקיבוציות לצד הצורך ההולך וגובר של התאמת התשתיות לצרכים המשתנים של התושבים מאלצים את הנהלות הקיבוצים להתניע פרויקטי שידרוג נרחבים של כלל התשתיות הפרושות ברחבי הקיבוץ אשר על כך, ככל שהמשקים הקיבוציים דוחקים הצידה את תהליך השדרוג כך נוצר מצב לפיו עלויות התחזוקה גדלות ומכבידות על ההוצאה המשקית. הדבר נכון שבעתיד למערכות תת קרקעיות שניבנו, במקרה הטוב, לפי תקנים ישנים ולפעמים ללא תקנים כלל וחלקן אף אינן עומדות בדרישות הבטיחות הבסיסיות. לעיתים, כתוצאה מאילוצי תקציב מתבצעים תיקוני שבר נקודתיים לצורך מתן עזרה ראשונה בלבד, תיקונים אלה אכן נותנים מענה ראשוני אולם בחלוף הזמן וככל שהתקלות מחריפות וההוצאות גדלות, המשקים מפנימים כי נדרשת בחינה מערכתית וכוללת של התשתיות הקיימות וכי התנעת תהליך השדרוג הנו תנאי הכרחי לאורך החיים התקין של התושבים.

שדרוג איכותי ומתוזמן

מתוך פגישות רבות אשר נערכו עם הנהלות משקיות רבות זוהו באופן ברור מספר חסמי הכניסה המונעים ממקבלי ההחלטות להתניע לפרויקט שדרוג כלל מערכתי:

1. עלויות גבוהות לצד איתור מקורות מימון.
2. חסמים טכנו-כלכליים המונעים מיפוי של צרכי הקיבוץ המתחדש.
3. עבודה מול מספר רב של מתכננים וקושי לבצע אופטימיזציה וסופר פוזיציה למערכות השונות.
4. ניהול הפרויקט - כיום קיים מחסור בקיבוצים באנשי מקצוע לניהול וליווי פרויקטים מורכבים.
5. הצורך לבצע אינטגרציה בין מספר קבלנים רב בשלב היישום.
6. חשש מאי הצלחה ואי היכולות לעמוד בלוחות הזמנים וביעדי תקציב הפרויקט.

קבוצת נקסטקום פיתחה מודל רב-שנתי אחד DBOT Design-Build-Operate-Transfe

2 הכולל את כלל התהליכים הנדרשים לשם שדרוג איכותי ומתוזמן של תשתיות הקיבוץ. המודל כולל מס' שלבים מרכזיים:

1. ביצוע סקר תשתיות קיים
2. תכנון מפורט של כלל התשתיות תוך ביצוע אופטימיזציה וסופר פוזיציה לכלל המערכות. תכנון זה מתבצע בשילוב ובשיתוף פעולה עם צוות התשתיות של היישוב.
3. ביצוע הקמת ופריסת התשתיות החדשות
4. אספקת שירותי תקשורת
5. תפעול ותחזוקת התשתיות למשך כל תקופת ההתקשרות.

לפיד, בדרני נועם

בהופעתו של יו"ר העבודה החדש, אבי גבאי, במחוז הקיבוצים, התייצבו החברים מאחוריו ומאחורי תכניתו לשינויים בחוקה, המעניקים לו כוח וסמכויות, כמו אלה שיש ללפיד, ליברמן, וכחלון במפלגותיהם

ואומר: 'העבודה בראשות גבאי'."

...

גבאי יצא ואז החל דיון בין החברים שנשארו באולם. אפרים מקיבוץ אייל קרא להרכיב כבר עכ"שיו את הנבחרת, "כי אני רוצה לדעת עבור מי אני מצביע"; נמרוד מכפר רופין ביקש, את מה שכנראה קורה בפור: "עלינו לאמץ את דרכם של ליברמן ולפיד בבניית המפלגה."

שמחה שמשון מכברי, היה על תקן של משבית שמחות: "מרגש לש" מוע שמנצחים בבחירות,

השאלה מה יוצא מזה אם אין תכ" נית לשוויון בין האזרחים. נחוצה אלטרנטיבה שתשנה את הכיוון בחברה הישראלית, אחרת לא צריך אותנו."

בתום הדיון ביקש ניר מאיר להצביע על תכניתו של גבאי. רוב גדול היה בעד, איש לא נגד, מעטים לא הצביעו. "אתה רואה?", אמר מאיר בסיפוק לדוברו של גבאי שנותר באולם.

אז מי זה גבאי?

את המסע שאינני יודע עדיין את כיוונו עושה גבאי בדרני נועם ובמדרשי חיוכים. קל לחבב אותו. הוא נע בארץ ופוקד אנשים שיהיו "שלו", מה שיאפשר לו להקים מוקד כוח במפלגה, להיות פחות תלוי במחנות אחרים.

מסריקה ברשת, בניסיון לגלות "מי זה האישי הזה", התקשיתי להחד מיץ את הדמיון בין נאומו של גבאי לנאום של יאיר לפיד בוועידת "כל-כליסט" האחרונה; גיליתי שגבאי מאוד מקורב לאורי יוגב, שהתגאה בעבר כי שיא הצלחתו בעבודתו באוצר, היה פירוקם של איגודי העור בדים; שכל פקידות האוצר התגייסה לתמוך במועמד "שלה" לראשות העבודה; ושכין תומכיו הבולטים נמצאים אנשי פיננסים מרכזיים כרועי ורמוס ואבנר סטפק.

נקווה שמפלגת העבודה, בלבד-שה החדש, לא הולכת להיות מפלגת האוצר וההון.

ועוד יש לקוות שאילן גילאון ינצח בבחירות לראשות מרצ, כדי שלסוציאליזמוקרטיות יותר איזה בית, אם וכאשר.

נ.ב. אם אין שוחד - אני צוללת



מימין: ברושי, גבאי, מאיר, חניק מרשק. הייצוג הקיבוצי בכנסת יישמר

שינוי שכל מועמד אחר היה מביא. בחרנו איש רציני צריך לתת לו כלים לביטוי יתרונותיו."

אוי למי שלא יתיישר

ח"כ איתן ברושי ישב על הבמה בפנים חתומות. הוא תמך ללא לאות בעמיר פרץ. להימור על הסוס הלא נכון יש מחיר של אבדן כוח. שמת' לב לחילופי עקיצות בינו לבין חניק מרשק, מזכירת מחוז הקיבוצים, שספק אם היו מתרח"שים בעבר. לפתע חשתי אמפתיה לברושי קצוץ הכנפיים, כי אחריו דיברו רן כוחן ויוסי ורדי, שקראו, בהתכוונם גם אליו, להתייצב ללא תנאי מאחורי היו"ר הנבחר "ולא לתקוע לו מקלות בגלגלים." ורדי, עד לא מזמן ראש מועצת עמק הירדן, דיבר כמו שריף: "עמיר פרץ היה צריך להתייצב ולתמוך בשינויים בחוקה. אף חבר כנסת לא קם כדי לתמוך בהם. מי שלא יתמוך בתיקונים המוצעים בוועיד"דה, אסור לתמוך בו. ככה אנחנו צריכים לדבר אליהם." (מחזאות כפיים)

זאב (ולווללה שור), אמר דברים דומים: "בחרנו יו"ר וכבר מתחילים לריב. אם רוצים לנצח, צריך לתת את כל הכלים ליו"ר ולקרוא לכל החברים לתמוך בהצעותיו ולאפשר לו להחליף את השלטון." (מחזאות כפיים)

ברושי עצמו דיבר על הצורך לחבר בין המפלגה להתיישבות וטען כי יש ח"כים שפורמים את הקשר הזה. לדבריו, "אם שוב נהיה באופוזיציה, זאת סכנה, אך גם צריך תעודת זהות. להגיד לאן הולכים." וכאילו כדי לעבור מבחן נאמנות, אמר: "אני חוזר כל פעם

קולות חדשים. אני רוצה לנצח את הבחירות ואתה (לידלן) עוד תזכה לראות את זה, אני כל ה'טונים שלי, הם על ניצחון." כאן הודה גבאי למזכ"ל ניר מאיר שהתגייס לטובתו ואמר כמה המגזר הקיבוצי חשוב לו ולניצחונם, תוך שהוא מבטיח לשמור על ייצוגו בכנסת (מחזאות כפיים). לדבריו, השינויים שהוא מבקש לחולל במפלגה אינם בלתי דמוקרטיים, תהיה הנהלה שתפקח עליהם. על עניין המינוי האישי של השרים, אמר: "צריך את המתאימים ביותר, עלינו להדגיש שמאסנו בפלגנות. בשביל זה צריך את השינויים בחוקה." על הכלכל"ה אמר, שהצמיחה לא עוברת את היקף הגידול באוכלוסייה והצמיחה שהייתה ב-2016, נבעה בעיקר ממיסים שגבתה הממשלה ממכירת מכוניות; שהצמיחה מהייטק לא באה מן הממשלה, ושהמקומות מהם תבוא הצמיחה הם התעשייה והחקלאות ובכך יש להשקיע." לקיבוצים אמר: "הפריסה שלכם חשובה לקמפיין הבחירות. אתם הברדל שעושים המתנחלים בשביל נתניהו."

...

גבאי היה צריך ללכת לאזכרה ולפיכך מעט מאוד שאלות - בעיי"קר של "החשובים" מקרב אנשי התנועה - נשאלו כאשר עוד נכח. המזכ"ל ניר מאיר, מי שהתגייס לטובת גבאי, חש כחתן בחופתו: "חשוב מה שאבי אמר על מקומם של חברינו בכנסת. הח"כים של המחנה הציוני מתנהלים כ-24 סי"עות, מעכשיו כל ח"כ צריך לדעת שיש עליו מורא מלכות. אבי מביא

הם רוקנו את המפלגה מתוכנה; השיטה הזו הביאה לבחירת ח"כים שמבנם העיקרי היה מבחן הני"ראות התקשורתית והיכולת הכ"ספית, והפכה אותם לעבדים של בוחריהם. זה שינה את סדר יומם, הפכם לבדידים. כל ח"כ שני מש"חר תכנית מדינית, כל שלישי משחרר תכנית כלכלית, רצים בין תכניות הטלוויזיה להפגנות נוכ"חות.

במצב כזה אין אף כוח מרכזי מייצב - פורמלי או בלתי פורמלי - שיהיה בעל סמכות, שיציע פרסקטיבה, שיראה אפק, שיע"ניק קצת אורך רוח, בטרם ממהרים להתזז את ראשו של ראש שנבחר והפסיד בבחירות.

...

מבחינתו, אבי גבאי הגיע למ"פלגת העבודה בזמן אידיאלי: כשהיא רעבה נואשות לשלטון וסובלת מניוון שרירים. ניתן ללוש אותה בקלות. וכמו שלכחלון הס"פיקה רפורמת הסלולר כדי לצבור אהדה הנחוצה להקמת מפלגה, לגבאי הספיקו פרישה מממשלת נתניהו, התנגדות למתווה הגז, ועשיית מכה בהפרטת בזק, כדי לכבוש מפלגה מוכנה, שנראתה, אמנם, כשלד בורסאי.

שמירת הייצוג הקיבוצי

כמאה אנשים היו בכנס, רובם חברים ותיקים. גבאי דיווח על פעילותו. הוא עושה זאת בחן שיוצר חיבור עם הקהל: "אנו מס"תובבים בכל הארץ, בדגש על מחוזות של מצביעי ליכוד, כדי להביא

ביום חמישי שעבר, בתום כיי"גוס מחוז הקיבוצים עם אבי גבאי, היו"ר החדש של מפלגת הע"בודה, חלף לידי אלישע שפירא מעין השופט, ואמר: "זה היה כנס מפא"יניקי במרעו." הוא אמר דבר יותר חריף, אך אניח לזה. חשתי כמוהו. התייצבות כה אחידה וד"ביקה מאחורי מועמד שזה עתה בא למפלגה, שטרם הבהיר עד הסוף את עמדותיו המדיניות והכלכל"ליות - לי הן עדיין בגדר חידה - הריפה ניחוח בולשביקי. הקריאות של החברים לתמיכה בתכניתו של גבאי, לקבל סמכויות "יאיר לפיי"דיות", בהרכבת רשימת הח"כים, בקביעת השרים ובניהול הסיעה, לצד האיומים מצד כמה מן הדורברים בכנס, בסנקציות על ח"כים שלא "יתיישרו", ומחזאות הכפיים לאחר כל נאום, נשמעו לי קצת מעולם אחר.

...

מחוץ לאולם, ציטטתי באוזני אהרון ידלן, ששפך הרבה דבש על היו"ר החדש, את דברי יגאל אלון, שהזהיר מפני הפיכת האחדות לא"חידות. אמרתי לו: "הכנס הזה היה כולו אחידות, בלי אף קול שונה." ידלן הרגיע שהתכנית של גבאי בתחום החינוך, נראית לו, והסביר שהוא אמנם תמך במועמד אחר, "אך משנבחר גבאי, על כולנו לה"תייצב מאחוריו."

למה נערכים ראשים

ב"עבודה" נוהגים לומר שזו מפלגה שטורפת את ראשיה. מזה עשרים שנה, מאז בחירות 1996, אף יו"ר לא סגר קדנציה מלאה. למעט שנתיים, בראשות ברק, היא באופוזיציה, עם כמה כניסות לממשלת אחדות לאומית. האמירה שראשיה אינם שורדים זמן רב נכונה עובדתית, השאלה למה?

כדי לבחון את התופעה, ראוי לשאול מתי היא התחילה והאם היה גורם משתנה בולט שחולל אותה. יש גורם כזה. הגורם המ"שתנה, שראשיתו בבחירות 1992, הוא הפריימריז: המעבר לבחירה ישירה של חברי הכנסת בידי כלל חברי המפלגה, ללא מוסדות בייניים מווסתים, כמו ועדה מסדרת, ועדת הצעות, חוגים, מחוזות, או כל גורם אחר.

...

תחילה הפריימריז נראו כמו מהניילון: יבוא מרשרש מאמריקה, כאילו שיא הרמוקרטיה, אך אט-אט



מערכת משותפת עם יח"מ מפעלים אזוריים



מערכת משותפת עם קיבוץ כפר מנחם



מערכת משותפת עם קיבוץ עין גב



דוראל אנרגיה

מקבוצת דוראל וקיבוץ יטבתה

ממשיכה לפתח ולהוביל את ענף האנרגיות המתחדשות בקיבוצים

לפרטים נוספים:

shimon@doral.co.il

שמעון מסיקה 054-8161725

משרדי החברה החילזון 6, רמת גן, טל': 03-6111888

משאבי
אנרגיה
מתחדשת

קבוצת
דוראל





נגבה, "החורבות - תבניה". הקיבוץ חי ונושם



חצר קיבוץ, השנים הראשונות



הגליליה מקיבוץ דן, "מצודת אוסשקין ב". הזמנה לעשות מעשה חלוצי

"שנות טובות" הארכיון השנה"3

"השנה טובה" המצולמת הראשונה הנמצאת באוסף ארכיון השנה"3 בגבעת חביבה, היא של קיבוץ דן, שאז נקרא "מצודת אוסשקין ב", והיא הופקה בין השנים 1932-1935. למעלה מ-4,000 גלויות מהקיבוצים נמצאות באוסף, והן מבטאות פטריוטיות קיבוצית, חלון ראוה שיווקי במיטבו

יובל דניאלי

אגרות הברכה לשנה החדשה מבית היוצר של הקיבוצים, הפכו בשעתו למצעד גאווה מקומי, שהופץ ברבים למען יראו, ייהנו ויקנאו (עד כמה יפה קיבוצנו...). כארכיונאי אני מתעד את מה שהיה, לעתים את מה שעבר ונעלם מהעולם. עבודתו של הארכיונאי מהולה בגעגועים וחשבון נפש תמידי. זה לחם חוקו של המקצוע וכנראה של אלה שבחרו לעסוק בו. לאחרונה נדרשתי לקטלג מחדש את גלויות "השנות טובות" הקיבוציות, הנמצאות באוסף ארכיון השנה"3 בגבעת חביבה. "שנות טובות" קיבוציות שהיו למותג, למאפיין קיבוצי ייחודי שהמשותף והדומה רב בו מהשונה והמיוחד.

לפני שנדרון במאפיינים של הגלויות, נספר שבאוסף המיוחד ביד יערי נשמרו למעלה מ-4000 גלויות מהקיבוצים. אין קיבוץ, צעיר כוותיק, שלא הפיק גלויות. כגורל הקיבוץ כך גם כמות הגלויות שהופקו על ידו. קיבוצים ותיקים וגדולים הפיקו עד 60 גלויות שונות מטעמם. לא מדובר בגלויות שהופקו ע"י חברה מסחרית לא קיבוצית (כדוגמת פלפוט הרצליה) ורק שמו של הקיבוץ רשום עליהם, (פרחים, אתרי הארץ וכו'), אלא כאלה שהקיבוץ ומאפייניו המצולמים והמאויירים חקוקים עליהם. קיבוצים צעירים שנסדרו בשנות השמונים ואילך של המאה העשרים (כדוגמת: כרמים, צבעון, קררים, שומריה, קליה, קלע גולן, לוטן, לוטם, שזפון, יהל, תמוז, תובל ועוד) הפיקו גלויות בודדות בלבד. כיום

מנהג זה של משלוח אגרות שנה טובה באמצעות הדואר, כמעט ולא קיים. (אני מכיר כמה חברי קיבוץ שמייצרים בעצמם אגרות ברכה וממשיכים בכך את המסורת הקיבוצית שפסקה בקיבוצים).

הגליליה המצולמת הראשונה הנמצאת באוסף, היא תוצרת קיבוץ דן, שאז נקרא "מצודת אוסשקין ב". באותה עת טרם התיישבות קבע ישב הקיבוץ בגבעת השומר ע"י כפר סבא. הגליליה מתארת צילום (שחור לבן) של נוף המשקיף על רכס הרים. לפי התאריך הרשום היא הופקה בין השנים 1932-1935 (בארכיון קיבוץ דן אין מידע עליה). המקום המצולם ריק מהתיישבות ובא להזמין את המתבוננים בגליליה לעשות מעשה חלוצי ולהתיישב על הארמה השוממה למרגלות ההרים. קיבוץ דן מימש הזמנה זו בשנת 1939 כאשר התיישב בגליל העליון כחלק מיישובי חומה ומגדל. לא זכורה לי גליליה מצולמת המקדימה בזמנה את זו של "מצודת אוסשקין ב". ככלל, הפקת גלויות קיבוציות קיבלו תנופה בתקופת מלחמת העולם השנייה, כקשר חגיגי עם מגויסי הקיבוץ לבריגדה היהודית ולצבא הבריטי (ראו אוספו של אבירם פז ממשמר העמק).

נגבה כסמל לגבורה וזיכרון

מידע מהאוסף מספר לנו, שמיד בתום קרב בות תש"ח נשלחו גלויות מהקיבוצים בעיקר אל חברי הקיבוץ שעדיין היו מגויסים לצבא. קיבוץ נגבה שספג בקרבות תש"ח אבדות כבדות כנפש וברכוש, בחר לשלוח אגרת ברכה מצולמת לחבריו וידידיו באשר הם, עם תום הקרבות. בגליליה נראית שדרת עצים משני צדי הדרך

מדובר באיור מיוחד של גליליה, אלא ביצירת אמנות שנמצאה ראווה ע"י קובעי הגלויות בקיבוץ, להיראות ברבים כחלק מהאחוליים. יש במחווה זו כלפי אמנים תוצרת הבית, ביטוי של הערכה אומנותית, עידוד היצירה המקומית וחברות טובה. הגדיל לעשות קיבוץ שמיר שהפיק לאמן הבית משה כגן סדרה של 18 גלויות, ציורי אקוורל בצבע של נופי הגליל.

לחגי הקיבוץ ביטוי מודגש בגלויות. טקסי הבאת העומר, חג הביכורים, יובלי קיבוץ וכו' הם חלק בלתי נפרד מהנראות המיוחדת. קיבוץ רמת יוחנן כמו גן שמואל ועוד, הם דוגמא מיוחדת לצינוני החגים החקלאיים במרחב הקיבוצי. קיבוץ משמרות בחר להפיק לכבוד חג הקיבוץ במלאת לו חמישים (עלה על הקרקע בשנת 1933), שש גלויות מצולמות מההיסטוריה הבראשיתית של הקיבוץ. צילומי ארכיון במיטבם. באמצעות מקבץ הגלויות השכילו בוחרים הגלויות להעביר את תחושת הראשונות אל הדורות הבאים.

הטבע אף הוא אמן אלוהי נפלא הראוי להיכלל מעל גבי הגלויות. ישנם קיבוצים שניפלאות הטבע והבריאה הטיבו עמהם. קיבוץ ניר דוד זכה והאסי המקסים זורם בתוכו. עשרות גלויות מספרות לנו על יופיו ויופי הברבורים הלבנים השטים עליו. קיבוץ עין גב זכה פעמיים; ממזרח - הר סוסיתא וממערב - הכנרת. 25 גלויות של הקיבוץ הנמצאות באוסף, אוצרות בתוכן את סמלי הטבע של הקיבוץ. כך קיבוץ עין דור מרבה להנכיח בגלויותיו את "התבור" (20 גלויות). הגלבוץ מאוהב משום מה בבית

ומעבר לה בנייני הקיבוץ ושרותיו, כאילו לא הייתה מלחמה. הגליליה מכריזה כי הקיבוץ חי ונושם. בתש"ט (1949) התפרסמה גלוית ניצחון של חטיבת גולני בה נראים חברי קיבוץ נגבה במצעד צבאי. טראומת המלחמה, האבל הכבד שירד על הקיבוץ, היתומים והאלמנות שנשארו לשקם את חייהם, הביאו את הקיבוץ להוציא לאור גלויות מצולמות כמו זו המראה את המגדל הפזע עם התמליל האופטימי:

"לכנים נפלו - וגזית נכנה

שקמים גורעו - וארזים נחליף"

ואילו בער"ה תש"י, בגליליה מצולמת אחרת נראית נגבה בשיקומה עם מגדל מים חדש על רקע זה הפגוע "החורבות - תבניה" נכתב. ואכן, בראש השנה תש"א, מעל גבי גליליה חדשה מצולמת, מונפים הדגלים על ראש המגדל ונגבה מאחלת לעצמה ולידידיה: "שנת בנין ושגשוג".

בנובמבר 1953 נחנכה האנדרטה לזכר הנרדפים בקרבות על נגבה, מעשה ידי הפסל נתן רפפורט. שנה לאחר מכן הפיק הקיבוץ גלויות שנה טובה (עדיין בשחור לבן) של האנדרטה. זו שבארכיון השנה"3 נשלחה למאיר יערי ע"י ילדי קבוצת "השחר" (נלקחה לאוסף מארכיונו האישי של יערי). ההנצחה נהפכת לסמל, האנדרטה לביטוי של גבורה, וגלויות שנה טובה מהקיבוץ משמשות פלטפורמה לכך.

אמנות מבורכת

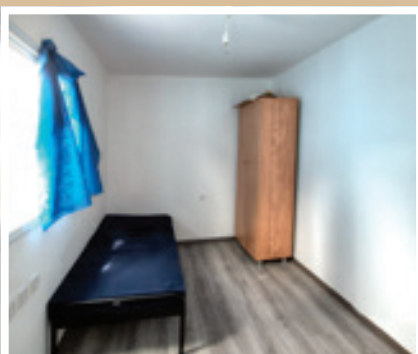
אמני קיבוץ רבים זכו וציוריהם ופסליהם הופיעו על אגרות הברכה מטעם הקיבוץ. לא



מגורים יד שנייה משופץ



יד שנייה משופץ



יד שנייה



מפעל ותצוגה
לכיש 72
מושב גבעת כ"ח
טל. 03-6227888
נייד: שמעון 053-2314607
מוצרים נוספים בקרו
באתר האינטרנט
www.tal-caravan.com

היחידה
בנייה מתועשת

■ ייצור מבנים מתועשים לכל מטרה בכל גודל, והסבת
מכולות למבנים מגורים ומשרדים מכולות מחסן
וקירור והעתקת מבנים

■ מבנים יד שנייה במצבים שונים
■ אפשרות לקבל משופצים ולא משופצים כולל צימרים
עם חיפוי עץ מתועשים ומכולות מוסבות



מכולות מחסן וקירור



צימר יד שנייה



ביתן שומר יד שנייה



מגורים יד שנייה



דבוראי מכוורת דן. מימין לשמאל: זהר רודולף, נמרוד לב ארי ועידו ירמיהו

תפוקת הדבש ב־2017 תעמוד על כ־3,000 טון

בחגי תשרי ישווקו כ־1,600 טון דבש בשווי של
כ־100 מיליון שקלים. בישראל כ־500 דבוראים
המטפלים במאה אלף כוורות

תוצרת ישראל או חותמת יצרן. "הצרכן יכול להיות רגוע בעת רכישת דבש מסומן בתו איכות של מועצת הדבש, כי רכש דבש איכותי ולא מוצר מזויף" אומר מידן.

בתוך כך, ממשיכים להתמודד בארץ ובעולם עם היעלמות של שליש מכמות הדבורים, תופעה היוצרת חשש גדול לעתיד יצור המזון בעולם וע' תיד האנושות. דבורת הדבש היא בעלת חשיבות אדירה עבור האדם, עקב היותה המאביקה המרכזית בטבע שאחראית להאבקה 80% מהיקף הגיי' דולים החקלאיים בעולם. בארץ תורמת דבורת הדבש באמצעות האבקה הגידולים לתל"ג החקלאי בישראל כ־2.5 מיליארד שקלים בשנה. כמו ככל העולם, גם בישראל מקרמת מועצת הדבש את המודעות לצורך שמירה על ענף גידול הדבורים ומעודדת נטיות צופניות והרחבת שטחי המרעה בשיתוף קק"ל ובקצצה שנתית של 100 אלף שתילים לנטיעה על ידי הדבוראים בחלקות חקלאיות.

לקראת ראש השנה ולציון 130 שנה לדבוראות בישראל ר' 100 שנה לייסוד ארגון מגדלי הדבורים, יתקיים השנה "פסטיבל הדבש" עם אירועים חגיגיים ברחבי הארץ, ביניהם: המכוורת התיירותיות ברחבי הארץ יפתחו את שעריהן לקהל הרחב בין התאריכים 23.9.7, עם פעילויות להכרת עולם הדבורה והדבש. כנס 130 שנה לדבוראות ייערך בנחלת ראובן בנס ציונה, ובו תוצג ההיסטוריה של ענף הדבוראות, מאז הקמת המכוורת הראשונה בוואדי אל חנין (נס ציונה) בשלהי המאה ה־19 ועד המכוורות בימינו. הכנס ביום חמישי, 14.9.09:00. כניסה ללא תשלום.

בנוסף, יושק ב"גלריה פחות מאלף" בתל אביב, ספר הילדים החדש של אפרים סידון "הי, מה קורה שם למעלה?" עם איוריו של איתמר טל. הגלריה תציג גם תערוכת יצירות אמנות של איתמר טל על עולם הדבורים, בין התאריכים 14.9.29. הספר בחסות מועצת הדבש וינתן לרכישה במר' כזי המבקרים של המכוורות ברחבי ארץ.

מועצת הדבש והדבוראים מאחלים שנה טובה ומתוקה!

פרטים נוספים באתר מועצת הדבש - www.honey.org.il ובעמוד הפייסבוק - פסטיבל הדבש

יעקב לזר
לקראת ראש השנה וציון 130 שנות דבוראות בישראל, נמסר ממועצת הדבש, כי השנה יעמוד ייצור הדבש המקומי על כ־3,000 טון, בהשוואה לממוצע רב־שנתי של כ־3,500 טון. בחגי תשרי ישווקו בישראל כ־1,600 טון דבש שהם כ־40% מהביקוש השנתי בישראל. על פי נתוני מועצת הדבש, פועלים כיום בישראל כ־500 דבוראים המטפלים במאה אלף כוורות הפזורות ברחבי הארץ, מתוכן מוצ' בות 60,000 כוורות באזורי גידול חקלאיים ומ' שמשות להאבקה.

מנתוני מועצת הדבש עולה, כי החורף השחון, בעיקר בצפון הארץ, הביא לירידה מועטה בייצור הדבש באזור זה. לעומת זאת, בדרום הארץ נרש' מה תפוקה גבוהה יחסית של דבש הודות לריבוי משקעים בחורף האחרון. זאב מידן, מנכ"ל מועצת הדבש מעביר מסר מרגיע: "הירידה בהיקף הייצור המקומי, בעיקר בצפון הארץ, לא תביא למחסור, הואיל וכל הביקוש המקומי יסופק באמצעות יבוא פטור ממכס, המיובא במסגרת הסכמי הסחר עם האיחוד האירופי, ארה"ב ודרום אמריקה. השנה יובאו כ־1,200 טון דבש. צריכת הדבש בקרב הציבור הישראלי מסתכמת בכ־4,000 טון דבש ובחגי תשרי ישווקו בישראל כ־1,600 טון דבש, בשווי כולל של כ־100 מיליון שקלים במר' נחי מחיר לצרכן. ישראלי ממוצע צורך בחודש תשרי כ־250 גרם דבש בממוצע, מתוך צריכה שנתית של כ־600 גרם לנפש".

במועצת הדבש מבהירים, כי בשונה מהדעה הרווחת כי מחירי הדבש בארץ יקרים בהשוואה למחירי הדבש במדינות המערב, מחירי הדבש אצלנו זולים ברובם או קרובים למחירי חו"ל. המחיר הקמעונאי הממוצע לצנצנת של 1 ק"ג עומד על כ־30 שקלים כולל מע"מ. קנייה של דבש במחיר נמוך, יכולה להעיד על איכות ירור' דה של המוצר ולעיתים אף מדובר בדבש מזויף המיוצר בעיקר מתערובת של סוכר המחומם עם צבעי מאכל וטעם. זהו דבש זול ולא איכותי שע' לול אף לפגוע בבריאות.

במועצת הדבש ממליצים לרכוש דבש שעל האריזה מוטבע סימן תו האיכות - "דבש איכות



רועה, רובה ופרות.

על אגרות הברכה לשנה טובה ("בשנה הבאה - שנות טובות מן הקיבוץ בעריכת מוקי צור ויובל דניאלי), עשתה לה כנפיים. הגיעו אלינו אוספי ברכות באופן אישי מאנשים טובים ויקרים (כדוגמת אוספי גירי אילת, מנדל שרל, ועוד). כך, גלויה ועוד גלויה שנאספו ונשמרו בעמל רב הביאו אותנו לאוסף מכובד הנותן מבט גרפי - תיעודי היסטורי רב ערך על הנראה והיפה שבקיבוץ.

חלון ראווה במיטבו

לאחרונה ביקרתי בתערוכה מעניינת "אופור' ריה" שמה, במשכן לאמנות בעין חרוד. האוצר, יניב שפירא, בחר להראות מכוונים שונים את רוח הזמן של מלחמת ששת הימים והביטוי לכך מקץ חמישים שנה. האמן, שוקה גלוטמן בחר להראות מיצב הנושא את השם: "המון שנות טובות - חדר זיכרון". באותו מיצב שילב האמן הגדלות של עשרות "שנות טובות" המבטאות את תחושת ההתעלות מהניצחון במלחמה. גלויות על גבול ההערצה העיוורת למפקדי צבא, לחייליו, לכלי מלחמה, לאבני הכותל, למצדדי ניצחון, ולאבק כוכבי מלחמה. השנים שלאחר ששת הימים עד מלחמת יום הכיפורים, היו שנים טובות "לשנות טובות" המפארות ומהללות את ימי הניצחון של ששת הימים.

בתנועה הקיבוצית לא היו ביטויי שמחה והתעלות נפש בעקבות המלחמה. הקיבוצים המשיכו בשלהם, הראו מבני ציבור לתפארת, ילדים ופעוטים כתקוות העתיד, קטפות כותנה אדומות בשדות לבנים, והמון שמיים, מים ור' שאים מוריקים.

בפרספקטיבה של חמישים שנה, כאשר אני עובר על הגלויות הקיבוציות אין בהם שום ביטוי למה שהוא לא קיבוצי מקומי. הגלויות מבטאות את שיא הלוקליות, פטריסיות קיבוצית, חלון ראווה שיווקי במיטבו. אנחנו בתנועה הקיבוצית לא נשכינו באופוריה שאפפה את הגלויות מבית היוצר של חברת "פלפוט יש' ראל". נשארנו עם "שיח לוחמים" - עם כאב הגופלים, עם המותר והאסור, אי של שפיות במרחב משולח של שיכרון חושים.

לסיכום: אוסף אגרות הברכה לשנה טובה בארכיון השה"צ מכיל עוד אלפי אגרות; מהקק"ל, הוועד למען השלום בישראל, תנועות הנוער, מועצות אזוריות וארגונים פוליטיים. ערים וישובים, גלויות נהדרות של נופי הארץ ופרחיה, של אתרים היסטוריים, וארץ ישראל הנבנית טרם מדינה. הארץ על גווניה פרוסה מעל גבי אגרות הברכה לשנה טובה בשלל נושאים. לנו התנועה הקיבוצית כארגון של קיבוצים חלק מרכזי בנראות המרתקת של ארצנו הקטנטונת והמורכבת מעל גבי "השנות הטובות".

אלפא, ומבצר "קלעת ג'זין" בקיבוץ יחיעם. קיבוצים ששוכנים בתוכם או בקרבתם אתרים היסטוריים לא התעלמו מהם ונתנו לכך ביטוי בגלויות. גלגל המזלות של בית הכנסת בחפי' ציבה (שמשום מה נקרא בית הכנסת בית אלפא) מככב בגלויות רבות ולא רק של קיבוצי האזור, בחזקת סמל יהודי מרשים שיש עמו הוכחה והצדקה לנוכחותנו בא".

יישובי הגליל העליון משופעים בחמדות של פלגי מים כאשר ברקע הר' החרמון המושלג. קיבוץ עין גדי מרבה להראות את פלאי נופי מדבר יהודה וים המלח. וכך הקיבוצים השוכ' נים לחופי הים התיכון (החותרים, מעגן מיכאל, שדות ים, מעין צבי המשקיף מעל, כל קיבוץ והסביבה המוזהה עמו.

לכל קיבוץ יש "בית והר" המתאימים לו. שניהם ביחד הם סימן ההיכר שלו.

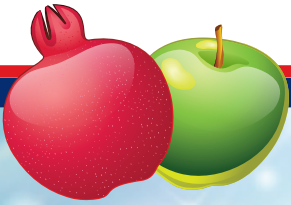
ברכות למנהיגים

בשנות הארבעים הוקמה ברחבי קיבוץ הקי' בוך המאוחד תעשיית נופש. בתי הבראה או הארחה הם נקראו בשפה הקיבוצית הצנועה של אז. 12 בתי הבראה הוקמו בקיבוצים וכולם בקשו לשווק את מרכולתם. ומה נכון יותר מאשר לפ' רסמם כאיחולים לשנת הבראה ברוכה... (קיבוץ חניתה הגדיל לפרסם את בית ההבראה שלו בראשית שנות החמישים באמצעות הצלמנויות של משפחת דורצפאון, בעלי פלפוט הרצליה).

בשנות השישים עם פרוץ התעשייה הקיבוצית גם היא לא היססה לרתום את פרסום תוצרתה כחלק מאיחולי השנה החדשה. אין קיבוץ שלא פרסם בהזדמנות זו את תוצרתו.

מנהיגי המפלגה שימשו יעד מעודף לשליחת ברכות. חברות נוער, קבוצות חינוכיות מה' מוסדות בשנות החמישים וכמובן חברי קיבוץ, כפר ועיר, שלחו ברכות לאישי התנועה והמפלגה. האינטימיות ותחושת השייכות והחברות התנועתית מורשת תנועת הנוער, באה לביטוי בשליחת הברכות לשנה טובה. מאיר יערי, מנהיג ההיסטורי של מפ"ם והקבה"א, הרבה לקבל "שנות טובות" וארכיונו האישי היה למ' קור משמעותי לאוסף. גם חברים מהשורה היו זוכים לברכה מאישים מרכזיים ולהפך. הייתי איש צעיר כאשר זכיתי לקבל כל שנה ברכת שנה טובה מו"כ מרכזי ממפ"ם, שפגש אותי בכמה הזדמנויות וחשב שראוי שמור עמי על קשר באמצעות אגרות ברכה לשנה טובה.

כאשר התחלנו לפעול בארכיון למען עיבוי אוסף הגלויות, ניגשנו למזכירות התנועות וביקשנו מהם שישמרו לנו את הברכות שנש' לחו מהקיבוצים. מקור נוסף וחשוב הגיע אלינו מאוסף "מכון שיט"ם" בבית השיטה, ועל כך מגיעה לו תודה. ביקשנו גם מהקיבוצים עצמם שישלחו אלינו את ברכותיהם שהפיקו לאורך השנים. השמועה שאנחנו עוסקים בכתיבת ספר




קואופ שופ בכפר



קניות לראש השנה

עושים בקואופ שופ בכפר!

בגלל השירות! בגלל המחיר!

 10.90 ₪	 קפה טורקי, עליית 150 גרם 7290106521926	 10.90 ₪	 שמן קנולה בריאות, עץ הזית 750 מ"ל 7290000243566	 10.90 ₪	 טחינה גולמית, בארכה 500 גרם 7290000112220/7290001407769	 10.90 ₪	 מיונז, היינץ 420 גרם 8715700422367
 11.90 ₪	 גפילטע פיש, דלידג 570-520 גרם 72900002830207	 11.90 ₪	 אורז בסמטי, סוגת 1 ק"ג 7290003643004	 16.90 ₪	 מרק עוף אמיתי, אסם 400 גרם 7290000070308	 11.90 ₪	 אפונת גינה קפואה, סנפרוסט 800 גרם 7290000104676
 10.90 ₪	 סילאן טבעי לחיץ 350 גרם 7290016439120	 10.90 ₪	 דבש, יד מרדכי 200 גרם 7290006374936	 10.90 ₪	 בובוניירה טראפלס, ביאנקה 175 גרם 5420066330173	 11.90 ₪	 מארז פודינג וניל, אסם 80X3 גרם 7290100682791
 10.90 ₪	 מיץ ענבים טבעי תירוש, סגל 1 ליטר 7290000024523	 11.90 ₪	 יין ישן נושן* 650 מ"ל 7290016188288	 2'11.90 ₪	 משקה קל, ספרינג 1.5 ליטר 7290003608089	 11.90 ₪	 שישיית מים מינרלים, מי עדן 1.5X6 ליטר 729000068732

המבצעים בתוקף בין התאריכים: 13.9.17-20.9.17 או עד גמר המלאי (המוקדם מביניהם). הרשת רשאית לתת מוצר חלופי בגמר מלאי מוצרי המבצע. המבצעים בחנויות קואופ שופ בכפר הינם על פי המגוון הקיים בכל חנות בלבד. הרשת רשאית לשנות/להפסיק את המבצע בכל עת. המחיר הקודם של כל מוצר שבמבצע שונה מסניף לסניף והוא מוצג בסניף עצמו. התמונות להמחשה בלבד. אין מכירה סיטונאית. ט.ל.ח.

***אזהרה: מכיל אלכוהול - צריכה מופרזת של אלכוהול מסכנת חיים ומזיקה לבריאות!**

קואופ שופ בכפר דרום וערבה- אבן שמואל | איתן | אמונים | בטחה | בית הגדי | ברכיה | קיבוץ גבולות | גבעתי | גיאה | גילת | הודיה | יושיביה | קיבוץ כיסופים | נגה | ניר גלים | נהורה | נתיב העשרה | עידן | עין הבשור | פארן | פריגן | קדש ברנע | שדה ניצן | שחר | שלווה | תומר שפלה- בית גמליאל | בית עזרא | בן ששון | בני ראם | גינתון | גפן | דולב | זכריה | חדיד | חלמיש | טלמון | יד רמב"ם | יציץ | מעלה לבונה | מלי" | ניר בנים | עטרת | פדיה | תימורים | מרכז- אבני חפץ | אלון מורה | אלישיב | אלישמע | בית הלוי | בית חורון גאולים | גבעת חן | הר אפרים | חרוצים | יד חנה-חומש | יצחק | כפר תפוח | מעלה מכמש | מעלה שומרון | נופים | עולש | עזריאל | עלי זהב | ענב | פדואל | שבי שומרון | שער אפרים | תלמי אלעזר | ירושלים והסביבה- אדורה | איתמר | אלעזר | בית אל | גבעון | החדשה | גפן | חרשה | עותניאל | כרמי צור | כרמל | מוה דניאל | סוסיא | קיבוץ רמת רחל | שורש | חיפה והסביבה- קיבוץ אושה | קיבוץ החותרים | קיבוץ מעין צבי | עופר | עין איילה | צחפה | צפון ורמה-י- אבני איתן | אביבים | אחיהוד | אליקים | קיבוץ אילון | אלי עד | אמירים | אניעם בוסתן הגליל | בצת | גבעת יואב | דבורה | דובב | חוסן | קיבוץ חנתון | טל אל | יבילים | קיבוץ יחיעם | יעד | יערה | קיבוץ כברי | כנרת | כנף | קיבוץ כפר גלעדי | כפר חרוב | כפר יובל | מורשת | מלאה | מנף | קיבוץ מצובה | קיבוץ מרחביה | מות מלך | מוה זי | נטור | קיבוץ סער | עין יעקוב | עצמון | צורית | צורית | קורנית | קלע אלון | רמות | קיבוץ רמת יוחנן | שאר ישוב | שדה אליעזר | שומרה | תל עדשים | תל יוסף

עוד חים לחלר עבדאללה

במסגרת הסכם ישראלי ירדני, תכפיל ישראל את כמות המים המוזרמת לירדן באמצעות הכנרת מ-55 ל-100 מיליון מ"ק בשנה ותקבל בתמורה ממתקן התפלה ירדני שיוקם באזור עקבה. עבודות הנחת הצינור בו יזרמו המים מבוצעות בימים אלו. ריאיון עם גיורא שחם, יו"ר רשות המים

אבנר וון

מי שנוסע בשבילי עמק הירדן ולאורך כביש 90 יבחין בנקל בצינורות ענק המונחים זה לצד זה. כל צינור כזה שקוטרו 64 צול (160 ס"מ) ואורכו 12 מטר, מועמס על סמיטריילר ונפרק במ"קום המיועד לו. אנשי חברת מק"ר רות האחראית על ביצוע הפרויקט שעלותו נאמדת במאות מיליוני שקלים, עוסקים בכריית תעלה שעומקה חמישה מטרים בתוכה מורחים הצינורות העבים המתחברים זכר לנקבה ללא צורך בריתוכים. מחפרי ענק חורצים את האדמה באזורים החקלאיים כאשר בעומק של מטרים ספורים בלבד מתגלים מי תהום שהם תוצאה של שימושים חקלאיים אינטנסיביים. קצב ההתקדמות מ"בריכת בית זרע" ועד דג-ניה מרחק של כחמישה קילומטרים מהיר מאד וצוותים גדולים מאד של החברה עובדים במלוא המרץ. הפרויקט הנוכחי נעשה במסגרת הסכם ישראלי ירדני לפיו תכפיל ישראל את כמות המים המוזרמת לירדן באמצעות הכנרת מ-55 ל-100 מיליון מ"ק בשנה ותקבל בתמורה לכמות הנוספת, מים ממתקן התפלה ירדני שיוקם באזור עקבה ויספק את צרכי החקלאות של יישובי הערבה הירדנית.

גיורא שחם איש המושבה כנרת, משמש מזה מספר חודשים כיו"ר רשות המים. בשנים האחרונות שימש שחם יועץ לחברות תשתית גדולות בתחום הירדולוגיה עילית והידרולוגיה של מי תהום. בנוסף, ניהל פרויקטים של תכנון הנדסי וייעוץ במשק המים עבור חברות ועמותות, ריכוז וניהול את תכנית האב החדשה למשק המים עבור נציבות המים. ריכוז את הצוות ההנדסי של הוועדה המשותפת ישראל וממלכת ירדן ליישום פרק המים בהסכם השלום בין המדינות. ביום העצמאות 2012 היה בין מדליקי המשואות בהר הרצל בעבור תרומתו למשק המים ועתה כאמור נבחר ע"צ צוות האיתור לתפקיד יו"ר רשות המים.

המפלס הנמוך ביותר שנמדד אי פעם

גיורא, מהנדס מים בכיר, היה בין המצדדים בחלופת הירדן כאופציה נגדית להצעת מקורות להזרים את המים לממלכת ירדן (נכון להיום 55 מלמ"ק במחיר סמלי בלבד, ובעתיד הנראה לעין כ-100 מ"ל ליון מ"ק) בצינור סגור. "חלופת רשות המים", אומר שחם, "אמורה לספק המים לירדן באמצעות צינור, לעומת החלופה שאני הצגתי, והיא – לספק את המים באמצעות



התעלה בה מונחים הצינורות בדרך לירדן

שנמדד אי פעם. נשאר רק לקוות שהחורף הבא יפתיע לטובה והביצורת תסתיים אחרי מספר שנים שחונות בהן כמעט לא נכנסים מי גשמים לכנרת. צריך לזכור שבמפלסים נמוכים יורדת איכות המים, בין השאר כתוצאה מעליית המליחות.

מדברים לאחרונה על שימוש במתקני המוביל הארצי לשאיבת הפוכה של מים מותפלים לכנרת. מה דעתך?

"הזרמה כזו בשאיבה הפוכה, היא בזבוז משאבים, משום שהעלות גבוהה בהרבה מהתועלת. 60 מיליון קוב יעלו את מפלס הכנרת בעשרים ס"מ בלבד, ואז מה עשינו? האם פתרנו את בעיית הכנרת? ברור שלא".

אז מה הפתרון לדעתך?

"בסוף מתישהו הבצורת תיגמר. מסופר בתנ"ך שהיו תקופות של רעב בארץ בגין יעקב ובניו ירדו מצרימה. למזלנו ישנם היום מתקני התפלה, ולא צריך לרדת מצרימה. אני מאמין שבמהרה בימינו הכנרת תשוב ותתמלא ונראה את סכר דג-ניה פתוח. אינשאללה".

סף, עשוי היה להביא תנופת פיתוח גדולה לעמק הירדן.

אחת הטענות של רשות המים ומקורות חיותה שבאפיק זורם לא ניתן לערוב לאיכות המים?

"לירדנים אין זה משנה, כי ממילא הם שופכים את המים המגיעים מירדן לא תעלה פתוחה. לעצם העניין, התקבלה הכרעה ואני מנוע מלעסוק בנושא עד תום תקופת הצינון."

מוצא הירדן הדרומי מהכנרת נחסם בסוללת עפר. מדוע?

"כתוצאה מירידת מפלס הכנרת, המוצא של הירדן התייבש, וכדי להבטיח אספקת מים סדירה למשאבות של עמק הירדן כמו גם לממלכת ירדן ולאתר הצליינות 'ירדנית', הוקמה סוללת עפר שסמוך אליה מוקמו מספר משאבות באמצעותן שואבים מים מהכנרת לאפיק הירדן וממנו לתחנות השאיבה שברדף".

אתה מודאג מהמפלס הצונח של הכנרת?

"מפלס כה נמוך אני כמעט לא זוכר, ויכול להיות שבתוך הקיץ הנוכחי נגיע למפלס הנמוך ביותר

אין בישראל בעיה של אספקת מים



גיורא שחם. מתישהו הבצורת תיגמר

לא תהיה בעיה מהותית של אספקת מים. הבעיות הגדולות יהיו איך משמרים חקלאות, נחלים, בתי גידול וסביבה ירוקה".

במאי השנה, בסמוך למינויו לתפקיד מנהל רשות המים, רואין גיורא שחם לירחון "יבול שיא". בין היתר נשאל לגבי מחסור אפשרי במי שתייה בישראל בעוד שניים או שלושה עשורים. תשובתו הייתה זו: "אנחנו מדינה שוכנת ים. הים התיכון הוא אין סופי. הטכנולוגיה של ההתפלה והיעילות של ההתפלה השתפרו מאוד. כך שבעוד שלושה עשורים, גם אם יהיו בישראל 15 מיליון תושבים ולא רק שמונה מיליון כמו היום, לא תהיה בעיה מהותית של אספקת מים. הבעיות הגדולות יהיו איך משמרים חקלאות, נחלים, בתי גידול וסביבה ירוקה".



צינורות 64 צול, 12 מטר כל אחד, לאורך 5 ק"מ

כיסויי חורף איכותיים במחיר הוגן מותאמים לכל דגמי הקלנועיות הנמכרות בארץ

עשויים מחומרים קלים ואיכותיים, אטומים למים, הנוחים להרכבה ואיחסון.
אחריות כשנתיים על רוכסנים ותפרים. אספקה תוך 72 שעות לכל מקום בארץ

מבצע!

כיסויי רכב תפעולי לכל הדגמים בארץ 990 ₪

מותאם ליאמאה, קלאב קאר, EZ GO, מרשל, מיול, ריינג'ר



כיסויי קלנועית 700 ₪ + משלוח

מתאים לדגמי הקלנועיות:

S-3, S-4, בריז 3, בריז 4, SE בודד, SE זוגי, מריץ גג עגול, מריץ גג ישר, מריץ חדש וקוברה



חייגו והזמינו 03-7171600 | 052-5012578

או במייל shimbaddga@gmail.com

עין השופט, שביל האתרים

בערב שבת האחרון, במסגרת שנת ה־80 של הקיבוץ, נחנך שביל האתרים בעין השופט בהנחיית נטע שפירא ובחידון תחרותי של המשפחות שרצו בין האתרים. נדב שדמי 72, מצוות ההפקה של שביל האתרים, מסביר: "השביל מקיף 29 אתרים שחשובים מבחינה היסטורית לקיבוץ. על כל אתר מודבק אריח ובו הסבר על האתר (לפעמים האתר כבר לא קיים ויש רק עמוד ואריח). דוגמאות לאתרים: חדר האוכל הישן, חדר האוכל החדש, מגדל המים (שהיה המבנה הראשון של הקיבוץ), המ־קלחת הציבורית, המאפיה ועוד. על המקלחת הציבורית כתוב: 'המבנה הוקם בשנת 1945. היו בו שני חדרי רחיצה נפרדים לגברים ולנשים. כפכפי עץ שימשו את קהל הרוחצים והמקלחת הייתה מקור אינפורמציה לרכילות קי־בוצית. בשנת 1948, במלחמת השחרור שימשה המקלחת כמרפאת חירום. בשנות ה־60 עם סיום השימוש במקלחת שימש המקום כמספרה. בשנים האחרונות הייתה במבנה חנות בגדים (ג'רדובה) וחדר קטן לתיקון מחשבים"

כמה זמן לקחה הפקת שביל האתרים?

"כ־4 שנים.. קיבלתי השראה לרעיון האריחים מגן שמואל ומשמר העמק".

אלו עוד אירועים היו ויהיו בקיבוץ בשנת ה־80?

"ערב שירי אריק איינשטיין, ערב שבו בני קיבוץ מבוגרים

נפטרה זהבה ברגיל

גברי ברגיל כתב בפייסבוק לזכר אמו זהבה שנפטרה הש־בוע: "לפני 3 וחצי שנים נפרדנו מאבא שלמה ז"ל. הבוקר נפרדנו מאימא זהבה שהלכה לעולם שכולו טוב. אימא ואבא היו יהודים ציוניים בכול רמ"ח אבריהם. הם היו פטריוטים ישראלים ומאמינים גדולים ברעיון הקיבוצי, אשר לו הקדישו את כול חייהם. כמו רבים מבני דורם, תמיד העדיפו את טובת הכלל על חשבון טובתם שלהם. אבל היה דבר אחד עליו

הפסלון האבוד נמצא

ב־9 באוקטובר חול המועד, ייערך במזרע טקס נוסטלגי: ח־רתו של הפסלון על שם הספורטאי דן כץ ז"ל למקומו הטבעי ביחצר הקטנה במזרע שבניהולו של פניו שיבולי. דן כץ, שהיה ספורטאי וכדורסלן למופת, היה החלל הראשון של מזרע במלחמות. הוא נפטר מאיבוד דם בכפר דרום ב־15 במאי 1948, היום הראשון של מלחמת השחרור. בין השנים 1950־1960 נערך במזרע טורניר כדורסל לזכרו בין מוסדות 'השומר הצעיר' באותם ימים מזרע זכו בו פעמיים, הרבה בזכות שחקן הנבחרת ראובן פכר ששיחק גם באולימפיאדת הלסינקי 1952.

הסופר משה אורן (69, עוזב מזרע, בנו של מרדכי אורן 'אסיר פראג'): "בטורניר הוענק פסלון של לוחם גלדיאטור בסגנון יווני רומי, עירום כביום היוולדו, עם חרב שלופה".

איך אתה קשור לעניין הפסלון ומדוע צורתו של הפסל לא קשורה לטורניר כדורסל....?

"אני כותב כעת ספר של סיפורים קצרים אוטוביוגרפיים, ונזכ־רתי בפסל שבתור ילד חוויתי את הענקתו על ידי אברהם, אביו של דן כץ ז"ל, למוסד החינוכי המנצח. רציתי לדעת איך הפסל נראה והיו על כך תיאורים שלמות. יש מי שזכר שזה 'אדם על

אלופות כדורעף חופים

צאלה מוהר (28, בת עין החורש) וג'ניפר גוז, הן הצמד שזכה באליפות המדינה בכדורעף חופים בתחרות שנערכה בחוף גורדון בתל אביב.

אביה ישי מוהר: " צאלה (צלי) התחילה בכדורעף רגיל ואחרי שקרעה שתי רצועות בברך החליטה לעבור לכדורעף חופים".

כמה צאלה מתאמנת?

"הרבה מאוד. כמו כן היא מורה להיסטוריה ותנ"ך בעירוני ד'. בצבא היא הייתה בחיל חינוך, על תקן של ספורטאית מצטיינת, כי היא שיחקה בנבחרת הנערות בכדורעף של ישראל".

ספר קצת על המשחק?

"המשחק נגמר כשאחד הצמדים מנצח בשתי מערכות. מערכה



עין השופט, שביל האתרים

מספרים, ערב לזכרו של שמעון אבידן. יש בקיבוץ ובעלון פו־למוס גדול סביב סרט בעלות יקרה של יגאל תיבון (יוצר 'שדה האפונים הירוקות') בן דליה".

מפיק שנת ה־80 הוא אלישע שפירא.

לא ויתרו עד יומם האחרון, המשפחה. במשך עשרות בשנים הקדישו זמן ומודעות לטפח את המשפחה על כל מרכיביה. הקדישו זמן ותשומת לב לכל אחד מאתנו, הבנים, הנכדים והמשפחה המורחבת. שולחן השבת היה עד יומה האחרון של אמא, המקום בו נפגשה המשפחה כול שבוע. תודה אמא על כול מה שהיית בשבילנו כול השנים. מיעל, זוהר, איה, אנוכי וכל הנכדים והמשפחה האוהבת אותך."

סוס', אחרים חשבו שזה שחקן כדורסל קולע לסל ב'צעד וחצי' ויש כאלה שנשבעו שזה זורק דיסקוס...ההסבר לבחירה המור־זרה של הפסל תלוי כנראה בהחליות שהוא נקנה בתל אביב. שאלתי אנשים גם היכן הוא נמצא ואף אחד לא ידע. אנשים טובים, בראשות מאמן הכדורסל איתן שלח, איתרו אותו אחרי 56 שנה (!) בארכיון של מוסד בית אלפא... פשוט כי מוסד בית אלפא היה האחרון שזכה בטורניר."

מי היה אברהם ז"ל אביו של דן כץ?

רפי רמון (88, עוזב מזרע): "אברהם היה אדם מרשים. עבד כשומר שדות על הסוסה 'דיל'.."

משה אורן: "מדי פעם האבא היה מתבלבל ומעניק את הפסלון לקפטן של מזרע למרות שלא ניצחנו. הוא כול כך רצה שה־גביע הנודד יישאר במזרע.. מסתבר שהיה יסוד לחשש שלו והגביע 'יעלם' ליותר מיובל שנים".

איתן שלח: "האלוף במיל. דן הראל, אחיינו של דן כץ ז"ל, נקרא על שמו. הוא יהיה בטקס ובכל יום זיכרון הוא אצלנו בקיבוץ. הפיקנטי הוא שדן הראל עסק בפינוי מתיישבים בכפר דרום ב'התנתקות' היכן שנהרג דודו הנערץ דן כץ".



בעיניים אחרות, פרויקט "כאן נולדנו"

בעיניים אחרות

בראשון השבוע, נפתח בגבעת חביבה תערוכת צילום "בעיניים אחרות 2017", שנוצרה על־ידי תלמידים יהודים וערבים, ועוסקת בנושא הארץ המשותפת אותה הם חולקים. פרויקט "בעיניים אחרות" מפגיש בני נוער בכיתה י', מחמישה בתי ספר יהודים וערבים באזור ואדי ערה והסביבה. במהלך השנה התלמידים התמקצעו בתחום הצי־לום והחליטו ליצור תערוכה בנושא "כאן נולדנו", התערוכה הוצגה בניו־גרזי לפני חודש, במהלך שהותה של הקבוצה במחנה קיץ, וזכתה לביקורות מרגשות בקרב יהודי ארה"ב. בכל שנה בוחרת הקבוצה נושא משותף לפיתוח. השנה נבחר הנושא: "כאן נולדנו", המבטא את הקושי בלראות את מדינת ישראל כבית של שתי החברות. תוצאות עבודותיהם של התלמידים מו־צגות בתערוכה. הנערים עובדים יחד, לעבודה אין חתימה אישית אלא קבוצתית.. ענת לידרור, מנהלת מרכז אמנות משותף גבעת חביבה: "אנחנו גאים בהם, ושמחים שבימים אלו, לאחר שחזרו משהות של 3 שבועות יחד, הם באמת רוצים לשנות את העולם!"

מאמנים.

ריימונד אליס, אביו: "התחרות שנערכה באזור בית שאן הייתה של 82 וחצי ק"מ (3 סיבובים של 27 וחצי ק"מ). רונן עם תוצאה של 3 שעות ו־37 דקות השיג את הרוכב שהגיע אחרי – אליעד דניאל, ב־4 דקות, למרות שרכב על אופנים מ־2013 ושאין לו ספונסר בגלל הפציעה. בסיבוב האחרון הוא חווה



רונן אליס, זוכה המרתון לאופני הרים



**"הימים שעוד נכוננו לנו
שיהיו נכונים, שיהיו רכונים
שיהיו מעלינו כמו כפות תמרים"
(עדי פאנק)**

מאחלים לכל הקהילה הקיבוצית, בנינו ובנותינו, שהשנה החדשה
הבאה עלינו לטובה, תהיה שנה של התחדשות וצמיחה. שנה בה נדע
להביט אל האופק ולחלום חלומות משותפים, להמשיך ולהתחזק
כבודדים, כקיבוצים וכחברה קיבוצית גדולה ומתפתחת.

שפיתנו ימשיך ויהמה מקול תינוקות וצחוק ילדים, וילכו בשבילים לצד
הדור הוותיק וישתלבו אלה באלה ביצירת קהילה חזקה ומלוכדת.

מאחלים לנו שנדע להתגבר יחדיו על כל המכשולים והאתגרים
העומדים בפנינו ואלו שעוד יעמדו, והימים שעוד נכוננו לנו
שיהיו נכונים!

שנה טובה, שנת שלום, ברכה, שנת עשייה ושלום!



צילום: שגית לוסטיג, גבעת חיים איחוד, מתוך תחרות הצילום "הקיבוץ בתמונות" של התנועה הקיבוצית

"מערכת השכר בתחילת הקיבוצית מעוותת לחלוטין"

זהו ציטוט מדבריו של מנהל קהילה מנוסה המכיר את השטח היטב. הדברים מקבלים חיזוק מסקר השכר בקיבוצים המתחדשים, 2017, ממנו עולות שתי מסקנות עיקריות: א. יש פער עצום בשכר בין התחום הקהילתי לתחום העסקי-כלכלי. בפער הזה מובלעת גם אפליה מגדרית, שכן רוב התפקידים בתחום היצרני מסורים בידי גברים, בעוד שרוב המשרות בתחום הקהילתי הן בידי נשים. ב. יו"רים ומנהלים עסקיים, שרובם באים מבחוץ, מקבלים עבור יום עבודה בשבוע שכר שעוררייטי, כאשר לא תמיד יש קשר בין השכר הזה לתוצאות העסקיות שהם מביאים, או ליכולות הכלכליות של הקיבוץ

רכז המשק ומשאבי אנוש, הכול לפי העניין".

מצאת הבדלים בשכרם של בעלי תפקידים בין הקיבוצים שעבדת בהם, ואם כן ממה הם נבעו?

"בכל מה שאומר כאן, אני מתייחס רק לקיבוצים המתחדשים. קיבוצים שיתופיים זה סיפור אחר לגמרי. ההבדל העיקרי הוא לא בין הקיבוצים, אלא בין תפקיד היו"ר לתפקידים אחרים בחצר. שכרו של היו"ר נקבעים בדרך כלל על ידי היו"ר... אין לזה קריטריונים. אתה רואה בתפקיד הזה מישור שלוקח 22,000 אלף שקל לחודש על

ושומרים על קשר, בעיקר טלפוני, כי הוא לא מהאזור. התנאי לשיחה היה שלא אזכיר את שמו ואת שמות הקיבוצים שניהל עד היום – "עד היום", כי הוא כבר ירד מהגלגל – מה שאפשר לנו שיחה פתוחה וקולחת, בלי "את זה אל

מבכירי הקיבוץ – שלא לדבר כבר על כל השאר – כאשר לא תמיד שכרם קשור לתוצאות העסקיות שהם מביאים וליכולות הכלכליות של הקיבוץ.

בקיבוצים מתחדשים. החוברת עם ממצאי הסקר מחזיקה 82 עמ', וניתן לרכוש אותה בתנועה הקיבוצית תמורת 900 שקלים! למה לשלם? ולמה כל כך הרבה? "כדי לכסות את עלויות הסקר", אומרת צימרינג... (וואלה, עוד מעט נשלם גם דמי כניסה לבית

איצי ברתנא

די שנתיים מקיימת "היחידה לפיתוח הון אנושי" בתנועה הקיבוצית סקר שכר לבעלי התפקידים השונים בקיבוץ. הסקר כולל את כל המשרות הקיימות היום בקיבוצים – ממנכ"ל ועד עובד מוסך, ממנהלת חינוך ועד לאחראי סלטים בחדר האוכל – שחלקן ייחודיות לקיבוצים ואינן קיימות בארגונים או בקהילות שאינם קיבוץ. 69 קיבוצים העבירו השנה את נתוני השכר שלהם, כך שמדובר במדגם מייצג ואיכותי. 78 אחוז מהם הם קיבוצים מתחדשים, 81 אחוז הם קיבוצים מהפריפריה. בפילוח הנתונים נעשתה הפרדה בין מרכז לפריפריה, ובין קיבוצים גדולים (מעל 350 חברים), בינוניים (150-350 חברים), וקטנים (פחות מ-150 חברים).

הסקר, אומרת שלומית צימרינג (קיבוץ מגל), מנהלת היחידה התנועתית לפיתוח ההון האנושי זה שבע שנים, מהווה כלי עבודה, ובתור שכזה הוא אמור לסייע להנהלות הקיבוצים בניהול מדיניות השכר שלהן. מטרתו לסייע גם בתמחור השירותים השונים ובהתאמת מדיניות הקידום בשכר במגזרים השונים. עם זאת, אין בסקר המלצה תנועתית לקביעת שכרם של בעלי תפקידים בקיבוץ (ועל כך בהמשך).

הסקר המדובר נערך בחודשים פברואר-אפריל 2017, ונוהל ברמה המקצועית על ידי דליה פת, לה ניסיון רב שנים בעבודה מול קיבוצים, ובתמחור של משרות

אופניים חדשים...
מתפקדים אצלנו
בתחילת הקהילה

2017 / יולי

יום עבודה בשבוע, ומי ש'מסתפק' רק ב-15,000 אלף שקלים לחודש ליום עבודה בשבוע. זה תלוי גם במצב הכלכלי של הקיבוץ ובגודל שלו".

לשכרם של היו"רים עוד נגיע, אבל בוא נלך דבר דבר: עד כמה התייחסת בעבר, כאשר ניהלת קהילות, לסקרי השכר של התנועה?

"הסקרים נותנים קנה מידה, הם מסייעים לפעמים במו"מ עם חבר על שכרו, אבל התנועה לא פרטנר כאן. אין לסקרים האלה שום משקל מעבר לזה".

תכתוב", ו"את זה אל תזכיר", ו"זה מאוד רגיש ואני מעדיף שלא", וכל מיני כאלה. אחרי הכול, מה שחשוב כאן זה הנושא והאפשרות לגעת בו, ולא מי שמציג אותו – וזה חתיכת נושא, נושא שנוגע לכולנו.

מי קבע בקיבוצים שעבדת בהם את שכרם של בעלי התפקידים?

"או המנכ"ל ומשאבי אנוש, או

פער בלתי מתקבל על הדעת בין העסקי לקהילתי

נפגשנו ביום שישי, ב"צומת הגומא". הוא גמע מהקפה שלו, אני ממיץ התפוזים הסחוט שלי; הוא כרסם תוך כדי טוסט חם, ואני הפעלתי את הטייפ הישן. מסביב רחשו קולות של בוקר ורשרשו דפי העיתונים והמוספים של סוף השבוע. אנחנו מכירים הרבה שנים,

התנועה...).

הממצאים העיקריים של הסקר הם: א. יש פער עצום בשכר – פער כמעט-שעוררייטי, בחלק מהמקרים מדובר במאות אחוזים – בין התחום הקהילתי לתחום המשקי-עסקי כלכלי. בפער הזה מובלעת גם אפליה מגדרית, שכן רוב התפקידים בתחום היצרני מסורים בידי גברים, בעוד שרוב המשרות בתחום הקהילתי מסורות בידי נשים. ב. שכרם הבלתי נתפס של יו"רים, או מנהלים עסקיים, שרובם באים מבחוץ ומשכרים פי כמה וכמה

הנערה והטין

אם כך, לפי מה נקבע השכר בקיבוצים שניהלת? לפי המקצועיות של בעל התפקיד? לפי התרומה שלו? לפי הערך האלטרנטיבי שלו?

"בוא נדבר קודם כל באופן כללי. לדעתי, מערכת השכר בתנועה הקיבוצית מעוותת לחלוטין, בגלל שתי סיבות עיקריות: אל"ף, נוצר מתי שהוא פער בלתי מובן ובלתי מתקבל על הדעת בין הסקטור העסקי לסקטור הקהילתי, ובי"ת, בגלל החולשה המוכנית של הסקטור הקהילתי, שנשען על המיסים של החברים ולכן המקורות שלו קטנים ומוגבלים בהשוואה למקורות של הסקטור העסקי. התוצאה היא שהשכר בסקטור הקהילתי בתנועה הקיבוצית נמוך לא רק בהשוואה לסקטור העסקי, אלא גם בהשוואה למה שמקובל במדינה. למעט תפקידים בודדים בהם השכר הוא

השכר בסקטור הקהילתי בתנועה הקיבוצית, נמוך לא רק בהשוואה לסקטור העסקי, אלא גם בהשוואה למה שמקובל במדינה. למעט תפקידים בודדים בהם השכר הוא הוגן - מנהל קהילה, או מזכיר - בשאר התפקידים השכר הוא בינוני עד נמוך, ולא בגלל שאתה לא מעריך את האנשים ואת המקצועיות שלהם, אלא בגלל שאין לך מקורות. תקציב הקהילה הוא נתון, אין לך אין להגדיל אותו, וזה גורם להמון עיוותים.

פערים בשכר בן, אפליה מגדרית לא

"יש פערים בשכר בין התחום הקהילתי לתחום המשקי-עסקי, אבל אין אפליה מגדרית". שלומית צימרינג על סקר השכר של התנועה הקיבוצית

השכר שניתן בחינוך, שהוא תחום מאוד רגיש, כי הילדים הם הדבר הכי חשוב שלנו והיינו רוצים לתת להם את החינוך הכי איכותי שאפשר, אבל שוב, אם אין החלטת קיבוץ לתמוך יותר בחינוך ברמת התקציבים, זה אומר שההורים ישלמו יותר. אין משוואה אחרת."

מכאן שהאמרה שכל עבודה מכבדת את בעליה - הכוונה המקורית הייתה שהיא מכבדת באותה המידה, ובתרגום לכסף זה שכר שווה - כבר מתה...

"היו לנו בעבר שני עקרונות: של שוויון ושל שיתוף, והחלטנו להפסיק עם השוויון ולהשאיר את השיתוף. זה בא לידי ביטוי בשכר. אגב, אני לא חושבת שגם בקיבוץ הקורם היה שוויון, אבל זה כבר דיון אחר. זו החלטה שכל קיבוץ קיבל באופן דמוקרטי. אף אחד לא כפה את זה עלינו. עם זאת, קיבוצים עושים היום מהלכים ותהליכים כדי לצמצם את הפערים. אם יש שכר של 5,000 שקלים ושכר של 15,000 שקלים, בסוף, בנטו, לאחר כל המיסוי, הפער הרבה יותר נמוך מ-10,000 שקלים."

ובכל זאת, נראה שהפערים בין מקבלי השכר הגבוה ביותר לנמוך ביותר רק גדלים. בעמיר, למשל, החליטו עם השינוי שהפער בין מקבלי השכר הגבוה לנמוך לא יעלה על 1:2.5, ואנחנו כבר מזמן לא שם

"הנוסחאות האלה, שהיו טובות לזמנן, כבר התמוססו. הן לא עמדו במבחן המציאות. הפערים גדלו רק בקיבוצים שהחליטו על פערים כאלה מלכתחילה, וגם הגדירו אותם. לא כל הקיבוצים הגדירו. ברוב הקיבוצים בא מתמחר מבחוץ, שקבע את השכר והתאים אותו במידה רבה למה שמקובל בשוק. ברגע שפתחנו את עצמנו לשוק תחרותי, היה צריך להתאים את השכר למה שקורה בחוץ. ומי שקבע את השכר לא היו נציגי התנועה, אלא אנשים שזאת המומחיות שלהם והם עברו על פי אמות מידה מקצועיות."

קורה שחברי קיבוץ מהשורה פונים אלייך?

"פונים בעיקר כדי לערער על שכר שנקבע להם. זה תהליך שהחבר צריך לנהל מול הקיבוץ, לא מולנו, אנחנו לא קובעים כאן, לא נסית חבר נגר קיבוצו. אנחנו יכולים לתווך ולגשר, וזה מה שאנחנו עושים. אנחנו מדברים במקרה כזה גם עם הקיבוץ וגם עם החבר ומנסים לעזור."

זה נושא רגיש מאוד...

"נכון, ולכן אני גם כותבת בהקדמה לסקר, שקיבוץ צריך שתהיה לו מדיניות שכר (לפי מה קובעים את השכר, לפי מה מעדכנים אותו, מי הגוף שמטפל בזה, וכו'). זה נושא שצריך לטפל בו ולתחזק אותו."

קיבוצים מעדכנים את שכר החברים מעת לעת?

"זה הולך ומשתפר עם השנים."

ועוד שאלה: האם תופעת הצריחה והצריכה בקיבוץ השיתופי, שבאה בזמנו ברוב המקרים על שכרה, קיימת גם בקיבוץ המופרט?

"כן. זה עובד גם כאן. אותו חבר שידע לצרוח ולצרוך בקיבוץ השיתופי ויצא נשכר מכך, יודע לצרוח גם בקיבוץ המתחדש, וגם כאן הצריחה משתלמת. לעומת זאת, חבר שאף פעם לא דפק על שולחנות, לא תמיד מקבל את מה שמגיע לו."

לטעמכם, שיפורים ושינויים בשכר צריכים להיות גורפים או נקודתיים?

"ברוב המקרים הם נקודתיים, ושינויים צריכים לחול רק לפי מדיניות שכר, ולפי דיוני שכר מקובלים. מספר הקיבוצים שנוהגים כך הולך וגדל."

שלומית צימרינג מקיבוץ מגל, שעומדת זה שבע שנים בראש "היחידה לפיתוח ההון האנושי" בתנועה הקיבוצית, יזמה את הסקר הזה, כמו גם את שני קודמיו, ולא בכדי, שכן הוא משרת, לדבריה, היטב את הקיבוצים. "מאחר שכל הקיבוצים המתחדשים מתמחרים את שכר העבודה של כל תפקיד, ומקיימים מערכות שכר לחברים ולשכירים, המידע הזה הוא תשתית חשובה לקביעת השכר. זה כלי עבודה. בנוסף, קיבוצים רבים פונים אלינו באופן שוטף."

הסקר הזה, כמו קודמיו, מביא את ממוצעי השכר בקיבוצים. הוא לא מספק המלצות שכר, שכן אלה תלויות, לדברי צימרינג, במשתנים שונים (גודל הקיבוץ, המקצועיות של בעל התפקיד, ההשכלה שלו, הניסיון שהוא מביא אתו, ועוד). "הממוצע בסקר הוא רק הבסיס", מציינת צימרינג.

קיבוצים פונים אלייך? מתייעצים אתך?

"כל הזמן."

מי הפונים?

"קודם כל מנהלי משאבי אנוש, שנמצאים אתי בקשר רציף כל השנה, ולפי העניין זה יכול להיות גם מנהל קהילה, מרכז משק, או מנהל ענף."

יש חציוני שכר שהתקבלו בסקר והם צורמים לך? חציונים שיש בהם הערכה לא מספקת? ולהיפך, כאלה שמבטאים הערכה יתרה?

"אני לא יודעת כרגע להגיד לך, אבל עשינו בדיקה מגדרית וראינו שאין הבדל בין גברים ונשים באותו התפקיד."

באותו התפקיד לא, אבל בולטים הפערים העצומים בין המגזר המשקי-עסקי, למגזר הקהילתי, ושניהם מאופיינים באופן מגדרי. רוב התפקידים במגרש הקהילתי

הם של נשים, בעוד שרוב התפקידים במגרש העסקי-יצרי הם של גברים.

"נכון. ההסבר הוא שבצד המשקי יש יותר יכולות לשלם, הכסף שם בא מרווחי הפעילות העסקית, בעוד שבצד הקהילתי רוב הכסף בא ממסים החברים."

אולי צריך היה להפוך כאן את הפירמידה, קודם לקבל את העוגה בשלמותה, ורק אחר כך לחלק אותה?

"מה שאתה אומר שייך לקיבוץ המסורתי, שבו חילקו תקציבים אישיים באופן שווה. הקיבוץ החדש שינה את כללי המשחק. הוא מתנהל אחרת. אם רוצים להביא לתוצאות עסקיות טובות, צריך להביא לתפקידים השונים אנשים ברמה גבוהה. אנשים עם יכולות. האנשים האלה עולים הרבה כסף. השכר שלהם מתכתב עם השכר המקובל בחוץ."

ובכל זאת, מגזר שלם, שהוא מגדרי ברובו, יוצא כאן מקופח

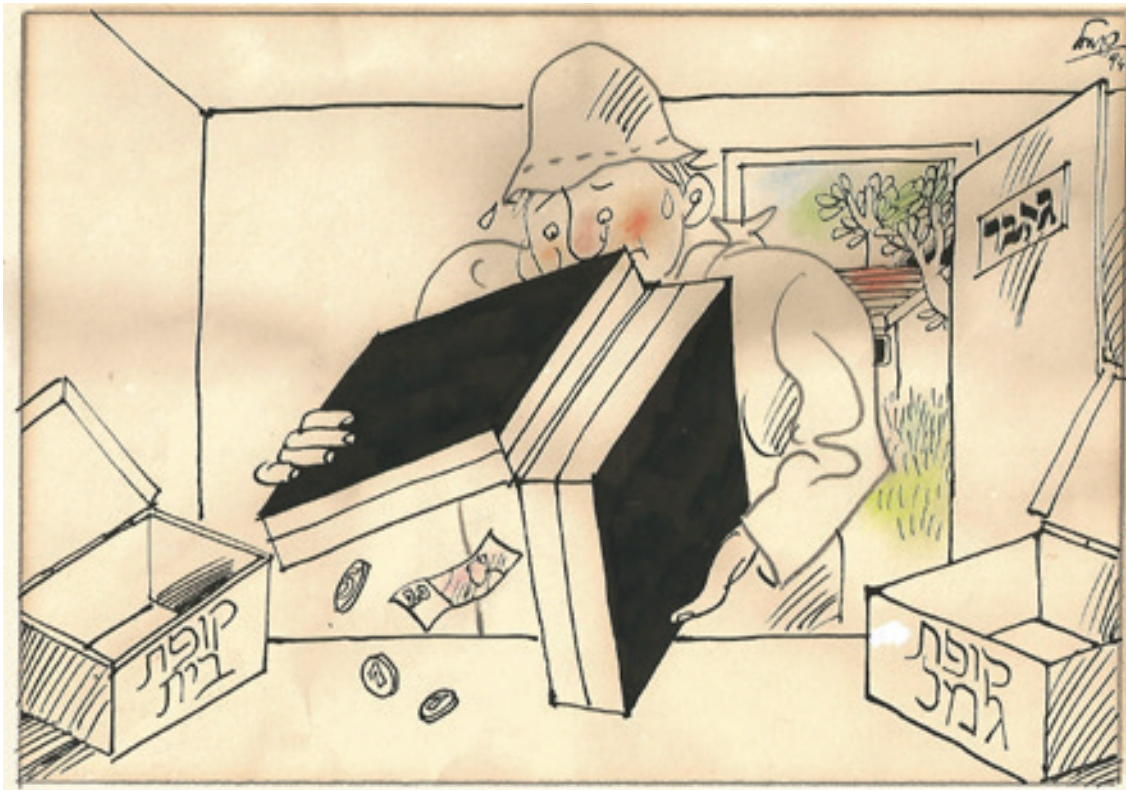
"נכון. אין ספק שהשכר במגרש הקהילתי לא תמיד הוגן, אבל כבר אמרנו, הוא נגזר מהיכולת של החברים לשלם. כלומר, להסכמה שלהם לשלם מיסים גבוהים."

כך או כך, הפערים בין שני המגרשים יוצרים אפליה מגדרית חריפה

"את זה אתה אמרת. זה לא בא לידי ביטוי בסקר. אני בטוחה שאישה בעלת יכולות, שתציג את מועמדותה לתפקיד מנהלת קהילה, מנהלת עסקים, או מרכזת משק, תקבל שכר כמו גבר שימלא את אותו תפקיד."

אבל מנהלת חינוך, או גננת, או סייעת בגן, מקבלת פחות שכר מעובד בשדה, בלול, או במדגה

"לא בגלל שהיא אישה, אלא בגלל שהתפקיד הזה, כבר אמרנו, שייך לתחום שיש בו פחות מקורות. אנחנו מאוד מודעים לבעיה שיש לנו עם



היו זמנים אחרים. היום יש כסף, במיוחד לבעלי תפקידים בתחום העסקי (איור של שמוליק כץ ז"ל, "הדף הירוק", ינואר 1994)

האוריינטציה הראשונית של קמ"ה, (קבוצת מנהלים הטרוגנית), המספקת היום מנהלים לקיבוצים רבים, הייתה להביא לקיבוצים מנהלים בעלי רקע קיבוצי, במקום מנהלים ויו"רים מבחוץ, בהנחה שהם מכירים טוב את המטריה וייקחו שכר הוגן. "ככה זה התחיל. השכר ההוגן נשכח מזמן, ההתמחות מוטלת בספק, ראיתי אותה מקרוב, והקבוצה הזאת הפכה לגילדה סגורה שאי אפשר לפרוץ אותה. הם דואגים אחד לשני, עובדים כל אחד בשלושה-אובעה קיבוצים, ולוקחים על יום עבודה בשבוע בין 12 ל-16 אלף שקלים. ותאמין לי, אני לא יודע מה אפשר לעשות ביום עבודה בשבוע. אבל זה התקבע, וכולם מקבלים את זה."

שלא היה. במהלך השנים היקף העבודה באותו קיבוץ הלך וגדל, לא היה מי שיטפל בנושאים שונים, ולקחתי אותם על עצמי. לא קיבלתי על כך תוספת שכר. למה? כי לא היה."

אני רואה בסקר התנועתי גם הטבות למיניהן לבעלי השכר הגבוה, כמו השתתפות ברכב, הפרשות לקרן השתלמות, ביטוח מנהלים והוצאות שוטפות. זה מגולם בשכר, או שזה בנוסף? ובכלל, אלה הטבות שניתנות רק להם?

"בעיקרון רק הם נהנים מכל ההטבות האלה, וגם בינם יש כאלה ויש כאלה. בכל מקרה ואיך שלא תסתכל על זה, אנחנו יותר ויותר כמו כולם. כמו כל העולם הלא-קיבוצי. אנחנו בדרך לשם. נאהב את זה או לא, אנחנו בדרך ליישוב קהילתי."

יש קיבוצים, שבהם ניתנת לחלק מהעובדים - מהמפעל, למשל - משכורת 13, או הטבות שלא ניתנות לכל חברי הקיבוץ. זה נראה לך תקין?

"לא, זה לא תקין, כמו שזה לא תקין שמנהל מפעל מחליט להוציא את החברה שלו לסופשבוע בתורכיה, בלי קשר לשאר חברי הקיבוץ. זה עולה למפעל 200 אלף שקלים? לא נורא, אז הוא יעביר 200 אלף שקלים פחות לקיבוץ. ככה זה עובר. ואני לא מדבר כאן על קיבוץ מסוים, אני מדבר על תופעה". המפעל הוא לא רק של עובדיו, הוא של כל חברי הקיבוץ... "לכאורה כן, בפועל לא, וזה לא ניתן לשינוי. התוצאה היא שמתבססת היום בקיבוץ שכבה שחיה ברווחה גדולה, ולידה שכבה שחיה פחות טוב, כי המשאבים המשותפים לא מתחלקים באופן שווה. לא מתחלקים באופן קיבוצי."

באמת, למה מי שאחראי על תחום במטע, תחום ההשקיה, למשל, צריך לקבל הרבה יותר מגננת?"

כבר נגענו, אבל בוא נרחיב קצת על שכרם של היו"רים

בסדר, אומר איש שיחי, וכאן אנחנו פותחים סוגריים ופותחים קצת פה על קמ"ה (קבוצת מנהלים הטרוגנית), שמספקת היום מנהלים לקיבוצים רבים. האוריינטציה הראשונית של קמ"ה הייתה להביא לקיבוצים מנהלים מהקיבוצים, או בעלי רקע קיבוצי, במקום מנהלים ויו"רים מבחוץ, בהנחה שהם מכירים טוב את המטריה וייקחו שכר הוגן. "ככה זה התחיל. השכר ההוגן נשכח מזמן, ההתמחות מוטלת בספק, ראיתי אותה מקרוב, והקבוצה הזאת הפכה לגילדה סגורה שאי אפשר לפרוץ אותה. הם דואגים אחד לשני, עובדים כל אחד בשלושה-ארבעה קיבוצים, ולוקחים על יום עבודה בשבוע בין 12 ל-16 אלף שקלים. ותאמין לי, אני לא יודע מה אפשר לעשות ביום עבודה בשבוע. אבל זה התקבע, וכולם מקבלים את זה."

האם נהגת להעלות מעט לעת שכר בקיבוצים שעבדת בהם, ואם כן מה היו המפתחות?

"ממה שהכרתי אין מפתחות. זה תלוי בעיקר בלחץ של העובד. הכול בדרך כלל ספוראדי. אין תהליך מסודר של העלאת שכר, שכולם יודעים עליה."

סימולציה: בא אליך חבר שהשכר שלו לא גבוה, שמגיעה לו העלאה, שכבר שנים הוא על אותו שכר, שהוא תורם מעל ומעבר - והוא מבקש העלאה. מה תגיד לו?

"אני אגיד לו שמגיע לו - אם אכן מגיע לו - אבל אין לי מאיפה לתת לו. תראה, גם לי לא העלו את השכר בקיבוץ האחרון שעבדתי בו, ולא בגלל שלא הגיע לי, אלא בגלל

התפקידים. הוא גם לא מעודכן. לא מעדכנים אותו. לא משתפים אותו. לא מספרים לו. מביאים לו פעם בשנה תקציב, שורות של מספרים וטבלאות, ומשתמשים במושגים שאת רובם הוא לא מבין. וכך שכבת הניהול מעבירה את מה שהיא רוצה להעביר."

ניסית בקיבוצים שעבדת בהם לשנות? לסגור קצת את הפערים בין העסקי לקהילתי?

"ניסיתי, אבל זה היה מאבק אבוד מראש". הפערים במשכורות, אני מעיר, הם יצירה חדשה. הם לא הגיע לקיבוץ עם העלייה השנייה או השלישית, הם נולדו רק אתמול, עם המעבר לקיבוץ החדש, המופרט, בשלב שבו כל הכוח היה בידי הקיבוץ, לא בידי הסקטורים השונים, ואז דובר על פערים של 1:2, או 1:3, לכל היותר בין השכר הגבוה ביותר לנמוך ביותר...

"כל קיבוץ שעבר שינוי הביא חברה חיצונית שתקבע לו את המשכורות, וגם החברה החיצונית הייתה מוטה בהתייחסות שלה לטובת אלה שמביאים את הכסף. יש כאן גם חלוקה מגדרית: רוב הגברים נמצאים בייצור, ורוב הנשים בשירותים. קח, למשל, את הקיבוץ שלך, את עמיר, בוא נאמר, שבסופו של יום המשק היצרני מעביר לקיבוץ כשני מיליון שקלים, למרות שהוא יכול היה להעביר יותר אילו לא המשכורות הגבוהות שהוא גוזר לעצמו... אם הוא היה מעביר יותר, אפשר היה לשפר את השירותים, ולתת שכר יותר נכון ויותר הוגן לאלה שעובדים בשירותים... אפשר לספר כאן אלף ואחד סיפורים, אבל בסופו של דבר השכר של העובדים בענפי הייצור הולך על חשבון החברים האחרים. הסדר הנכון היה להגדיר את הכנסת הקיבוץ הנקייה לאחר כל ההורדות, ואז לחלק את העוגה, ולא להיפך. כי

הגד"ש קיבלו הרבה יותר ממני, למרות שהם גלגלו מחזור של כ-20 מיליון שקלים, ואני מחזור גדול פי כמה; ולמרות שהם היו מופקדים כל אחד על צוות של 15 עובדים, שחציים תאילנדים, ואני על מאות חברים (מדובר בקיבוצים גדולים, של מעל 300 חברים - א.ב.)."

הדמוקרטיה הקיבוצית היא פאסה

השכר של איש שיחי במקום עבודתו האחרון היה 14,000 שקלים ברוטו לחודש, כולל החזר נסיעות והוצאות טלפון. "לא התלוננתי", הוא אומר, "חייתי יפה מאוד, חסכתי, אבל מנהל הגד"ש קיבל 20,000 שקלים לחודש, רכז המשק 30,000 שקלים לחודש, והיו"ר קיבל על יום עבודה בשבוע 16,000 שקלים לחודש..."

אין על זה ביקורת ציבורית?

"זה מבוסס במידה רבה על העובדה שהשכר הוא חסוי, כי זו צנעת הפרט, אסור לדעת, ואם לא יודעים אין אפשרות לשנות."

לא יכול להיות שבחסות צנעת הפרט יחלקו בקיבוץ את העוגה בצורה לא צודקת

"תראה, בסוף המספרים דולפים. בסוף אנשים יודעים. צנעת הפרט לא מסתירה לגמרי. אבל שוב, הבעיה היא התפיסה המעוותת שמי שיש לו מקורות יכול להרשות לעצמו, ומי שאין לו מקורות לא יכול לאפשר לעצמו."

מה עם קולו של השטח? מה עם שיחת הקיבוץ? איפה כולם? למה אף אחד לא קם?!

"הדמוקרטיה הקיבוצית היא פאסה. אין היום לחבר קיבוץ מהשורה יכולת להבין את הדברים, ובוודאי שאין לו יכולת להשפיע על השכר שנקבע לשכבת המנהלים ולבעלי

הוגן - מנהל קהילה, או מזכיר - בשאר התפקידים השכר הוא בינוני עד נמוך, ולא בגלל שאתה לא מעריך את האנשים ואת המקצועיות שלהם, אלא בגלל שאין לך מקורות. תקציב הקהילה הוא נתון, אין לך איך להגדיל אותו, וזה גורם להמון עיוותים. קח, למשל, גננת שעושה תפקיד סופר חשוב וסופר אחראי - אני לא הייתי שורר אותו שבוע - שמקבלת 7,000 שקלים בחודש, כי זה מה יש, או אחות שנייה במרפאה, שהיא לא בתקן של קופת חולים, וגם היא מקבלת שכר נמוך בכל קנה מידה, ולעומתם גד"שניק שאחראי על ההשקיה בשדה. הפער ביניהם הוא עצום!"

הפערים האלה קיימים גם בין רכזי המשק ומנהלי הקהילות?

"בוודאי. שכרם של מנהלי קהילות - שזה התפקיד הכי מסובך היום בקיבוץ, זו אחריות על קהילה שלמה ועל ניהול התקציב שלה - הוא ברוב המקרים שני שלישים משכרם של רכזי משק, ושבוע עבודה שלהם שווה בשכר ליום עבודה בשבוע של יו"ר, שהתרומה שלו לא תמיד ברורה. למה? ככה...". יש הסבר לפערים בשכר בין התחום העסקי לתחום הקהילתי? "הסקטור העסקי הוא זה שמביא את הכסף. הוא בעל המאה. יש לו מקורות. אז הוא גוזר לעצמו משכורות גבוהות ומעביר פחות לקהילה. קח, למשל, רכז גד"ש, או מדגה, או רפת, שמבחינת דרגת הירדע והקושי והאחריות הציבורית והעומס הנפשי לא מתקרבים לזה של מנהל קהילה, והם משתכרים בדרך כלל ב-25-30 אחוז יותר. למה? כי הם יכולים. כי מרכז המשק והיו"ר העסקי, שמנופחים במשכורות מפה ועד אילת, מאפשרים להם."

זה היה המצב גם בקיבוצים שעבדת בהם?

"בוודאי. מרכז הרפת ומרכז



דגם S-930 משטחית

דגם S-930 זוגי



למה קלאב קאר?



דגם S-940

ני אנחנו
חזקים
בתעשיה
ובחקלאות!



CARRYALL 550

לחברי קיבוצים
ומושבים - הנחה של 1,500
ש"ח בקניית קלנועיות



עם ספוס אחורי PRECEDNT i2



Club Car

כלי רכב תפעוליים תוצרת



מוגבה PRECEDNT i2

להדגמה ללא התחייבות בבית הלקוח

סניף מרכז: רח' הבנאי 8, הוד השרון: 09-7455222 / אלקא: 052-5739997

סניף צפון עין חרוד מאוחד: 04-6070134 / נווה: 052-4315281

www.kislev.biz

www.clubnoa.com

לקורות יקרים,

מכון תערוכת אסם הגליל, הינו אגודה חקלאית שיתופית של מושבי הגליל, במושב גורן שבגליל המערבי.

באגודה מדיניות של **מבצעי שיווק**, המהווים תוספת הנחה, להנחות המסחריות השוטפות הניתנות באגודה.

בשנת 2017 מבצעי השיווק ומועדי הזיכוי בו הם ניתנים הינם כדלקמן:
 עבור הרכישות ברבעון הראשון, גובה מבצע השיווק עמד על **150 ש"ח** ומועד הזיכוי היה 30.6.17.
 עבור הרכישות ברבעון השני, גובה מבצע השיווק עמד על **150 ש"ח** ומועד הזיכוי היה 30.9.17.
 עבור הרכישות ברבעון השלישי, גובה מבצע השיווק עומד על **200 ש"ח** ומועד הזיכוי היה 31.12.17.
 • גובה מבצע השיווק לרבעון הרביעי לשנת 2017 יפורסם בגיליון ראש השנה ומועד הזיכוי יהיה 31.12.17.

מחירי תערוכות ההטלה באסם הגליל **כוללים את תוספת ה - HyD**.



לנוחיותכם, מצ"ב מחירון לתערוכות הטלה לחודש ספטמבר 2017:

קוד	2310	2410	2510
אחוז חלבון	16.5%	17%	17.5%
מחירון	ש"ח 1,330	ש"ח 1,370	ש"ח 1,410
הנחת חבר	(8%)	(8%)	(8%)
מבצע שיווק	(200)	(200)	(200)
מחיר נטו	ש"ח 1,024	ש"ח 1,060	ש"ח 1,097

המחירים הינם לפני הובלה ומע"מ ובתנאי אשראי של שוטף +30.
תנאי המבצע המלאים ניתן לקבל באסם הגליל.

בברכה

אוראל טויטו
מנכ"ל

להצטרפות:

אוראל טויטו - 052-5778537

מנו כלפה - 052-2819324

ששון גואטה - 053-2425860

שלמה ועקנין - 050-5416155

מאשיכים אתם את פאון

"מאחורי המושג 'יהדות' יש תרבות ענפה וערכים רבים ומשמעותיים"

תוכנית "כזה ראה וחדש" בתנועה הקיבוצית פועלת להטמעת התרבות היהודית בקיבוצים. "יהדות היא לא רק דת, היא בעיקר תרבות ששייכת לכולנו"

האם אפשר להיות חילוני ולחגוג חגים יהודיים כהווייתם? האם אפשר לחגוג את ראש השנה או את סוכות ואפילו לציין את יום כיפור בלי לקיים ולו מצ"ו אחת? יש מי שחושב שזה לא רק אפשרי, אלא זה הכרח של ציבור שלם בישראל ובעיקר בקיבוצים – להתקרב ליהדות כתרבות ולא כדת, ממש כפי שחשבו ונהגו ראשי תנועת העבודה. "שבילים" (החינוך החברתי באגף חינוך) ומחלקת תרבות בתנועה הקיבוצית, בתמיכת קרן "אבי-חי" ובשיתוף פעולה עם בינה והמדרשה באורנים פועלים להטמעת התפיסה הזאת בעשרות קיבוצים ברחבי הארץ תחת התוכנית "כזה ראה וחדש" במסגרת התוכנית מערכות החינוך קיבלו ליווי והכשרה בקיבוץ ופעם בחודש במפגש עמיתים ארצי בהובלת עילם בר לב. מי שיוכלים לענות על התהיות הללו הם מי שמובילים את התוכניות בקיבוציהם – הגר שדה, מנהלת החינוך החברתי בכפר מסריק, וסמדר שם-טוב מעין שמר שממלאת את התפקיד ברגבים ואמנון אביגדור, עמיתם מאשדות יעקב (מנהל שתי מערכות החינוך של אשדות יעקב איחוד ומאוחד) בבסיס "כזה ראה וחדש" עומד הרעיון של הטמעת תהליכי למידה ועשייה חינוכית-תרבותית בשלושה תחומים: חגים ומועדים, קבלות-שבת ושנת מצוות. התוכנית מבקשת לבסס זהות קיבוצית-ארצית משותפת לדורות הבאים תוך התאמתה למציאות בקיבוץ המשתנה בה הקהילה הטרוגנית והתמשפחתית דומיננטית בהרבה מבעבר לצד קהילה רב דורית חזקה ומגובשת. בנוסף רואים מובילי התוכנית צורך בהפחת רוח חיים מחודשת בזהות היהודית הייחודית שהתפתחה בקיבוץ צים לאורך השנים והתאמתה לזמננו, חיזוק החוסן הקהילתי וגאווה היחידה בקיבוץ, והעמקת תחושת השייכות למעגלי הקהילה המקומית, התנועה הקיבוצית ומדינת ישראל.

אז מה בעצם התרומה של התוכנית למערכת החינוך, לקהילה, לתרבות ובכלל לציבור בקיבוץ?

סמדר: "ברגבים החינוך לקח בעבר אחריות על החגים וכשאני התחלתי את תפקידי, חשבתי שיש לעשות גם חיבורים בין התרבות לחינוך בנוסף לקהילה. הרגשתי שכנראה השינוי שעבר על הקיבוץ גרם לגורמים הללו פחות "לדבר" אחד עם השני. ביחד עם ההנחיה של "שבילים" זיהינו את נקודת החיבור, ולמדנו איך עושים חיבור של חינוך-קהילה תרבות ולא פחות

חשוב מזה, איך משמרים את החיבור הזה לאורך זמן. שזה לא יהיה רק ערב שהחינוך עושה לקהילה, אלא שתהיה שותפות אמיתית בין כלל הגורמים". אמנון: "ההשתתפות בתוכנית תרמה לפעילות בקהילה במספר רבדים, ראשית היא אפשרה לצוותי ההדרכה זמן לימוד, בחינה ועיבוד של תכנים וערכים שלכאורה מוכרים כגון ערכות הדדיות, סיוע לחלש, כבוד לזולת וכו', אבל מנקודת מבט אחרת נוספת נקודת מבט יהודית שהתחברה היטב גם כן לאותם ערכים בדיוק. במקביל, פעילות של הצוות הקהילתי בתוכנית הביאה ליצירת מסורת חדשה לאופן בוא נחגוג השנה את ראש השנה בשתי

ראשית למדנו מה קורה בגיל הרך ומה הם עושים. בנינו את קבלות השבת – קראנו טקסטים יהודיים שכתבו בקיבוצים אחרים על קבלת השבת. בנוסף, היה חשוב לנו לשמוע גם את קהילת רגבים עצמה, וביקשנו מחברים ותיקים לבוא ולספר במערכת החינוך על השבת שלהם".

האם הכנסת התוכנית אליכם יצרה אתגרים חינוכיים, מערכתיים או קהילתיים – מיהם השותפים הרלוונטיים להצלחת התוכנית בראייה ארוכת טווח?

הגר: "בכפר-מסריק ואני יודעת שלא רק אצלנו, האתגר הגדול ביותר היה



מפגש "תרבותא" בכפר מסריק. "שיח על הרלוונטיות של התרבות היהודית החילונית בקיבוץ"

הקהילות". הגר מוסיפה: "יש שתי תרומות עיקריות בעיניי – החיבור בכפר מסריק בין התרבות לחינוך והעשייה המשותפת והשנייה – ההסתכלות והחשיבה העמוקה על חג בכלל. כלומר, מה רוצים להשיג בחג, אלו ערכים יש בו ואותם אנחנו רוצים להביא לידי ביטוי".

האם נוצרה מסורת קהילתית חדשה בעקבות הצטרפותכם לתוכנית?

אמנון: "באשדות יעקב בהחלט, הצוות הקהילתי עסק השנה בנושא האופן בו אנו חוגגים את ראש השנה, ובעוד כשבוע נקיים חג משותף במתכונת חדשה לשתי הקהילות. בנוסף, פעילות התוכנית סביב שנת המצוות חידדה והדגישה מספר משימות שהיו קיימות אולם שינינו להן מעט את התוכן וישרדגנו אותן". סמדר: "נושא שהתחלנו לבנות אותו הוא קבלות השבת בחינוך החברתי –

להסביר את התוכנית ולא ליצור אליה אנטי. להביא תוכנית המתעסקת ביהדות בתוך קיבוץ של השומר נצטרך ולהבין כי יהדות אינה רק מצוות. צריך להבין ולהסביר כי מאחורי מה שקרוי "יהדות" יש תרבות ענפה וערכים רבים ומשמעותיים ובזה להתעסק. אתגר נוסף שנתקלנו בו, ושוב אני יודעת שלא רק אצלנו היה הצורך לעזור למערכת החינוך לצאת מהשכלונות הקבועות ולחשוב על הדברים מחדש. השותפים העיקריים להצלחה של שבילים הם צוותי החינוך והתרגבות שהסכימו לעשות חשיבה מחדש ולקבל תכנים חדשים ואחרים". אמנון: "באשדות יעקב מערכת החינוך לשני הקיבוצים ושתי הקהילות. האתגר המרכזי שהציפה התוכנית היה החיבור המובנה שבין תרבות וחינוך, בהינתן שפעילות התרבות הינה נפרדת בעיקרה לקהילות בשני הקיבוצים. מאידך, השותפות הפעילה של החבר-

רים משתי הקהילות בסיוע צמוד של מנהל הקהילה אפשרו לצוות עבודה רציפה והגעה לתוצרים דוגמת חג ראש השנה הקרוב".

מישהו מכם יכול לספר על "סיפור הצלחה" המייצג את הרלוונטיות בעיסוק ביהדות כתרבות בראייה קהילתית, מערכתית?

הגר: "אצלנו התקיימה במהלך כל השנה קבוצת "תרבותא" שנפגשה אחת לחודש לשיח סביב טקסים מארון הספרים היהודי, אך מתוך שיח על הרלוונטיות של התרבות היהודית החילונית אצלנו, למשל, איזו תרבות אנו רוצים ליצוק לתוך החגים אצלנו. מפגשים מרתקים ומעמיקים שהביאו איתם גם תובנות לארגון החגים בכלל וגם לתכנים המובאים בחגים".

מהם האופנים בהם הידע והניסיון שנצברו אצלך יכולים לתרום למערכת חינוך אחרת? כיצד "שבילים" ומרכז ההדרכה תורמים לכך?

סמדר: "קודם כל ההבנה שחשוב מאד שתהיה פתיחות לנושא שנקרא יהדות כתרבות. אני למשל נחשפתי לזה לראשונה – עד אותו רגע, מבחינתי היהדות הייתה דת ולא תרבות וזאת טעות שכיחה. חייבים שיהיה רצון ללמוד ולהבין שהדת היהודית היא פלטפורמה להרבה מהעשייה החינוכית – כבוד, חברות ועוד. מרכז ההדרכה שהוקם על-ידי "שבילים" באתר התנועה החדש יוצר את הפלטפורמה לשיתוף כל מה שנאמר לעיל למרכז פדגוגי עשיר ומגוון עם ערך אדיר לכל מי שייכנס אליו".

אמנון: "לימוד הדדי ורוחבי מאחרים היה ונשאר כלי עבודה מצוין. מרכז ההדרכה של "שבילים", צובר נפח ומשמעותומוהוה שדרוג ומיסוד של הידע החינוכי חברתי קהילתי. אפשר לומר – בבחינת הפיכת התושב"ע לחומר כתוב ומבחינה זו מהווה פריצת דרך.

הגר מסכמת: "הן 'שבילים' ובתוכו מרכז ההדרכה תורמים הרבה בעזרת התכנים שמוצעים באתר החדש ובלמידת עמיתים המתקיימת כל הזמן, ומביאה למה שנקרא – חוכמת ההמונים. התכנים מוזנים כל הזמן על ידי כולם וכל מדריך ומנהל חינוך יכול ללמוד מהם ולהביא את הדברים לקיבוץ שלהם. זה כמובן לא מתייחס רק ל"כזה ראה וחדש", ישנם פרויקטים ותוכניות מדהימות שניתן ללמוד בין הקיבוצים השונים דרך המעטפת של "שבילים".

מאווררים את התעשייה

מאווררי **בולטק** (HVLS High Volume Low Speed)
הפתרון המושלם לאוורור מפעלים, בתי אריזה, מחסנים
וסככות חקלאיות.

המאווררים מתאפיינים בצריכת חשמל נמוכה ביותר
(בין 0.30 ל-2.2 קילוואט) ובספיקות אוויר גבוהות במיוחד.

המאווררים עומדים בכל התקנים המחמירים באירופה
ומצטיינים באיכותם וכן בתקן בטיחות מיוחד למקרה של
פגיעה באחד הלהבים (פטנט רשום של החברה).

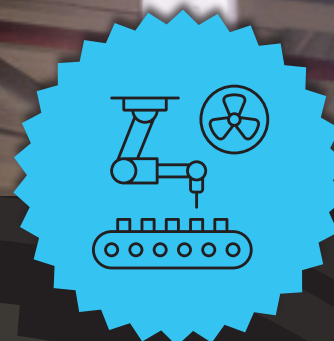
GERZON



אזורי תפעול
ומחסנים



חקלאות



בתי אריזה
ומפעלים

טל': 04-6231057 • פקס: 04-6231046 • מייל: etgar-tech@bulltech.co.il
מכירות: 054-4921009 • 054-4921092 • 052-3040155 • 054-3298918
www.etgar-tech.co.il • www.bulltech.co.il • 052-3020988

BullTech air

| איכות, שירות, אחריות. |

בין "גאולה עכשווית" לריאליזם מפוכח"

בספרה "המתנחלים בלבבות" לא טוענת פרופ' נעימה ברזל לאובייקטיביות. בסיכומה של מסע חקר ארוך, שהוא ביוגרפיה דורית וקבוצתית המתארת את ניצחונה של הקבוצה האמונית על אנשי שיח לוחמים ושדמות, אומרת נעימה: "ביקשתי להעביר לקוראים את נימי הכאב החשופים המרצדים בי"



פרופ' נעימה ברזל. חשוב לי שהספר ייצר שיחה, שאנשים שאכפת להם, שהחיים כאן והמדינה הזו יקרים להם, ייצאו משאננותם

כתב לי אחד מעמיתני – 'הספר שלך הוא לא רק HISTORY, הוא גם STOTY-MY'."

חוג שדמות ומרכז הרב

מהו שגרם לשברונו של האתוס החילונית-קבוצי ולעלייתו (נצחונות?) של האתוס האמוני?

"בתמצית אומר, שכשם שהניצחון הוא שילוב וחבירה מודעת של מספר גורמים – רעיוניים, חברתיים, חינוכיים, מנהיגותיים ודוריים, שלוו בהבניית פרקטיקות מכוונות תכלית, הרי היעדרם או חולשתם של מא' פיינים אלו, מוזהא את הכישלון. לאחר ובעקבות מלחמת ששת הימים, הופיעו בזירה הציבורית בישראל שתי קבוצות צעירים, שלצד הדיבור על עצמם ועל חוויותיהם מהמלחמה, דיברו גם על החברה ממנה צמחו, על אמונותיהם וכמיהותיהם, והשתמעה מהדברים גם חתירה למנהיגות. כוונתי לצעירים ולמנחים ששוחחו ב'שיח לוחמים', אנשי 'חוג שדמות' וכתב העת 'שדמות', שהמשיך לשמש במה עיקרית לשאלות שהעסיקו לא מעטים מצ' עירי הקיבוצים. במקביל הופיעו בזירה חניכי ישיבת 'מרכז הרב' בהנהגת הרצי"ה וצעירים נוספים מקרב 'חוג הצעירים במפרד"ל', שדחקו ברכניהם לפרוץ משולי הדרך אל מרכז הבמה האידאולוגית והציבורית. בתוך מערבולת זו נוצרו ונפרמו קשרים בין שתי הקבוצות. הן אמנם חפשו זו את זו, תרו אחר הידברות וקווי דמיון, אך גם הלכו והסתייגו אחת מהשנייה. בספר אני עורכת דיון השוואתי ומתמודדת עם שאלות כמו: האם היה ממש בטענתם של אנשי גוש אמונים, שהם ממשיכי האותנטיות של תנועת העבודה, הגותה, מנהיגיה, חזון הגאולה שלה? ומנגד: מדוע לא הצליח חוג שדמות לגבש אלטרנטיבה תאו-פוליטית לזו של הקבוצה האמונית, שתגייס מאמינים ועושים בתנועת העבודה? הכישלון, לתפיסתי, נובע מסוג של עיוורון והימנעות, מסגירת גדרות חברתיות, מהעדר תמיכה דורית, וממנהיגות הדור הקודם, שהתבשמה מעצמה".

אז התפיסה הדתית ניצחה את החילוניות?

"פשטני יהיה לנסח זאת כך, ואת המשך התשובה לשאלה זו אני רוצה להשאיר לקוראיי. עם זאת, עיקר הדיון בספר מוקדש לתהליך בנייתה של האליטה האמונית, לתיאור קווי ההיכר, האתוס והפרקטיקות של סיפורי הקמת ההתנחלויות הראשונות, להשתרשות אתוס השיבה והזיכרון בנוסח האמוני, לחיבור בין התביעה ל'גאולה עכשיו' לריאליזם מפוכח, לניתוח כיצד ניוונו, השפיעו והשתלבו התפישה והפרקטיקות האמוניות עם ההגדרה מחדש של זהות אישית ולאומית, ישראליות, יהדות, שלום ומלחמה, היסטוריה וגאולה, דמות

חדרה אלי תחושת הקרע ההולך ומתהווה בקרב מי שזיהו עצמם כמגשימיה של הציונות במיטבה, והתעורר הרצון לכתוב ספר שמשלב היסטוריה והגות וספרות, וגם את הסיפור של הדור שלי – הדור שמצא עצמו הלום ומופתע באותו לילה של מאי 1977 – ליל המהפך ועליית הליכוד לשלטון – ואת הרגשתנו הקשה, ש'גזלו לנו את המדינה'. הספר חיכה עד שהתפנית מניהול אקדמי של הפקולטה לימודים מתקדמים ובית הספר ללימודי מוסמך במכי' ללית אורנים. במהלך המחקר ותוך כדי כתיבה, הכנתי בדיעבד את העיוורון בו לקינו אנחנו ורבים כל כך, בהם גם רבים מדור המדינה, יוצרים ואנשי ציבור. מניע נוסף לכתיבה היה השירות הממושך של גבי אישי כחיל, כמפקד, וכאיש מילואים עם עמיתיו מהציבור הציוני-דתי. הייתה ביניהם חברות אמת וההערכה הדדית, והיה גם דמיון חזותי וההתנהגותי, ועוד יותר, אהבת הארץ, שהחזיקה סיפור ומסר פנימי משותף: הנשיאה יחד בעול השיירות למען המדינה והארץ, וקיומו של חיבור טבעי בין השייכים לאליטה משרתת".

המחשבות האלה, היא מספרת, ליוו אותה, ומיאנו להרפות, גם כשעשתה ככנס בגרמניה שעסק בנושא אחר לחלוטין, והן שהוציאו אותה למסע בן תשע השנים, שהתנהל בין ארכיוני התנחלויות, 'צירות ספרות והגות, ותיעוד שורשי כישלונה של חבורת השייכות

ששייכים לדור הבא של המגשימים והטובים".

בגוף ראשון, בנימה אישית מובהקת, סובייקטיבית בעליל, מגובה בראיונות עומק ובמאות מסמכים, מתארת ברזל את התגבשות אותה תחושה לכלל תודעה ברורה, שהתוותה את נעוריה ונעורי רבים מחב' ריה בשנות ה-50 ותחילת ה-60 של המאה שעברה. בקיץ 1963 יצאה עם גרעין הנוער העובד לשל"ת מוקדם בכפר החורש, ומאז היא שם, עם הבעל גבי, בן הקיבוץ, ועם אחת מארבעת ילדיהם, שברכו אותם ב-11 נכדים. תמיד פעילה, מעורבת, מובילה תהליכים, וכמעט תמיד גם באקדמיה.

הייתה זו מלחמת יום הכיפורים שחוללה תפנית בלימודיה, והניעה אותה להמיר את עיסוקה בחקר הסוציאליזם המהפכני, בחקר השואה ובכתיבה בנושאי תרבות הזיכרון והיסטוריוסופיה, בפיתוח אקדמי, בהקמה וניהול.

לא השירים שלי

מה הניע אותך לצאת למסע הארוך הזה?

"בתחילת האינתיפאדה הראשונה, משהת-

כהיסטוריונית אני יודעת שאי אפשר לנבא את העתיד, ולעיתים ההיסטוריה מהתלת בנו, אך אני גם יודעת מה קרה וקורה לחברות ולעמים שהפכו את הלאומנות והסגרגציה המכוונת לסיבת קיומם ומהותה

שלה, "זו שהתחנכה להיות אליטה ממשיכה של תנועת העבודה, אך אמונותיה לא תורגמו לפ' רקטיקות שייצרו את המעשה הציבורי". הסוגיה הזאת, אכן, נוכחת ומפורטת היטב בספר, תוך התמקדות השוואתית בסיפוריהם של כפר עציון, עפרה וקדומים, בהם נברה בארכיונים ושוחחה עם דמויות מפתח. הדיון עוסק בניתוח המקור ובסיפור הדורי, בבחינת עדות משתפת ומתועדת לפרדימה ולשבר. "בעיקר רציתי, ונדרמה שהצלחתי", אומרת נעימה, "לאתר ול' זהות את אמונותיה ומקורות כוחה של הקבוצה האמונית, והיבוריה לעורקיה של החברה, התרבות והמדינה בישראל. כתבתי על אלה באופן המשקף את המעברים מהאישי הסיפורי לכללי האקדמי-היסטורי-הגותי, כך שיגרום לקוראים להרגיש שזה גם הסיפור שלהם. איך

גייס בננו הבכור לצבא ושירת גם בשטחים, החלה להתגבש ללבי 'תחושת הכישלון של דורי', והלמה בי ביתר עוצמה לאחר רצח רבין. אני זוכרת שאחרי האינתיפאדה הראשונה, חזרתי ל'שיח לוחמים' ולכתב העת 'שדמות', ומצאתי בהם דברים שלא הבנתי בקריאתי הראשונה, הנרגשת והמודדה, אז, ב-1967. ויותר משזיהיתי ב'שדמות' את המעבר מ'שפת המהפכה' ל'שפת הגורל', חשתי שאני אוחות בקצה החוט להבנת ה'היעדר' נוכח המציאות הפוליטית, שאפיינו את קבוצת הדור שלי. התחושה התחזקה בי לאחר רצח רבין, בערב עצוב אחד בכיכר, כשהתקרבותי למעגלים נפרדים, בנים בנות, של בני עקיבא. הם ישבו שם ושרו בשקט, ופתאום קלטתי שהשירים שאני שומעת אינם 'השירים שלי'. בתוך הכאב וההלם

באחרון 590 עמודי ספרה "המתנחלים בלבבות" – הסוחפים ל'גאולה עכשיו' והמהלכים בדרך" (הוצאת הקיבוץ המאוחד), מביאה המחברת, פרופ' נעימה ברזל, את שירו של ת. גורי, "כל אלה" ("... כל שהושאלו מחלומות שצועקים אותם בלי לה/ כל הראויים לרחמי שמים, הפוסחים גם עליהם/ שבינינו רק מחר, ואם לא מחר אז מחרתיים/ מה עשו הם ומה עשו להם". מתוך "אף שרציתי קצת יותר"). השורות החמוצות-הכואבות האלה, המתכתבות עם "מחר" האופטימי של נ. שמר, אומרת ברזל, מבטאות בחדות ובתמצות את מה שביקשה לומר ולספר. והיא אמנם מספרת ברוחב יריעה, וגם אומרת את אשר עם לבה.

זהו "סיפור מקום וביוגרפיה דורית וקבור צתית ישראלית", המשלב בתוכו גם מרכיבים אוטוביוגרפיים, ומתאר את השתלשלות עלייתה של "האליטה האמונית" – זו שכיוונה ופעלה ל'הגשמה המלאה של המדינה היהודית כמדינה ליהודים בלבד", מבוססת על הבניית תחושת שייכות לכלל, שניזונה מאמונה ב'גאולה עכשיו', בעליונות מוסרית מוחלטת ונבדלות לאומית – שדרכה והווייתה הדיחו ממעמדם וממרכזיותם את תנועת העבודה, את הסוציאליזם החילונית-ההומני, והקיבוץ בתוכם. נעימה נולדה מתוכם, אל תוכם: ילדת פתחתקווה, בת להורים יוצאי השומר הצעיר מפולין (חברי מפא"י דווקא, וקוראי "דבר") שכמזופה, הצטרפה בכיתה ד' לתנועה המאוחדת, שחברה לימים לנוער העובד, וניתן לומר שחשנו עצמנו, אני וחבריי, כמי

חינוך קיבוצי? מה זה?

בניגוד למחשבה המקובלת על רבים, חינוך אינו החדרת ערכים לזולת, אלא טיפוח התנאים התומכים בצמיחתו ועיצובו האישיים והעצמיים, שיש להם משמעות ערכית

גדעון שפירא

בזמן הירוק התפרסם לקראת שנת הלימודים: "החינוך הקיבוצי נכון להיום" (24.08). והנה, אין שם אפילו ניסיון להגדיר מהו חינוך ובתוך כך זה הקיבוצי. אם לסכם במילים פשוטות עולה היתרון הקיבוצי לשמש "בייבי סיטינג" מוצלח מול זה החיצוני ובמיוחד בחופשים. יש גם מספר ביקורות על העבר ואחת חריפה במיוחד על המצב כיום: חלקה הראשון הגיוני ואומר, כי בתי הספר הקיבוציים לא שונים יותר, כי כולם שייכים למשדר החינוך. רוב צוותי המורים והעובדים אינם חברי קיבוצים והתכנית דומה בכל לזו הארצית. לכך נוסף, כי בחינה ממשית תהיה, אם צוותי בתי

היא המפתח להתפתחותו הערכית וקיימים סימוכין וביסוסים לכך גם בתיאוריות חדישות. יש איזה זלזול בנער, כאשר מניחים שבתהליך דיון מזדמן או אף סמינר שמריצים עבורו, ניתן לשנות או לעצב את ערכיו. על כן אין לבנות על הרפסודיות או טיולי י"ב ודומיהם הרבה יותר מעצם הכיף שבהם.

חינוך מתקיים ללא כל ספק, אך בניגוד למחשבה המקובלת על רבים, הוא אינו החדרת ערכים לזולת, אלא טיפוח התנאים התומכים בצמיחתו ועיצובו האישיים והעצמיים, שיש להם משמעות ערכית. על כן תהליך חינוכי מצריך מתודות השונות מאלו שבת"ה הספר מפעיל במטרה לצייד את תלמידיו בידיעות. התפתחות ערכית מותנית בקיום מערכת חברתית יציב

בה וחופשית שההסבר לה חינוכי וסוציולוגי מעיקרו, כפי שהראה בומנו ראובן כהנא ביחס לארגון הבלתי פורמאלי. להלן 4 מרכיבים מבין ה־10: 1. "הצטרפות חופשית" (וולונטריות). הכניסה וְעִזְבַת הארגון הן בעלות קושי דומה; 2. "רבי-ממדיות". תחומי פעילות ומיומנויות מגוונות על מנת לתת מקום ומעמד לרבים

יש איזה זלזול בנער, כאשר מניחים שבתהליך דיון מזדמן או אף סמינר שמריצים עבורו, ניתן לשנות או לעצב את ערכיו. על כן אין לבנות על הרפסודיות או טיולי י"ב ודומיהם הרבה יותר מעצם הכיף שבהם

לוד כפי שהם. (ורד) ווקא בלוד יש בתי ספר המנסים להוביל תכניות ייחודיות). החלק השני שגוי מעיקרו ואומר, כי החינוך הקיבוצי נפל כתוצאה מהשינויים ובכך, שאיבד את מרכיב הדוגמא האישית. הרי לכל אדם אישיות ייחודית ומכאן, שרק יחיד מסוים עשוי לתת דוגמה אישית

נאותה, זה הטוען כך! האמת ניתנת להיאמר, כי דוגמא אישית היא רק המפתח להסכמת החניכים לקבל במחיצתם את המדגים. מי שיאכזב אותם בהתנהגות מוטב שיפנה לעיני סוקים אחרים, אבל זה כמוכּן לא יקרה.

כדי להרגיש מהו חינוך, אצטט מדבריו אחרים: אומר יוסף בנטואיץ (מנהל ביה"ס הריאלי ומנכ"ל משרד החינוך בעבר): "ביה"ס התיכון נכשל בתפקידו העיקרי לעזור לנער להגיע לאינטגרציה של ידיעות, הרגלים, ערכים ובקיצור השקפת עולם". ביטוי המפתח כאן הוא "לעזור לנער" ולא לחנך אותו.

על כך כבר אמר ז'אן ז'אק רוסו לפני כ־400 שנים: "החינוך חייב לקרוא תיגר על כל הדברים שאנו מקבלים כמובנים מאליהם, לבחון את כל ההנחות המקובלות, לשלוח יד בכל פרה קדושה ולהחדיר תשוקה לשאול ולהטיל ספק. בלי זה, חינוך המכשיר לשינון פרטים הוא ריק. הנסיון לכפות על הצעירים בינוניות מקובלת הוא מעשה פלילי". והמקום קצר מהשתרע. מקובל להניח, כי בני אדם מתנהגים על פי ערכים כבר מילדותם. לא נעסוק בכך הפעם אולם נזכיר, כי לפי תורות על התפתחות מו"אן פיאז'ה דרך מרגרט מיד, לורנס קוהלברג ג'ון דיואי ורבים אחרים, תהליך קליטת הערכים ממקור חיצוני מסוים תמים בגילם צעירים ביותר. אריקסון חשב למשל, כי אחרי גיל 3 האוטונומיה של הילד



למדתי להעריך את ההדבקות והנחישות של האמונים, אך קשה לי למצוא חיוב בניצחונם

איני חושבת שההתפרקות הארגונית של גוש אמונים בשנות ה־80, מסמנת את ירידת התפיסה והמכניזם האמוני. באשר לתיאור ולניתוח ההיסטורי, הספר מתאר את ההתרחשויות ממלחמת ששת הימים (וקצת לפניה) ועד אמצע שנות ה־80, ואני מצביעה על התובנות שנוצרו בקרב ההנהגה האמונית, הן הרבניות חינוכית והן הציבורית, לגבי האפשרות להשיג את אותם יעדי השפעה ושליטה שביצאו לשינוי פני החברה והמדינה, גם ללא צעדי מחאה קיצוניים.

מלכתחילה אפיינו את הקבוצה האמונית תודעת שליחות והבנה, שבאמצעות חינוך הם יחדרו ללבבות, ובספר אני מתארת את פעילותם השיטתית בהקמת בתי ספר שדה, מדרשות, התווית מסלולי טיולים של תנועות הנוער, הקמת מכינות צבאיות, ועוד, שאמינם כיוונו לציבור הדתי, אך לא פחות, לבני הנוער מבתי הספר הנחשבים, אם בתנועה הקיבוצית ואם בערים המרכזיות. זהו לטעמי השדה עליו יכולות ואף צריכות להתמודד הקבוצות שדוגלות ביהדות הומניסטית ויש ראליות, שהן שוחרות שוויון אזרחי וטוענות להכרח בהפסקת השליטה בפלסטינים.

לי אישית גרם הספר להעמקת הדברוך מהמצב ומהעתיד..

"הספר אכן נחצב מתוכי, אך בעיקר חשוב לי שייצר שיחה, שאנשים שאכפת להם, שהחברים החיים כאן והמדינה הזו יקרים להם, ייצאו משאננותם. אני רוצה להאמין שעדיין יש בכוחם של מילים ורעיונות, כמו גם ראייה רטרופקטיבית מפוכחת, להתנחל בלבבות... אני רוצה שאנשים צעירים יבינו לעומק שהעתיד הוא שלהם, ובמידה רבה הוא יתעצב גם מהכרעותיהם ומעשיהם. הספר בפירוש אינו מכון רק לניתוח העבר ולהדגשת הממד הדורי, אלא פניו לצעירים, שמטלת פתרון הסוגיות שהוא מעלה מוטלת על כתפיהם."

האחר, בכלל, והערכים בפרט, העבר והעתיד היהודי־ישראלי. כל אלה, וחדירתם לעורקי התרבות, החברה והפוליטיקה הישראלית, עד אמצע שנות ה־80.

הפתרון בידי הצעירים

את יכולה לראות גם חיוב במהפך שאת מתארת בצער גלוי?

"בפרק הסיום, שהוא גם מעין חשבון נפש, אני מהרהרת־שואלת, כציטוט מטקסט מסוים: 'ואולי לא הייתה לנו ברירה?' השאלה עובדת דרך ניתוח רטרופקטיבי של החיבורים של התפישה האמונית אל תוך האני־מאמין האישי והקולקטיבי היהודי בישראל, וההמשגות החדשות־ישנות שנוצרו, בבחינת פענוח סוד הקסם וההיסקמות, כולל הצבעה על מי הרוויח אז, וממשיך להרוויח בגדול מהמשך הכיבוש. אמנם למדתי להעריך את ההדבקות והנחישות של האמונים, אך קשה לי למצוא חיוב בניצחונם, ולא רק עקב הטמעתה של תפיסת הביטחון החרדתי, אלא בעיקר משום העצמת תחושת המרוצות המשתלחת, שהושגה על ידי טיפוח אשליית 'היותנו צודקים תמיד', שגם יצרה סיפור נחמה גדול. כל אלו אינם משמרים את מצב המתח הקיים כסטטי, אלא מעבים ומעצימים אותו.

כהיסטוריונית אני יודעת שאי אפשר לנבא את העתיד, ולעיתים ההיסטוריה מהתלת בנו, אך אני גם יודעת מה קרה וקורה לחברות ולעמים שהפכו את הלאומנות והסגרגציה המכוונת לסיבת קיומם ומהותה"

ריבוי הפנים, הגיוון, והפלורליזם בפולחן היהודי בשנים האחרונות, אינם מעידים על התרחקות מהלהט שביטא גוש אמונים?

"אני מברכת בחום על הפלורליזם, וגם מכירה קצת כמה מהתנועות הללו, בעיקר באמצעות הסטודנטים שלי. אני מזהה גם את הלהט. אגב, בשונה ממה שכתבו אחרים,

בקיבוץ מרחביה שבעמק יזרעאל, נחנך ב־21 באוגוסט "בטקס חגיגי מלווה בנעימות חסידיות שהשמיעה תזמורת, בית כנסת אורתודוקסי חדש בו תהיה הפרדה באמצעות פרגוד בין נשים לגברים", כלשון הידיעה. ייתכן כי היו לא מעט אנשים, אשר ידיעה זו זקפה אצלם את גבת התימהון, אבל השקט שבו היא התקבלה היה האופן הנכון שבו הייתה ראויה להתקבל. החששות ואף ההתנגדות שהביעו לא מעט מחברי קיבוץ מרחביה – בית הכנסת ממוקם בשכונת ההרחבה הסמוכה לו – היה צפוי ומובן; הם חששו מפגיעת הפעילות הצפויה בו באורח החיים החילוני בקיבוץ ובעיקר מהחשש שבעקבות בית הכנסת תתעורר דרישה לבניית מוסדות ושירותי דת נוספים, לרבות, שומו שמים, מקווה טהרה. הזמן והטבע יעשו את שלהם. אנשים יתרגלו שלא זה בלבד שהשד אינו נורא כל כך – הוא אינו שד כלל וכלל. צביון החיים החילוני של הקיבוץ יישמר; מי שירצו להתפלל יתפללו וכל אחד יבחר לעצמו לבלות את השבת כדרכו, תוך כיבוד זכותו של כל זולת באשר הוא, חילוני או דתי, לשמור על צביונה כהעדפתו. נ.ב. אולי הבעיה, ולכן החשש המוקדם, אינה מהכנסת הצלם האורתודוקסי להיכל, אלא עצם בנייתו וקיומו של ההיכל? אולי, הלוואי, ימים יגידו כי אין כל בעיה.

ואם יבוא זאב

אני זוכר את היום, כלומר את הלילה, שבו, לפני אחת מההליכות לישון שאלתי את "המשכיבה" – "ואם יבוא זאב?" היא קבעה נחרצות: הוא לא יגיע. שאלתי אותה איך היא יודעת, והיא אמרה ששום זאבים לא מגיעים לבתי הילדים. במשך חמש דקות היא הסבירה לי על פחדים ובכל דקה השתכנעתי יותר ויותר עמוק, כי אם היא אומרת היא יודעת, כי גדולים תמיד יודעים, ולא יבוא שום זאב. באותו לילה, כמה מוזר או לא מוזר, חלמתי חלום ובו זאב ראה אותי מרחוק וכבר ממבט ראשון התחיל לברוח ממני. ועכשיו אני יודע: אם יבוא זאב הוא תכף יברח.

אופנה

מה היא אופנה אם לא העונות המתחלפות של הטעם? כדרכן של עונות – דרכן של אופנות. הן חוזרות. מה שהיה אופנתי אתמול עשוי להיות אופנתי גם מחר. לא היום. על פי לבושם של קיבוצניקים שונים, שעבורם בגדי העבודה הם גם בגדי השבת, האופנה נותרת על כנה – תמיד אותה אחת, כמו עונה שמסרבת להתחלף. אני נוטה לראות את התופעה הזאת דרך מנסרת האור של הפשטות והצניעות.

מי יצא מקיבוצים?

מי לא?! אנשי רוח ואנשי כוח, מעצבים, סופרים, דוגמנים, ימאים, שופטים, רוצי חים, ספורטאים, עשירים (כלומר, התעשרו לאחר עזיבתם), מי שמידותיהם נאות ומי שקצת פחות. היוצאים מהקיבוצים אינם יוצאים דופן, זאת היא דעתי הקטנה והצנועה בכל אופן.

היו לילות

בלילות שבת, על גב משאית פתוחה, הסיעו אותנו לראות את משחקה הביתיים של קבוצת הכדורסל המפוארת של הפועל משמר העמק. היינו קטנים ונמוכים ולא אחת טיפסנו כמעט עד צמרות העצים, כדי לראות מעל לראשיהם של מי שעמדו לפנינו והסתירו לנו, את השחקנים הכי נוצצים מתל אביב ואת החקלאים מהעמק ששיחקו לאחר שעות העבודה והיוו יריבים שקולים. הספורט היה הרבה פחות מסחרי והרבה יותר ספורטיבי. אם הפועל המקומי ניצחה, זה היה עונג שבת. אם היא הפסידה – לא נורא. לפחות מילאנו ערב.

משהו

שלט בישר על חתונתם של בן ובת, אשר לכל אחד מהם יש שם שייכול להתאים גם לבן וגם לבת. ניסיתי לנחש מי הוא מי עד שהתברר לי, במקרה, כי מדובר בחתונתן שלה ושלח. מזל טוב.

פינת הילדים

אומרים שבבטן יש צפרדעים ופרפרים אבל בבטן שלי יש גם לא מעט ציפורים. אומרים שאם מקבלים מכה – נשיקה עוזרת ואם טועים אפשר להגיע גם מדרך אחרת.

סיפור מהחיים על סגירת מעגל

הדי בן עמר

ב־1978 התגלגל לידי הספר "סאמרהיל" של א.ס. ניל, על ביה"ס הדמוקרטי הראשון בעולם, שזה היה שמו ושניל ייסד. הספר גרם מהפיכה בראשי ובתפיסותיי ובכל מה שהייתי שידעתי על חינוך עד אז – ומאז ועד היום. הייתי באותם ימים סטודנט לסוציולוגיה. לפרנסתי עברתי כמרכז שבט הצופים של הרצ"ליהפיתוח, וכדי שלא להרגיש אליטיסט, ריכזתי במקביל מועדון נוער באחת השכונות בהרצליה העיר, מועדון שנתן תעסוקה ומקום בילוי למה שקראו באותם ימים "נוער שוליים" – עבריינים, בקיצור. התחלתי לגלות עקב זאת עניין רב בחיי נוער. כך קרה שמישהו נתן לי את הספר "סאמרהיל" ואמר: "אם אתה בעניין של חינוך אתה חייב לקרוא את זה!" אז קראתי. והרגשתי כאילו זיקוקי דינור מתפוצצים לי במוח ובראש.

החלטתי שאני חייב ליישם את הגישה של ניל, גישת סאמרהיל, גישת החינוך הדמוקרטי, בשבט הצופים "שלי", שבט "שחף" בהרצליהפיתוח. נדרשה עבודת הכנה של כארבעה חודשים – הסברים וסדנאות עם המדריכים, הרשג"דים והחניכים על חינוך דמוקרטי ומשמעותו, איגוף ספור דיונים וניתוח תסריטים אפשריים ובעיות שיצוצו, התמודדות עם חששות של המדריכים והחניכים כאחד, ויום אחד, בתאריך שנקבע, במסדר הפתיחה של הפעילות, המדריכים נכנסו אל תוך השורות והחניכים שנבחרו נעמדו לפני השורות – והתהליך החל.

לאט־לאט דברים החלו לזרום במסלולם, השמועה החלה נפוצה, תחילה בתנועת הצופים ואחר כך מחוץ לה, ועיתונאים הגיעו לצלם ולכתוב על מה שהגדרנו בשבט הצופים כ"ניסוי". בשלב מסוים, בישיבה לסיכום ביניים עם המדריכים והחניכים, הגענו להסכמה שבינתיים ניתן להגדיר את הניסוי כהצלחה, ולהמשיך בו.

אבל אז עברתי לעבוד עם מה שקראו באותם ימים "חבורות רחוב" בשכונת התקווה, עזבתי את עבודתי בצופים, ועם עזיבתי לא היה מי שהאמין ברעיון או היה מוכן להשקיע בו את מה שנדרש כדי להמשיך אותו. הכל חזר לקרמיות והעניין אט־אט נשכח. ועם השכחה הזו תם חלקו הראשון של הסיפור.

חלקו השני של הספור מוצא אותנו שש־עשרה שנה מאוחר יותר, ואני מנהל ענף החממות ההידרופוניות בקיבוץ יד־חנה ואב לחמישה.

אילי, הצעיר בין חמשת ילדיי – צעיר ברבע שעה מאחותו התאומה לארה – סבל קשות כל ימיו בביה"ס הרגיל. בשנת 1994, בהגיעו לגיל עשר, בחופש הגדול שאחרי כתה ד', הוא ראה בטלוויזיה תכנית על ביה"ס הדמוקרטי בחדרה. הוא קרא לי, הצביע על המסך ואמר: "בשנה הבאה אני הולך לביה"ס הזה – או בכלל לא!"

היו שני מקומות פנויים בביה"ס הדמוקרטי טי בחדרה – לשלוש מאות מועמדים שהתרפקו על הדלת. איליי הצליח לשכנע את חברי ועדת הקבלה המורכבת מתלמידים ומורים, והתקבל

לביה"ס כתלמיד. אנחנו, שאר בני המשפחה, הפכנו ל"משפחה של ביה"ס", מה שאומר שאת לארה ונינה כבר קל היה לרשום ללימודים שם. ושם הכרנו את יעקב הכט.

יעקב הכט נחשב כיום כמייסד החינוך הדמוקרטי בישראל. הוא התחיל את דרכו בהקמת ביה"ס הדמוקרטי בחדרה, שצבינו הושפע רבות מאישיותו של יעקב. כיום הוא מנהל המכון לחינוך דמוקרטי בישראל, יועץ לבתי־ספר רבים דומים שנוסדו מאז.

באותם ימים שעליהם אני מספר כאן, שנות התשעים, יעקב הכט היה מייסדו ומנהלו של ביה"ס הדמוקרטי בחדרה, כנראה ביה"ס הדמוקרטי הראשון בארץ, (ולפי ויקיפדיה – הראשון בעולם שנקרא "בי"ס דמוקרטי"). בביה"ס הזה



למדו שלושת הצעירים מבין ילדיי.

יום אחד הקדמתי לבוא לאסוף את ילדיי, והיה לי די והותר זמן לשבת בנחת מתחת לאקליפ־סוסים ולהמתין. מפה לשם, מצאתי עצמי יושב ומשוחח עם יעקב הכט, מנהל ביה"ס, שהצטרף אלי. בשלב מסוים השיחה הגיעה לנושא ביה"ס הדמוקרטי ואני שאלתי: "איך הגעת לרעיון להקים בי"ס כזה? מה לך ולחינוך דמוקרטי? מאיפה זה נולד?" יעקב חיך.

"בשנות השבעים הייתי מרכז שבט הצופים 'בני היער' בחדרה", הוא אמר. "יום אחד שמתי מדברים על איזה מרכז שבט הצופים של הרצליה פיתוח שעשה שם ניסוי של חינוך דמוקרטי. גם קראתי על זה כתבה בעלון של תנועת הצופים. מרכז השבט ההוא דיבר בכתבה על 'סאמרהיל'. כל הנושא הרליק אותי והשגתי את הספר. קראתי אותו בנשימה אחת. כשהגעתי לסוף הספר היה ברור לי שחינוך דמוקרטי זה מה שאני רוצה לעשות בחיים".

הוא הביט בי מעל למשקפיו ואמר: "ומשם הכל התחיל".

הייתה שתיקה של דקה, ואז שאלתי: "זאת מרכז השבט ההוא, מהרצליה פיתוח, יצא לך לפגוש מתישהו?"

"ביקרתי בתקופה ההיא פעם אחת בשבט ההוא", אמר הכט. "רצייתי לשמוע יותר פרטים. אבל מרכז השבט לא היה. ישבתי קצת עם חניכים, מדריכים, ראשג"דים, וככל ששמעתי נדלקתי עוד. אבל את מרכז השבט שלהם לא פגשתי".

ואז חשב לרגע ואמר: "למעשה לא פגשתי אותו אף פעם".

"היה מעניין אותך להכיר אותו?" שאלתי. "זה יכול היה להיות נחמד", הוא אמר. "מן סגירת מעגל, לא?"

"לגמרי", אמרתי. "במיוחד אם יתברר שהילדים שלו לומדים בביה"ס שלך כיום, לא?". והושטתי לו את ידי ללחיצה.

יד חנה

בואו לפגוש
אותנו בתערוכת
יבול שיא
26.10.17



מערפל חשמלי קר U.L.V. **SM BURE** מערפל בנפח נמוך

- בנוי מחומרים פלסטיים איכותיים
- עמיד לכימיקלים (לא קורזיביים)
- מיכל נפרד - ניתן לניתוק מהגוף לשם מילוי החומר
- מנוע חשמלי רב עוצמה למקומות גדולים וקטנים



אחריות למכשיר
שנה מיום הקניה

מפרט טכני

V220	מנוע חשמלי
3 ק"ג	משקל
3 ליטר	מיכל חומר שקוף
10 - 50 מיקרון	גודל טיפות
W 1250	הספק
10 מ'	מרחק

מתאים לשימוש:

בחומרי הדברה וטרינריה (על בסיס מים או שמן),
חומרי עיקור נגד מיקרואורגניזמים,
ריסוס תוספי תזונה, חומר עיקור נגד פטריות ועובש,
חומר לניטרול ריחות רעים.

שימוש:

לולים, חממות בתי צמיחה, אורוות ורפתות,
מפעלי מזון, בתי חולים, מסעדות, עליות גג.

מפרט טכני

- מערפל נטען סוללת ליתיום
- בנוי מנירוסטה
- גודל טיפה 30-100
- זמן עבודה 4 שעות
- מרחק 3 - 6 מ'
- גודל מיכל 3.2 ליטר
- משקל 4 ק"ג



מפרט טכני

- מערפל נטען סוללת ליתיום
- בנוי מפלסטיק
- גודל טיפה 30-50
- זמן עבודה 6 שעות
- מרחק 3 - 6 מ'
- גודל מיכל 5 ליטר
- משקל 3 ק"ג



ת.ד. 419, חיפה 31003, טל': 1700-70-10-19

משרד: 04-8552555 מכירות: 052-8331457

basman22@netvision.net.il www.bessman.co.il

”חלוצי אדה” - הפנינג חלוצים וקבוצות



חלוצה בכפר מסריק

הפנינג חלוצים באווירת חגי תשרי בכפר מסריק בגליל המערבי שבת ה־23.9, 10:00-13:00. תיירות קיבוץ כפר מסריק, בשיתוף המיזם הפילנתרופי 'אוצרות הגליל', הפיקו את ה"חלוצי אדה", הפנינג חלוצים באווירת חגי תשרי, המעניק אפשרות להיזכר בנוסטלגיה ולאפשר גם לצעירים לחוות ולהכיר את מאפייני התקופה והחלוציות, בדרך מהנה ואינטראקטיבית.

בין הפעילויות במסגרת ה"חלוצי אדה": ריקודי הורה בבגדי חלוצים, שירה בציבור, ציור על צלחות פורצלן כפי שצוירו במפעל "נעמן", יצירת מגזרות נייר צבעוניות לרגל ראש השנה ומשחקים של פעם כגון: קפיצה בשק, העברות מים, קליעה למטרה ועוד, על הדשא הקיבוצי הגדול. ניתן יהיה לסייר בחצר הראשונים של הקיבוץ,

בה נפגשים עם הסנדלר בסנדלריה משנות ה־40, מבקרים בצריף הראשונים, מטיילים בין שירי המשוררים הכתובים על קירות מבני הקומונה, המכבסה ובתי הילדים ומבקרים בגלריית מוניו לאמנות. מחיר: 35 שקלים לאדם (מגיל 3).

. ניתן להגיע לקיבוץ גם במשך השבוע ובשבטות לסיורים באווירה הקיבוצית. הסיורים עוברים, בין היתר, בחצר הראשונים ובמגדל המים, בסנדלריה, במבנה המוקדש למפעל הצבע "אסכר" ובגלריית מוניו.

המיזם הפילנתרופי 'אוצרות הגליל' מיסודה של רעיה שטראוס בן דרור, מקדם עסקים וכלכלה בתחום התיירות בגליל המערבי. לפרטים והזמנות - אתר אוצרות הגליל www.ozrothagalil.org.il, טלפון 077-9964652.

אריה לאמנות בלמות מלך

התערוכה סימן 3, של האמן יורם אפק, יורם אפק, יליד קיבוץ שובל, חי ויוצר בפרדס חנה. מלמד במכללת סמינר הקיבוצים ובמדרשה לאמנות בית ברל. שלוש דמויות בציר טרפטיכון, משקיפות על היצירות בתערוכה: ציורים בצבע שמן על בד ופסלי ברזל ועץ. בין הדו־מימד לתלת־מימד נוכח האלמנט השלישי, רוח האמן ההוגה, מת־נסה, מתלבט, משייט בין העולמות ומוציא תחת ידיו את היצירה הסופית, זו המוצגת על קירות הגלריה.

פתיחה 16.09 שיח גלריה - 12:00. שיח גלריה שבת 14.10, שעה 12:00. נעילה שבת 28.10..

בסוכות: פסטיבל תאטרון חלוצי - בסימן לאומים ארטיסטים בלומ

פסטיבל המעיינות בעמק המעיינות יתקיים זו השנה השביעית ברציפות בימי חג הסוכות (7-12.10) ברחבי העמק: מופעי מוסיקה, הופעות לכל המשפחה, סיורים מזמרים, טיולים ושלל פעילויות באתרי התיירות הרבים ברחבי העמק. הפסטיבל, אותו מפיקה המועצה האזורית עמק המעיינות, יעמוד בסימן 80 שנה להתיישבות בעמק המעיינות.

בין המופעים השונים: מופעים גדולים באולם הקימרון - אב־רהם טל בהופעה במופע הפתיחה (7.10), וטיפקס במופע ענק עם להיטים מכל הזמנים (8.10). פסנתר הזמן - מופע מוסיקלי עם אסי ישראלוף ואבי גרייניק ופעילות משחקים של פעם לכל המשפחה אשר יתקיימו ביישובים; שמחת בית השואבה עם אליעזר רזנפולד ולהקת "ניגון שבלב" (10.10), בחדר האוכל בקיבוץ שדה אליהו) ומופעים נוספים.



רכיבת החיילים האוסטרלים לפני 100 שנה מביר־עסלוג' לנבטים של היום, וממנה לשחרור באר־שבע

פאוסטליס רוכבים לוב

בחול המועד סוכות ירכבו 100 פרשים אוסטרלים על סוסים בנתיב האנז"ק (חילות אוסטרליה וניו־זילנד) וישחזרו את "ההסתערות הרכובה" של הסבים שלהם לשחרור באר־שבע, במלחמת העולם הראשונה. שחרור ארץ־ישראל התחיל מביר־עסלוג, (5 ק"מ מזרחה לקיבוץ רביבים), ובמהלכו נהרגו 6,200 לוחמים בריטים (כולל בני־האימפריה האוסטרלים, הניו־זילנדים וההודים). הפסטיבל ייערך בין התאריכים 27 ו־31 בספטמבר.

הפרשים ירכבו כל יום קטע אחר של הדרך, ויתקיימו אירועים שונים, הרקדה המונית, חאפלה בדואית, משחק "מחפשים את המטמון", תצוגת רכיבות ועוד. ביום שלישי 31.10 - יום השנה ה־100 לשחרור באר־שבע, יתקיים אירוע בנוכחות ראש ממשלת אוסטרליה הגב' מלקולם טרנבול וראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו (לבעלי אישורי כניסה שהוסדרו מראש בשגרירות אוסטרליה). טקסים בבית־הקברות הבריטי ובאנדרטה התורנית וח־נוכת מוזיאון אנז"ק, מצעד 100 הפרשים האוסטרלים דרך רחוב העצמאות "באר אברהם"־הוואדי־בית אשל, טקס חשיפת האנדרטה לחיילי ניו־זילנד בגן־לאומי תל־שבע. 14:3 קבלת־פנים ב"פארק החייל האוסטרלי ואירוע פרידה מהפרשים האוסטרלים.

למתעניינים מומלץ להזמין מגורים בדירות־אירוח ב"חיינגב" בקיבוץ רביבים, או ב"ספינת המידבר" הבדואית ו בקיבוץ משאבי־שדה. פרטים: נפתלי רז 0541721549.

טרם הפסטיבל יתקיים אירוע מיוחד: מיצג אופנה לילי ש־יתקיים באתר השחזור של ההתיישבות בחומה ומגדל בגן הלאומי נן השלושה - הסחנה (2.10). המיצג הוא קולקציית מחווה לאופנת החלוצים, שיצרה קבוצת מעצבים מרחבי עמק המעינות, בת העמק אשר עובדת באיטליה ומעצבת אופנת נשים ברומא, ועוד. המעצבים עיצבו מודלים חדשים של בגדים עכשוויים בהשראת בגדי ראשוני המתיישבים בעמק. יתקיימו אירועים נוספים, ביניהם: סיורים מזמרים ביישובים השונים שיתמקדו בסיפורים, בשירים ובאנשים אשר עיצבו את דמותו של העמק במהלך השנים; תערוכת ענק מיוחדת שתציג



יורם אפק, סימן 3, גלריה רמות מנשה

את החיים בעמק המעיינות ב־80 השנים מהיבטים שונים; סיורים מיוחדים לכל המשפחה על ישביל עמק המעיינות; שלל פעילויות מיוחדות באתרי התיירות הרבים ועוד.

לרכישת כרטיסים ומידע נוסף

<https://maianot.smartticket.co.il>

מוזיאון בית אורי ורחל נחולת

שתי תערוכות חדשות תיפתחנה במוזיאון בית אורי ורמי נחושטן באשדות יעקב מאוחד, בשבת 16.9 בשעה 12:00: תערוכת יחיד מוזיאלית ראשונה לאמן אלעד לרום - מערכת המכפלה. תערוכת יחיד לאמן חבר קיבוץ מסדה שלמה קורז'ק, תורת ההפרעות, או עם יוחנן סימון על הדשא בקיבוץ.

תערוכתו של לרום כוללת עבודות נבחרות מהעשור האחרון (2009-2017). לרום הוא בוגר התוכנית לתואר שני באמנויות של בצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב ירושלים, ובעל תואר רא־שון מהאקדמיה לאמנות ועיצוב ריטפלד שבאמסטרדם. לרום הציג עד כה ארבע תערוכות יחיד והשתתף במגוון תערוכות קבוצתיות בישראל, באירופה ובצפון אמריקה. החל מ־2010 הוא משמש מרצה ואיש סגל בבצלאל.



שלמה קורז'ק, תורת ההפרעות, או עם יוחנן סימון על הדשא בקיבוץ.

בשבילנו רק חלב ישראלי

קרלוס גרינגאוס

רפתן מקיבוץ סמר, הערבה

שיר גלילי נהור

רפתנית מקיבוץ איילת השחר, הגליל העליון

יוני דמרי

רפתן ממושב גילת, צפון הנגב

יערה מצרי

רפתנית ממושב ניצני עוז, השרון

עדיאל כהן

רפתן ממושב אב"י אית"ן, רמת הגולן



מאות הרפתות המפוזרות ברחבי הארץ תורמות להתיישבות, לפעילות החקלאית בפריפריה, למעורבות קהילתית ולפיתוחים טכנולוגיים המעמידים את ענף החלב הישראלי בצמרת ענפי החלב העולמיים. **אנו מודים לכל האנשים העוסקים בענף החלב, על העשייה המבורכת, על ההשקעה רבת השנים והבאת ענף החלב הישראלי להישגים כה רבים.**

חפשו ב-Google "בשבילי רק חלב ישראלי"

A black and white photograph of a group of eleven children, mostly shirtless, posing on the steps of a house. They are arranged in three rows, with some standing and some sitting. The house has a dark door and a window with a screen. A large, leafy plant is visible on the right side of the frame.

טוב! אמר שרון נדהם
בן-שיית! הרי אינני רוצה כלל
בבית על הניר. וכי איך אגור בו?
רוצה אני בבית ממש!
הרגע, חבר בן שיית וייבנה עוד גם
הבית
וזה רק תכנית בלבד, הבניין יוצב
לעד.
על גבי שולחן השרטוט מונח גי'
ליון לבן.
שקט! הס!
המהנדס מודד ומחשב, אל תפריע!
משרטט המהנדס קווים שחורים
ורקים.
המהנדס מאוד מודאג.
אל תפריע! דווקא עכשיו, ברגע
זה, הוא מחשב...
הוא מחשב כמה שורות לבנים
צריך להניח בטורים וכיצד תוכל
חומה לעמוד מאה שנה!
טרררררררררררר... טלפון. הלו!
מי מדבר? בן שיית? כאן מדבר מהנדס
שרון.
התכניות מוכנות אנו מתחילים בבניין
היירד!
2. בן שיית נוסע אל הבית
היירד! היירד! צעק בן שיית לתוך
השפופרת של הטלפון. רוצה אני
לראות כיצד בונים את ביתי.
אבל היכן אתה נמצא? רחוק?
בכפר גלעדי בהבראה!
אם כן הזדרז ובוא פן תאחר!
קרא שרון בטלפון.
אני רץ ! אני אץ! ונסה להיכנס
לשפופרת אולם הניסיון עלה
בתווה.
צעק בן שיית בטלפון: לא אוכל
לבוא
בטלפון, כי אני גדול מדי והטלפון
הרבה יותר קטן.
חחחחח! צחק שרון, רק מילה יכלה
לנסוע בטלפון ואפילו הארוכה
ביותר אפילו כזאת: ולכשתשתק
שקנה ולכשתשקשקנה חזר אח'
ריו בן שיית.
אבל האיש הקטן ביותר אפילו כמו
העכברון לא יוכלו.
אם כן – אמר מר צור בעצב
אני נועל מגפים וממהר ללכת.
מוטב שת..... צעק שרון בטלפון –
אך בן שיית כבר לא שמע תלה
את השפופרת ויצא לדרך.
...הלך והלך. יום ראשון הלך בש'
ביל, יום שני טפס ועלה בהר. יום
שלישי ירד לעמק במשעול מתפ'
תל, יום רביעי חצה חורשה עבר'
תה, ביום החמישי שקע בביצה,
וביום השישי הגיע לכביש. ליד

14.9.2017 **הזמן הירוק** || 34

So Good
It Feels
Like a Sin

תנובה



סדרת המעדנים היחידה
עם שוקולד אמיתי



התכניות מוכנות. מתחילים בבנייה

ביקור ראשון בעליית הגג. יבש ושקט

חיבוקים לכל העושים במלאכה

את המים. אחר כך הכניסו צינור ארוך שהגיע עד למטה וכשנשלמה מלאכת הבאר, העבירו צינור שמן אל הבריכה ושמן לבית וכאן בבית סדרו הכל: קבעו ברוזים לאורך בכל מקום של צורך, ומקלחת, לניקיון ונחת ולבסוף – כי אין מנוס מזה גם את בית הכיסא. ועוד סוד חשוב מאוד מתחת לרצפות הניחו צינורות, באלה יורמו מים השופכים הרחק הרחק לבור הסופג. והו הביוב ועתה הבט! את ידיך המלוכלכות במי הברז צריך לנקות!

5. אור בבית של צור בן שיית רחוב החושך

יצא בן שיית וטייל ברחוב האפל. התקדם צעד צעד, לאט לאט. במהלך גישש לפניו כדי שלא יתקל אפו המסכן בדבר מה, כי רחוב החושך היה שחור בלילה כמו עורב. בתמונה שלמעלה עומדים בתים בצדי הרחוב, ועל המדרגה הולך מכירנו ומיודעינו בן שיית. ובאמת חבל, כי אלו ברחוב לא היה חושך אפשר היה את כול זה לראות. פתאום נגמר הרחוב וצור הגיע לרחוב – שכולו אור! רחוב האור! כאן אפשר היה לראות הכל; גם את שיית גם את הבתים וגם את החנות שבפנת הרחוב. מעל לכניסה היתה כתובת מזהירה: "כאן מוכרים אור". נכנס בן שיית פנימה ואמר: רצוני לקנות מעט אור! אין לך דבר קל מזה? ענה הפקיד ונגש לארון מזוהה. בארון עמד עציץ ובו צמח ועל אחד העלים הכהיק כתם זעיר – בבקשה, הואיל נא להסתכל זוהי הגחלילית, האם עלי לארוז?

מה זה עלה בדעתך? אמר בן שיית. אה כן, אולי בריה נפלאה זו תמצא חן בעיניך? ואודם גופה, חשך מקומה ואורה כחמה. בעניין רב הסתכל בן שיית ביצור המוזר הנד ראשו ואמר:

סידורי הספקת המים. תכנית א' דני הציץ לקרן זווית והוציא מבין קוריי עכביש סבוכים מוט עץ מעוקל ובקצותיו חבלים. קם בן שיית מן הכורסא ודני שם לו את התכנית מס' א', כלומר את זה המוט שנקרא אסל ובקצות החבלים חבר זוג דליים. הנה בזה תוכל לשאוב מים מן הנחל ולהובילם לביתך. נעלב בן שיית וצעק בחימה כמעט: איזה מין המצאות יש לך אל תכעס כל כך, הרגיעהו מר צינורי. פעם הייתה זו המצאה מר עילה עד למאוד, אך היום אין זה מתאים! נחפש דבר מה אחר. הנה תכנית ב' נחפור באר, ישקו בו המים, דלי ויתר והגף בידים..כך שואבים גם שכנינו הערבים. דרוש כאן כוח חבל לי עליו, דרוש כאן זמן גם עליו חבל. אם כך, נייגש לתכנית ג'. בתכנית משאבה. המים יורמו כמו מים, ובאמבטיה תוכל לשבת אפילו עד מחרתיים! אבל איך – צעק בן שיית כיצד להוביל את המים הביתה? לקומה ראשונה מילא! לשנייה ולשלישית? זוהי שאלה. הן מבוקר עד ערב אהיה סבל בלי הרף! אם כך נסיף עוד שכלול קטן: צינור נסדר גם בבית גם בגן. המים יורמו בעצמם בתוך הצינורות עד לביתך. ישר לקומה השלישית! הממ..זה מתחיל למצוא חן בעיני... אך מיהו שישאב כל כך הרבה מים? נקדח באר הבאר תהיה כל כך עמוקה שאיש יוכל לעמוד על עצמו עשר פעמים ולא יגיע למעלה. בתוך הבאר נקבע משאבה, מכאן יורמו המים אל הבריכה ומשם, מן הבריכה, ישר לביתך. מה דעתך? סיים מר צינורי את נאומו הארוך כראי הדבר!

לחץ בן שיית את ידו ולא אמר כלום, כי התכנית הייתה טובה. באו הפועלים והחלו דופקים. ראשית קמה חצובה גדולה ואז קדחה המכונה חור עמוק שבתוכו ראו רק חושך כמו לילה, אבל אם היה אור היו רואים בוודאי

בעלייה, בעלייה למעלה – תמיד יבש ושקט בליל. תמיד שקט...רק לעתים החתול מילל: מיאור! אוי! אוי! אך מה אכפת לי? שילל לו שיב כה לו ואני בה אתלה את הכבסים בימי הגשמים! מסביב לגג רץ המרוב: זרין... זולל... ומלמעלה יורדים המים ישר לתעלה. הקניטו הקטוסים את עץ הפלפל: ראה שמנמן, אנו בעצצים, ואף על פי כן, נוכל אם נרצה על קרחת הצמרת העטרת – לירוק ביחד במצהלת. הנה בקצה ראשך, הירוק, מטייל לו זחל תרוג. כך הרגיוו הקטוסים שבמרפסת את פלפל החצר השמן. הזקן. בן שיית יוצא אל המרפסת. בן שיית מרקד מרוב שמחה מהנדר שרון! התפרץ בן שיית הכל נפלא פה בבית – כך קרא ונפל על צווארו. ואחר כך חיבק את הבנאי שבנה את הבניין ואת הזוג שקבע את הזוגיות. ואת הנגר אשר קבע המסגרות. ואת הטיח אשר טיח את הכתלים ואת המסגר אשר פרזל את הדלתות ואת הצבע חיבק חזק נורא!

4. בן שיית מסדר רשת מים

בא בן שיית לחנותו של מר צינורי והנה פתקה על הדלת: מר צינורי משחק עתה בכדורעף על המגרש! פנה אל המגרש. עמד בן שיית בצד כי לא רצה להפריע ורק חכה שהכדור ייפול סוף סוף לארץ. באותו רגע התייצב לפניו ואמר: אני צור בן שיית, בניתי לי בית, חבל – השתתף צינורי בצערו, יש לטכס עצה. נכנסו שניהם לחנות. באמצע החדר עמד שולחן. התיישב מר צינורי מצדו האחד של השולחן וצור בן שיית מעברו השני. קרא צינורי: דני ודני! כן! הראה נא לחבר בן שיית את

רץ בן שיית בחזרה לטלפון. הללו, אריה שרון? היא ברחה אה, זה שוב חבר בן שיית? אנו מטייחים את הבית! קובעים שמשות ומרצפות, ומפרזלים הדלתות. הוי ידידי המהנדרס, עוד ארוכה הדרך! אם כן טוס באווירון ומדוע לא אמרת זאת קודם? אמרתי ענה שרון אך צור בן שיית לא שמע בכלל. רץ ישר לשדה התעופה. מביט בן שיית מלמעלה על המגרש, רש, עומד בית, בדיוק כמו שצייר שרון, ודאי זהו הבית! קרא בן שיית: הידד! יחי! פתח את מט רייתו וצנח ארצה.

3. מר בן שיית מבקר בבית

אמר בן שיית: ברצוני לבקר בבית. מצויץ! אמר שרון נלך. שילבו זרועותיהם והלכו. הנה כאן תהיה גנה, שיחים ופרחים ושם עצי פרי. מה?! אתה תבנה בגן שזיפים ממש? שאל צור והסתכל במהנדרס בהערצה ואיך אכנס הביתה? הנה הדלת ולדלת צירים, יש למ שחם בשמן. אזכור ואשמור. צור בן שיית מבקר את המדרגות. ליד המעקה כורעות המדרגות מתוכחות ורבות מדרגות א' אומ' רת: ואני ראשונה, אם כן הראשונה! נה! מדרגה ב' אומרת: – ואני השנייה, ולכן גם כה חשובה! והשלישית – רחוקה וגדולה ואפשר כבר ממנה ליפול. החמישית טוענת שבעשי רית מלוכלכת כל זווית. השישית מספרת, כי העליונה הגאותנית צובעה רק אתמול מחדש את מי? את מי? כך צווחו המדרגות ואצו במהומה למעלה. בו ברגע נכנס בן שיית לבית. הביט ונדהם – המדרגות אינן. לא המתין עד שתחזורנה, פנה בן שיית אל המעלות וטס מעלה מעלה עד לעליית הגג. בן שיית מבקר בעליית הגג. שם

פרי עסיסי טעים ובריא

mehadrin
Growers at heart

פרי אור
OR®



פרי אור
OR®

mehadrin
Growers at heart



אשכולית
אדומה

מג'הול

אור

אבוקדו

www.mehadrin.co.il



הקוטביות הסוציו-כלכלית, ודינמיות הפיתוח הטכנולוגי והמדעי בימינו אלה

ברבע הראשון של המאה, אנו עדים לפסגות של חדשנות טכנולוגית ומדעית לא תאומן, בצד תחתיות של עוני סבל וחוסר תקווה. האם החדשנות תוביל להתייתרות מקצועות, תעסוקות ומקורות לפרנסת האזרחים? האם המדינות יקחו על עצמם אחריות על כל אזרחיהם, או כל איש לגורלו, יהיה אשר יהיה?

עמרים קופר

בִּעמוד 191 בספרו של יובל נוח הררי – "ההיסטוריה של המחר", מצוין כי בשנת 2001, התפרסמה במערב עדותו של "עלי דיאבטה", נער יליד מאלי שנמכר בילדותו לסוחר עבדים מחוף השנהב, ואולץ לעבוד יחד עם 18 נערים עבדים במטעי הקקאו בעבודה מפרכת במשך למעלה מ־12 שעות ביום. בעקבות תחקיר זה, נערך תחקיר נוסף בשנת 2010 ובו נמצא כי כ־15,000 ילדים ממאלי נמכרים לעבדות מדי שנה. כמו כן נמצא כי כ־200,000 ילדים עובדים במטעי הקקאו של חוף השנהב תמורת שכר שאינו שונה בהרבה מאלו של עבדים. דו"ח משרד העבודה האמריקני משנת 2012 מצא כי כ־40% מהקטנים בחוף השנהב עובדים למ־חיותם, מרביתם במטעי הקקאו, ומרביתם לא טעמו טעם שוקולד מימיהם. נשאלת השאלה מה הרווחנו מעשרות אלפי שנים של קרמה?

בארצות "דמוקרטיות" (לרבות כאלו שב־ליגת או.א.י.סי.די), כברזיל, מקסיקו, טורקיה הודו ועוד, נוכל למצוא בני אנוש העובדים בתנאים מחפירים לפרנסם. גם בארה"ב הע־שירה – גדולת הדמוקרטיות נוכל למצוא כיום עובדי עבודה מפרכת רבים, ביניהם כורי הפחם, אלו שביאושם בחרו בדוגלד טראמפ לנשיאות. ברבע הראשון של המאה העשרים ואחת אנו עדים לפסגות של חדשנות טכנולוגית ומדעית לא תאומן, בצד תחתיות של עוני סבל וחוסר תקווה. מעל הכל נשאלת שאלת מפתח – לאן תוביל החדשנות? האם תוביל להתייתרות מקצועות, תעסוקות ומקורות לפרנסת האזרחים? האם מוסדות ואירגוני השייכות של בני האנוש (המדינות), יקחו על עצמם אחריות קולקטיבית על כל אזרחיהם תוך שמירה על קיום ערכי החירות השוויון והאחוה, או כל איש ואיש לגורלו, יהיה אשר יהיה. התעלומה הגדולה היא איך תנהגנה המדינות הדמוקרטיות המפותחות אשר מצופה ומקווה מהן לנווט את התפתחות החברה האנושית לטובת כל בני האדם.

החלופות הסוציו-כלכלית במדינות הדמו־קרטיות המפותחות – קטבי מדיניות:

קוטב 1

זכויות שוות לכל אורח (מנייה שווה). אקטיביות של הממשל לגירול בשוויון. מיסוי פרוגרסיבי עמוק ותשלומי העברה.

רווחה אוניברסלית לכל האזרחים. חינוך חינם כולל אוניברסיטאות. הוצאה ציבורית ממשלתית גבוהה. השתתפות הממשלה בה־שקעות פיתוח. תכנון לאומי לפיתוח כלכלי וצמיחה. עידוד מערכות קואופרטיביות. הכ־וונה מקצועית למקצועות העתיד. מחויבות ממשלתית לתעסוקה ושכר. ביטוח רפואי ממלכתי ושרות ציבורי טוב. כלי תקשורת ציבוריים עצמאיים. איגודים מקצועיים דמו־קרטיים חזקים. חוק דירקטוריונים – לפחות 33% נציגי עובדים. הממשלה מעורבת ביחסי עבודה. יחסי שלום מוסדרים עם מדינות שכ־נות. אחריות לפיתוח העולם השלישי. הסד־רת תנאי הגירה פליטים פנימה. הדגשת ערך הסולידריות. יחסים קואופרטיבים עם מדינות אחרות.

מדינות לדוגמה: דנמרק, נורבגיה, פינלנד, הולנד, גרמניה.

קוטב 2

חופש פרט בלתי מרוסן. הסתמכות על רצון הזרזים והמוצלחים להתעשר. צמצום המי־סוי הפרוגרסיבי. רווחה רזידואלית־צדקה ופילנטרופיה. חינוך מופרט. הוצאה ציבור־ית ממשלתית נמוכה. פיתוח כלכלי אקראי ביוזמה פרטית. אדישות באשר לטיב הבע־לות על נכסים. הסתמכות על השוק כמכ־וון תעסוקה עיקרי. הפרטת מרבית שירותי הבריאות. כלי תקשורת פרטיים מסחריים תחרותיים. גילדות סגורות של התארגנות מקצועית. אין חקיקה מנחה באשר למינוי דירקטורים בדירקטוריונים. הממשלה אינה מעורבת בהסדרת יחסי עבודה. דגש יתר על אינטרסים כלכליים ביחסים בין מדינות שכ־נות. פיתוח העולם השלישי על בסיס אינט־רס כלכלי. מלחמת חורמה בהגירת פליטים וקליטתם במדינה. הדגשת ערך "התחרות". דגש יתר על בסיס כלכלי מסחרי ביחסים בין לאומיים.

מדינות לדוגמה: ארה"ב, בריטניה, מכסיקו, אוסטרליה, טורקיה.

שאלה: איך היית נוהג כראש מדינה במצב של התדרדרות חריפה לאבטלה ועוני? הערה: אבטלה ועוני יכולים להתרחש במצבים של התייתרות תעסוקות כתוצאת התפתחות טכנולוגיות חדשניות, מחליפות עובדים, ו/או כתוצאה של צבירת מירב ההון בעשירון/מאיון העליון, תוך שחיקת הכנסות מירב האזרחים ושחיקת כוח הקניה שלהם.

מיתוס הבילויים: 135 שנה להיווסדם

דן יהב

ההיסטוריוגרפיה הציונית מציינת את הע־ליה הבילוייית ב־1882, כ"העלייה הרא־שונה" בתולדות ההתיישבות היהודית הח־דשה בארץ־ישראל. הבילויים נתפסים כקבוצת חלוצים ראשוניים שחיו חיים קומונאליים והוו דוגמה לחיקוי לתנועה הקיבוצית שהחלה את חייה ב־1910, 28 שנים לאחר עליית דגניה. בחינה מקיפה ומעמיקה של התנועה הבילוייית, תצביע על מיתוסים שגויים, או לפחות מוט־ים, בבחינת "חלום ושברו" שיצרו מנהיגי העליות המאוחרות יותר: בקרמנצ'וג באוקראינה נוצרה אגודה בראשותו של זלמן דוד לבונטין. וזו הקי־מה סניפים בהארקוב, פולטאבה וייליסאבטגראד ב־1882. ובקייב, אודסה ובסימפרופיל, בהמשך שנה זו.

במוסקבה ובפטרבורג התארגנו קבוצות סטוד־נטים שהקימו אגודה בשם: דאב"יו ("דבר אל בני ישראל וייסעו") ומאוחר יותר הוסב השם לביל"ו ("בית יעקב לכו ונלכה"). הם החליטו לעלות לארץ, כשלושת אלפים מחבריהם, כדי להקים מושבה. למעשה התארגנו כ־500 חברים.

בכרוז שפרסמו הופיעו שישה סעיפים:

1. שיבת עם ישראל לארצו ההיסטורית.
2. ההתיישבות כשלב בתחייה הלאומית.
3. אכ־זבה מן האמנציפציה באירופה.
4. יישוב היהודי בא"י ישמש גם כמרכז לתרבות יהודית.
5. יצירת קרקע ללאומיות היהודית.
6. חלוצים ההולכים לפני המחנה.

בבריקת המקורות השונים, נראה שהתקיימו דיונים וויכוחים בדבר המשטר שיקום בארץ ישראל: מונרכיה אבסולוטית או רפובליקה נשיאותית או מונרכיה חוקית. וכמו כן האמי־נו הבילויים שהם לא יהיו זרים בארץ, כי ארץ ישראל אינה מיושבת ("עם ללא ארץ לארץ ללא עם").

ב־28 באפריל פרסמה הממשלה התורכית את החלטתה לאסור הגירה של נתינים רוסיים לא"י. אך מתי מעט השיגו דרכוניהם ע"י תשלומי שוחד.

ב־6 ביולי הגיעה קבוצה ראשונה שמנתה 14 חב־רים וב־1883 הגיעה קבוצה שנייה בת 6 חברים. התקנות הפנימיות של הקבוצה היו: מאמץ לה־שיב את ישראל אל ארץ נחלת אבותיהם וכך ראו אחרים את ההתפרקות משאיפות מדיניות ויצירת תנועה כלל – ישראלית. אך כל חבר חייב להקריב עצמו בפעולותיו החברתיות, פעילות הסברה ות־עמולה, בחירת מועמדים לעלייה, פרסום ספרות מחקר והדרכה מהנעשה בארץ. ההסברה תוקדש לציבור הערבי המקומי, כדי שלא יתנגד למפעל, החייאת העברית כשפת דיבור יום־יומית, אספקת בעלי מלאכה למושבות, שיקומו (שה"ו), הקמת הנהגה רוחנית. ייסוד חברה כפרית שמחצית מח־בריה יעסקו תמיד בעבודת אדמה, וחברים יקבלו תשלום שווה. העבודה תעשה באופן עצמאי, בלא עבודה ערבית. ייסוד מושבה למופת שיהיה בה בית ספר להדרכה חקלאית, התלמידים ילמדו בין השאר דרכי מלחמה ושימוש בכוח.

על החבר להתנהג על פי ההלכה היהודית וחל איסור מוחלט על נשיאת נשים והחזקה בקניין פרטי לפחות בשלוש השנים הראשונות. החב־רים עובדים כמקווה ישראל תחת הממונה שמואל הירש שהיה מנהל המקום והוא רדה בהם. היחסים

בין החברים לחברי ההנהגה (הצירים) התערערו ועד מהרה בשל הירארכיה במעמד, נוצרו יחסי חנופה, מלשינות ונוצרו שתי מפלגות: מונרכיס־טים (מלוכנים) ורפובליקנים.

ב־13 בספטמבר התקיימה אסיפת חברים ובה הוחלט להפסיק את שתיית התה ועישון הטבק. חברי ההנהגה צרכו זאת כבימים ימימה. אי הש־וויון הלך וגדל. מ־24 החברים עברו רק עשרה. תשעה מהחברים עברו לירושלים ויצרו את חבר־רת שה"ו ("שיבת החרש והמסגר") שיצרה קומונה למלאכות.

בשלהי 1882 נוצר פילוג בחבורה – המישה חב־רים פרשו ממנה. חלק מהחברים עוברים לראשון לציון, שם הגיעו להתנגשויות עם רועים ערביים והיכו בהם. התברר להם מה רחוקה המציאות מן האידילאולוגיה של חיים משותפים עם הערבים.

חיי הקומונה הציקו לרבים. הם נסוגו מרעיון "הקבוצה האינטימית". חלק מהחברים ירדו מן הארץ. סך הכל עלו לארץ עד 1885 כ־50 – 60 חברים. ביניהם ידועה ביל"ויית אחת – דבורה סירט (סירוט). בארץ רצו רבים להמשיך בלימו־דיהם האקדמיים ולא רצו לעבוד בחקלאות והר־עיונות הלאומיים סתרו את הרצונות האישיים שלהם.

התקנות נגד רכוש פרטי ולא להינשא בשלוש השנים הראשונות, לא עמדו במבחן המציאות. חיי הקומונה התערערו. סכסוכים עם רועים ערבים וסכסוכים פנימיים בין "המשכילים" החילוניים ושומרי המסורת בלחץ "חיבת ציון", מ. פינס ו"היישוב הישן", ערערו את חיי היום־יום.

לנוכח כל הקשיים והכשלים הפיסיים והרו־חניים, נראה כי חבורת ביל"ו הקטנה לא עמדה במטרותיה ובתקנונה ותרומתה המעשית לתנו־עה הקיבוצית פחותה ביותר. יחד עם זאת, מספר אישים בביל"ו ובהנהגה (הצירים), תרמו תרומה חשובה בתולדות היישוב והציונות, כדוגמת י־בלקינד, מ' שטיין, ד' יודלביץ, י"מ פינס, מנשה מאירוביץ, משה מינץ ואחרים.

חבורת ביל"ו יצרה דימויים, סמלים ומיתו־סים ונכנסה להיסטוריה בעיקר בזכות פרסומים וספרים אודותיה. (ראה מקורות). בעיקר על ידי אנשי העלייה השנייה. אנשי המקום והזמן ההוא, ראו בביל"ויים חבורת הווים, אנשי ריב, אפיקור־סים להכעיס, חסרי משמעת, עצלים, ניהיליסטים וראויים לחמלה ולסיוע של נרבנים ופטרונים למיניהם.

מקורות נבחרים:

- דרואנוב, אלתר. כתבים לתולדות חיבת ציון. כרך א', אודסה תרע"ט, מס' 17.
 - חיסין, חיים. מיומן אחד הביל"ויים. פתח תקווה: בית נטע, 1967, עמ' 40 – 99.
 - חנוך ג', (עורך). "מרשימותיו של ביל"ויי אל־מוני". דרכי הנוער. ירושלים: 1937, עמ' 249 – 268.
 - לסקוב שולמית. "לבטי תנועת ביל"ו בראשית דרכה". הציונות, ה', 1978, עמ' 264 – 270.
 - לסקוב שולמית. הביל"ויים. ירושלים: 1967, עמ' 347 – 362.
 - שלמון יוסף. "אידילאולוגיה ומציאות בעליית הביל"ויים". שלם, ג', תשמ"א, עמ' 149 – 184.
- דן יהב הוא גיאוגרף והיסטוריון של היישוב

ביטוח קונים בבית!



חברת הביטוח - ביטוח חקלאי מעניקה הנחות ייחודיות לחברי מועדון משקארד*

ביטוח דירה מבנה ותכולה

ביטוח חיים ל-3 שנים

ביטוח למשכנתא

ביטוח מקיף לרכב בבעלות פרטית

משקי הקיבוצים
סוכנות לכיסוח כע"ס
מקבוצת ביטוח חקלאי

ביטוח חקלאי
אגודה שיתופית מרכזית בע"מ

8 שנות ביטוח

לרכישת ביטוח 8654*

משקי הקיבוצים:

סניף ת"א - 03-5029333

סניף גרנות - 04-6321150/3/4

סניף צפון - 04-6768204

לייעוץ משכנתאות:

משקי טנא 04-8813742

משקארד
מועדון חברים



מועדון הצרכנות המוביל לחברי הקיבוצים וההתיישבות העובדת

מקבוצת משקי הקיבוצים



הנחה במעמד חיוב
החשבון בתשלום בכרטיס
משקארד בלבד

לשירות לקוחות משקארד:

www.meshekard.co.il | 03-6233558

*הביטוחים מועמדים על ידי חברת ביטוח חקלאי אגודה שיתופית מרכזית בע"מ ("חברת הביטוח") באמצעות סוכנויות מורשות ובאחריותן הבלעדית. בכפוף לאישור וחיתום חברת הביטוח ותנאיה. המועדון וקבוצת ישראלים אינם אחראים בגין המוצרים ו/או השירותים אשר יסופקו על ידי בתי העסק והאחריות בגינם חלה על בית העסק בלבד. המועדון רשאי להפסיק/לשנות את המבצעים המוצעים בכל עת. ט.ל.ח.



דב אור נר - המתנה

אירוע אומנותי בקיבוץ חצור:

1. "המתנה" חברון - חצור 1984 - 2017 רחבת הספרייה. מתנתו של דב אור נר טכס מסירת המתנה בשעה 12 בפינת הספרייה.
 2. תערוכת אומנות קבוצתית בשם "מתנה" בגלריה הלבנה בחצור. אוצר דב אור נר. משתתפים: ירמי עדני, גיל יפמן, איתן הול, עתליה ברנבורג, ג'וזיאן ונונו, דנה צדיקוב, זאב קרישר.
- פתיחת התערוכה בשבת 16.09. בשעה 13:00.



דב אור נר והאבן החברונית. מתנת פרידה לקיבוץ?

מדוע מתנה בצורת מצבה? האם זו מצבה לדור המייסדים, לאידיאולוגיה קיבוצית שי תופית שפסה ועברה מהעולם? האם זו מצבה לחלומות ולתקוות שלא מומשו ודב הוא דמות מייצגת? אולי אני ממהר בפירושים שלי, והעבודה הזו חברון - חצור היא עוד עבודה מהסוג של החלפת אינפורמציה בין מקומות ואנשים שדב עוסק בה מזה שנים רבות? (זכור לי הפרויקט "אמנות דאר" מה עולם והארץ שדב יום והוצגה בגלריית הקי בוך בשנות השמונים).

דב סיפר בגאווה על הטקס שאמור להיות בזמן הסרת הלוט מהמתנה. מזכירת הקיבוץ תקבל את המתנה מהאמן בשם הקיבוץ. דב עדיין מתלבט כיצד הוא יראה. זה יהיה סוג של "פרפורמנס" (מיצג). עדיין לא ברור לו איזה גלימה הוא ילבש, מה החזות הסופית של המיצג. הבנתי שיהיו לטקס שותפים נר ספים שיוסיפו דימויים סמליים פרי רוחם. מהטקס הקיבוצי ברחבת הספרייה (יתקיים בשבת 16.09) יצעדו המשתתפים אל "הג לריה הלבנה" שם תתקיים תערוכת אמנות באוצרות של דב אור נר הנושאת כמובן את השם "המתנה".

בנוסף למתנה לקיבוץ, יש לדב רצון לתת מתנה לכל חבר מהקיבוץ ואף לידידים ברחבי העולם. כל מעגל והמתנות שלו.

"לאבן יש זיכרון" אומר דב. גם לנו יש, ובהחלט זיכרון אומנותי משובח מעבר דותיו של דב לאורך השנים. דב ממשיך באינטנסיביות ליצור ולספק סדרות נוספות של יצירות ("נמרים בתל אביב") שהם מתנה נפלאה לשוחרי האומנות. פעולתו החברתית-אמנותית היא עדות שלגיל אין גבולות.

יובל דניאלי

תו לקיבוץ

מיקי נירון

תו לחגים

מעבר לחשיבות הדתית של חגי תשרי, מדובר בתקופת שיא עבור המוזיקה הישראלית • שלל שירים ואלבומים מיוחדים יוצאים לאור בתקופה הזו, כדי לבשר על התחדשות יצירתית ואמנותית עם בוא החג • הנה כמה סנוניות שכדאי לשים אליהן לב...

חלפו מאז אלבום האולפן האחרון שהוציא ("עוד סיפור") וכעת הוא חוזר לקדמת הבמה.

אני קראתי לך ציון

ANNA RF \ אני קראתי לך ציון - ההרכב שפיצח את הנוסחה: הם חיים במצפה שחרות בנגב, עם מדבר מכאן ומכאן ומאה אחוז חופש לי צור ולחיות מתחת לרדאר. מהצד השני הם מנה לים אימפריה קטנה - הרכב רגאיי אלקטרוני מצליח שמופיע עשרות פעמים בשנה מעבר לים, מפסטיב לים גדולים ועד מועדונים, שנחשב אהוב במיוחד בעולם הערבי ומתחזק וידאו בלוג פופולרי, שמתעד את המ סעות שלהם ברחבי העולם. מייסדי ההרכב הם גם כוכבי פרק בסדרה החדשה של האחים הימן "עובדים על זה", שלצורך הצילומים נפג שו עם הפעילה החברתית קסה גטו והצמד יונינה. השיר מופיע בסדרה החדשה שעולה לאוויר בימים אלו.



inf

ארג נץ \ שלחו - הגיטריסט שניגן בהפקות הרוק הגדולות ביותר בארץ ולימד את טובי הגיטריסטים בארץ, מנגן 142 השנים האחרונות בהרכב העל "אינפקטד משרום". מדובר בהרכב אלקטרוני מהמצלי חים בעולם וכך נץ קנה את אהבת הקהל גם בחו"ל.



הסינגל "שלחו" שמתפרסם לראשונה הוא הגרסה האלק טרונית המרקידה לשיר החתו נה הגרוזיני המפורסם "שלחו", והוא פרי עבודתו של נץ עם היוצר האלקטרוני המוערך אורן עמנואל (LBT). ערב ההשקה למופע ייערך בזאפה תל אביב ב-27/10 ויתארח בו האיש והאגדה שלום חנוך.

פזם אחר

הדס בכר ואביב קליינמן \ פעם אחת - שלוש שנים לאחר צאת אלבומם הראשון, רואה אור הסינגל הראשון מתוך אלבומם השני, שמחליף את הנופים של היערות והשדות ברחובות ברלין. האלבום שגם הפעם נכתב על ידי השניים, הופק והוקלט בברלין, אליה הגיעו הדס ואביב כדי לח בור למפיק המוסיקלי אמיר צורף. כשסופות חורף קודרות משתוללות מחוץ לאולפן, נעטפו השירים בהפקה מוסיקלית מלאה רגש עם אלמנטים אל קטרוניים וחשמליים, כאשר הפורמט האקוסטי נשאר קיים רק ברמת הרעיון והמלודיות הקוליות של השניים. **האלבום יראה אור כמובן בחורף הקרוב, ויושק בסיבוב השקה מיוחד.**

י. מצב

דוד גרוסמן, הדג נחש, ברי סחרוף, מיכל רז בנר ויוני רכטר \ יש מצב - על מה השיר? על המצב, על מה שהתרגלנו לקרוא לו 'המצב'. הלבבות נאטמו מול מאמרים והפגנות. האזניים נסתמו. נוצרה פה שפה חדשה, סקסואלית, והיא כבר לא אומרת כלום לאף אחד. חשבנו- אולי שיר יעזור, יעיר, יניע את הנפשות שנלכדו בתוך הבור עה הסגורה של המצב. כתבנו, הלחנו, צירפנו ציורפים, הבאנו חברים, אמרנו - הייאוש זה מותרות שאנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו. זמזמונו: "לא יהיו לנו חיים, אם לא יהיו להם חיים. הפכנו את זה וראינו שגם ההפך נכון. לא יהיו להם חיים אם לנו לא יהיו." כך כתבו היוצרים על היצירה מעוררת ההשראה הזו.

$$E_b = M_e c^2$$

אהוד בנאי & מייקל צ'פמן \ EB=MC² - זה התחיל בחלום. חלום אמיתי של אהוד בנאי. מייקל צ'פמן בהופעה, מועדון קטן בירושלים, בקהל אהוד. חורף 2013, 25 שנה לאחר שחלם אותו, מצליח בנאי להגשים את החלום ולה ביא את גיבור הגיטרה שלו לסיבוב הופעות בישראל. שנתיים לאחר מכן שב צ'פמן ארצה לסיבוב נוסף, בשני הסיבובים משתף בנאי כמופע פותח וכאורח. מערכת היחסים הקרובה שנו צרה בין המוסיקאים הביאה להשפ עות הדדיות, ההופעות וההיכרות האישית הובילו את בנאי וצ'פמן באופן טבעי לאולפן ההקלטות. האלבום החדש (שיצא חצי שנה בלבד אחרי האלבום המשותף עם ברי סחרוף), הוא פרי האהבה המ שותפת שלהם לגיטרה ולקסם המופק ממנה.

בלי כוונה

ג'גו \ בלי כוונה - עשר שנים עברו מאז הת קליט "לב", האחרון שהוצאתי. עשר שנים של מחשבות והתלבטויות עד לרגע של השלמת הת קליט החדש "בתוך רגע". אני שמח להוציא את השיר הראשון מתוכו "בלי כוונה", שיר של אנרגיה, מלודיה ואש. השיר מלווה בקליפ שביימה מילי בן דוד וכוכבת הקליפ היא עינב רוסיאנו". כך כתב עמיר רוסיאנו על השיר החדש שדווקא נשמע שנוצר במלוא הכוונה.

יוני רכטר \ צליל מתי הוא מתחיל- סינגל נוסף שכתב עלי מוהר מתוך אלבום האולפן החדש "סביבנו" שיצא לאחרונה. רכטר, מהמוסיקאים והפסנתרנים החשובים והמעניינים ביותר במר סיקה הישראלית מוציא אלבום חדש. 14 שנים



שנה טובה ומאושרת לקהל לקוחותינו

אמבר מכון לתערובת
ומרכזי מזון אמבר



איכא ושיכא בלא השנה!

האם חוק חופש המידע חל על קיבוץ

כיוון שחשד שאמו איננה מטופלת כראוי בבית הסיעודי, הגיש הבן תביעה בה דרש כי בית המשפט יורה לקיבוץ, יד מרדכי, להעביר אליו צילומי וידאו מחדרה של האם. הוא ביסס את התביעה על חוק חופש המידע. בית המשפט קבע כי אין עילה בדין המחייבת את הקיבוץ להעביר לידיו את הצילומים

עה, שכן הליך גילוי מסמכים נהוג במסגרת התביעה העיקרית בין הצדדים, לצורך קידום בירור דבר המתאפשר רק לאחר הגשת התביעה עצמה. בית המשפט דחה אף את ניסיונו של התובע להסתמך על חוק חופש המידע. בפסיקה נקבע כי "התנאי הראשון הנדרש כדי להיכנס לפתחו של חוק חופש המידע – על המידע להיות כזה 'המצוי בידי רשות ציבורית, והוא כתוב, מוקלט, מוסרט, מצולם או ממוחשב'". בית המשפט קובע כי הקיבוץ אינו בגדר "רשות ציבורית", בהתאם להגדרה המפורטת בסעיף 2 לחוק חופש המידע. אמנם הקיבוץ מעניק שירותים על פי חוק ביטוח בריאות ממלכתי במימון משרד הבריאות ועל פי הסכם בינו לבין משרד הבריאות, אך בכך אין כדי להכניסו לגדר "רשות ציבורית" כמ שמעוזה בחוק חופש המידע. סעיף 2 בנוי על רשימה פרטנית של גופים ומוסדות, שהקיבוץ אינו נמנה עליהם. עצם ההתקשרות עם משרד הבריאות אינה הופכת את הקיבוץ לרשות ציבורית. התקשרות של גופים פרטיים עם רשויות ציבוריות היא דבר נפוץ ומקובל, ואין בה כדי להפוך את הגוף הפרטי לרשות ציבורית. עוד נקבע, כי הטלת חובת גילוי המידע על הקיבוץ גם אינה עולה בקנה אחד עם התכלית של חוק חופש המידע, שנועד בעיקרו להביא לשקיפות בפעילותיהן של רשויות השלטון ולאפשר לאזרחים להתחקות על פעולות אלה ולבקור, ככל שהדבר דרוש, תוך שמירת "ההיגיינה הציבורית" ושיפור איכותה של פעולת הרשות. בית המשפט קבע כי קשה לראות בהפעלת בית סיעודי על ידי הקיבוץ משום פעולה שלטונית שראוי לפקח ולבקר אותה באמצעות חוק חופש המידע.

בית המשפט הוסיף וקבע, כי חוק הגנת הפרטיות גם הוא אינו יכול להוות מקור חוקי למתן הסעד של העמדת הצילומים לרשות התובע. טיעוני התובע בהקשר לחוק הגנת הפרטיות אינם מצביעים על עילה שמקיים החוק, אלא לכל היותר מעלים טיעון מדוע חוק הגנת הפרטיות אינו מהווה מחסום בפני מתן הסעד המבוקש. חוק הגנת הפרטיות מקנה סעדים מקום בו נטען להפרת הפרטיות. במקרה דנן התביעה אינה מבוססת על טענה בדבר הפרת הפרטיות, וממילא אין בחוק כדי להקים סעדים.

נוכח כל האמור הורה בית המשפט על מחיקת התביעה.

* ת"א (מחוזי ב"ש) 14'10'8977 חיה ריבה קפלן נ' קיבוץ יד מרדכי (פורסם בנבו, 16.07.2017)

• המידע המופיע הוא כללי בלבד ואין בו כדי להוות חוות דעת מוסמכת או ייעוץ מו-סמך. הכותבת לא יצגה מי מהצדדים אלא נרשם אחרת.

• איילת רייך – משרד עורכי דין, נוטריון וגישור מתמחה בקיבוצים, מושבים, תא-גידים, בתחום המסחרי-הקלאי-מינהלי וענף הלול על כל שלושתיו. עו"ד איילת רייך-מיכאלי משמשת כבוררת וכמגשרת במחלוקות.

חוק חופש המידע,

תשנ"ח-1998 קובע את זכותו של כל אזרח ותושב לקבל מידע מרשות ציבורית, בכפוף למגב-לות מסוימות שמטרתן לאזן בין זכויות ואינטרסים שונים (כדוגמת בטחון המדינה). היינו נוצרה שקיפות שעה שמחייבים רשות למסור לציבור מידע בעל אופי ציבורי באשר לפעולות הרשות הציבורית. וכאן עולה השאלה, האם מוטלת על הקיבוץ חובה למסור מידע בהתאם לחוק חופש המידע? אסקור בפניכם פסק דין שניתן ממש לאחר-נה בית המשפט המחוזי בבאר שבע (16.7.17)* ועסק בשאלה מעניינת זו.

באותו עניין אושפזה אמו של התובע בבית הסיעודי של הקיבוץ. התובע נהג לפקוד את אמו בבית הסיעודי והיה מעורב מאוד בטיפול באמו. חוסר שביעות רצון של התובע מהטיפול של הבית הסיעודי באמו, הוביל אותו להגיש תביעה בה דרש לחייב את הקיבוץ למסור לו פרטים, כולל צילומי וידאו ממצלמה המותקנת בחדרה של אמו, וזאת לצורך הוכחת כשלים וליקויים בטיפול באם עליהם הוא עמד בכתב התביעה. התובע ביסס את דרישתו לקבלת הצילומים, בעיקר, על הוראות חוק חופש המידע. בעניין זה טען התובע כי קיים עניין ציבורי ואישי רב במידע המבוקש, והקיבוץ לא הרים את נטל ההוכחה להצדיק אי מסירת המידע. לשיטת התובע, הקיבוץ הוא גוף מעין ציבורי או גוף דרמהוטי, וככזה הוא כפוף להוראות חוק חופש המידע. לטענת התובע, הקיבוץ קשור שקשרי עבודה לגוף ממשלתי (משרד הבריאות), ואותו גוף מחויב בהוראות חוק חופש המידע, ומכאן, שגם הקיבוץ מחויב בהוראות החוק.

עוד טען התובע כי דרישתו, בשם אמו, לקבל את צילומי הווידאו באה מכוח זכותו של אדם לראות את הצילומים של עצמו, ועל פי חוק הגנת הפרטיות.

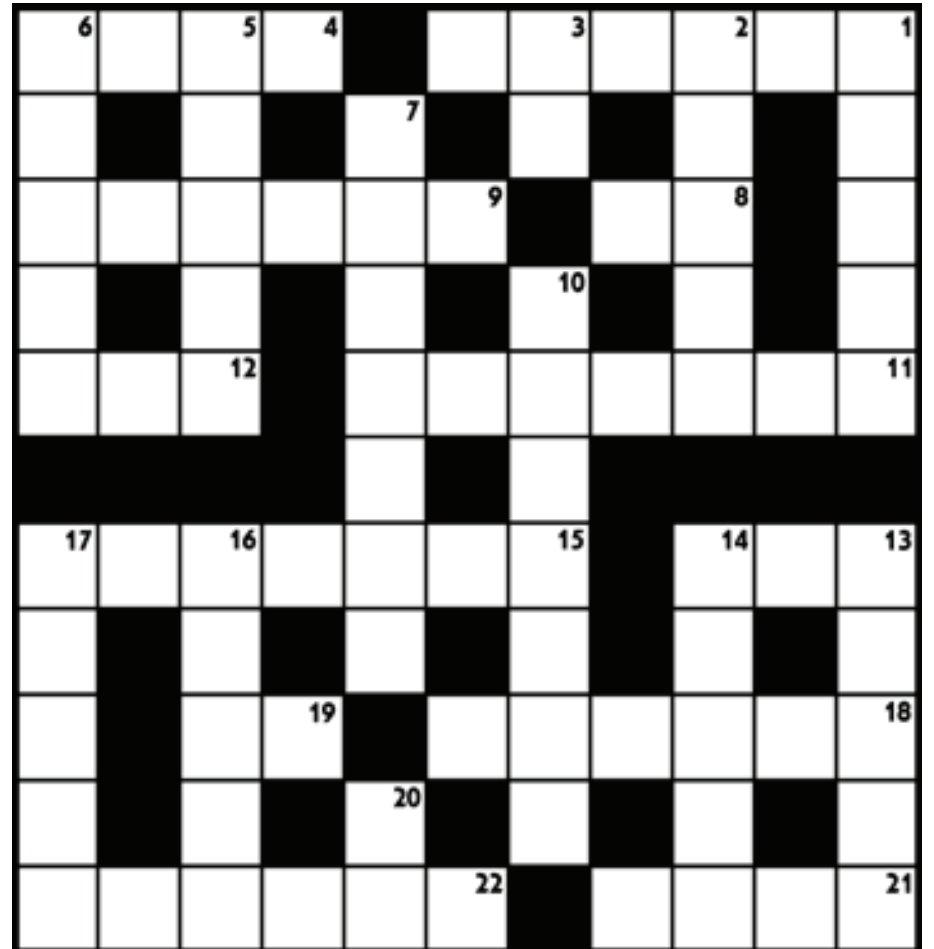
מנגד טען הקיבוץ כי לא מוטלת עליו חובה למסור את הצילומים.

בפסק הדין קבע בית המשפט, כי התובע לא הצביע על עילה בדין המחייבת את הקיבוץ להעביר לידיו את הצילומים. אין די באמירה הכללית בדבר האינטרס הציבורי שבחשיפת הצילומים. היה על התובע להצביע על מקור נורמטיבי המטיל על הקיבוץ את החובה להעביר לידיו את הצילומים.

אמנם, ניתן לבקש סעד של גילוי מסמכים אולם זאת כסעד עוזר בתביעה עיקרית, המורשתת על עילה ברין, ולא כסעד העומד בפני עצמו, בטרם הוגשה תביעה עיקרית.

בית המשפט ציין, כי בדברים שמסר התובע בדיון עלה כי התביעה הנוכחית נועדה לקבלת צילומים ולבחירתם טרם הגשת תביעה נפרדת, ככל שיוכחו הצילומים כי אכן בוצעו עוולות כלפי האם. אך בפסיקה נשללה הזכות הפרוספתית לקבלת גילוי מסמכים לשם הגשת תבי-

תשבץ היגיון מס' 231



מאוזן:

1. התשובה היא אש בקליפורניה (כ"מ) (6); 4. עברת את זה על שולחן האוכל (4); 8. (ראו 20 מאונך); 9. הושכם פעמיים ונתמלא במים (6); 11. הרחוב התל אביבי נפל בז'אנר קולנועי (4,3); 12. חטא אנגלי במזרח (3); 13. אנגלי גדול באביגדור (3); 15. יתרחשו בקיבוץ שמחמם מהר (7); 18. לא עומדים בסדרות הלימוד (6); 19. (עם 3 מאונך) חיכתה במסתור למכה (4); 21. מלון דרכים שרוע (4); 22. הזמרת דגה את חיל הנשים (2,4).

מאונך:

1. נפטר במקום בקביעות (5); 2. היא קיבלה שמיכה שיש לסובב (5); 3. ראו 19 מאוזן 5. אם רק חצי מאכל היה דג (5); 6. תבוקש מהמלצר בעטיפה הכחולה סקס (5); 7. היתה מעורבת בפרשיות בצד שיער הפנים (4,3); 10. מוט ברזל בחיים פנטסטיים (7); 13. רפאלי וקרדשיאן הן חשמל טבעי (5); 14. אל נפטר עם תכשיט (ש) (5); 16. הבירה אושרה (כ"מ) (5); 17. לשים את הסירה בבוז הקטן (5); 20. (עם 8 מאוזן) התייחסו אליו פחות טוב יחסית לשאר במכבי, למשל (4).

תשובות לתשבץ הקודם, מספר 230:

מאוזן: 1. מצליפה; 4. רומא; 9. אנליזה; 11. אבא חורג; 12. הלך; 13. טבח; 15. רכושנות; 18. גרופית; 21. רוהט; 22. גינדרה.

מאונך: 1. מחבוא; 2. לקרוא; 3. פושר; 5. ועידה; 6. אתהלך; 7. מנוגדות; 10. דוקרנים; 13. טג'יר; 14. חלופה; 16. נמרוד; 17. תנודה; 20. סירה.

שנה חצלה מתצפקת בפתח,

שתהא זו שנה לא הצלחות,

שנת שלוש ופריחה,

שנת השלמת משאלות,

שנה לא בריאות ואהבה,

שתהיה לנו פשוט שנת תשע"ח טובה!

מאחלים:

הזמן הירוק

קו לחושב



שונה טובה

שנת שפע וצמיחה, ברכה והצלחה

לכל חקלאי ישראל ולכל בית ישראל



מרכז מידע חקלאי
www.perai.org.il



ארגון מודלי עופות בישראל
אגודה חקלאית שיתופית בע"מ



המועצה לאגון היין בישראל

תערוכת



26.10.2017

הגן הלאומי מעיין חרוד | יום חמישי, ו' בחשון תשע"ח,

בין השעות 9:00-16:00



יריד איכרים "העיקר האיכר"

יריד איכרים ססגוני ומיוחד
בשיתוף עם מועצה אזורית גלבוע

ביריד יוצגו דוכנים של יצרני:

• שמן • זיתים • דבש • יינות • גבינות • תבלינים
• לחמים • ירקות ופירות • משקאות טבעיים • ועוד...



להבטחת מקומך בין המציגים:

יורם טביבי מנהל פרויקטים

מייל: yoram.tabibi@tmags.co.il | נייד: 052-2773132

עדנה זיו מנהלת התערוכה

מייל: edna.ziv@tmags.co.il

מקבוצת: תכלת תקשורת
עולם של מגזינים



יבול שיא

הזמן הירוק

קו לחושב

מארגנים:

"וְהָרַבִּיתִי אֶת-פְּרֵי הָעֵץ, וְתִנּוּבַת הַשָּׂדֶה: לְמַעַן, אֲשֶׁר לֹא תִקַּח עוֹד חֶרֶפַת רָעַב-בְּגוֹיִם" (יחזקאל, לו', ל')

הוועידה השנתית לחדשנות ולחקלאות הישראלית

10:00 - 10:30 דברי פתיחה

אורי אריאל שר החקלאות ופיתוח הכפר
עובד נור ראש מועצה אזורית גלבוע
מאיר צור מזכ"ל תנועת המושבים ויו"ר התאחדות חקלאי ישראל



10:30 - 12:30 כנס יצואנים: "אגרו-טכנולוגיה (יצוא) ישראלית"

גדי אריאלי מנכ"ל מכון היצוא, דברי פתיחה
יקיר דוידסון ראש ענף מחלקת כלי סיוע לתעשייה, משרד הכלכלה
לאה פורת מנהלת ענף אגרוטכנולוגיה מכון היצוא, תוכניות עבודה לשנת 2018
צפירי אסף מנהל מחלקת שווקים מתעוררים ומוסדות פיננסיים, משרד הכלכלה
אמנון אופן - דירקטור חברת נען - דן ג'ין
סיכוני ביטוח וליווי חברות
נציג בכיר ממשרד החקלאות
נציג חברת סטארט-אפ
בהנחיית: אופיר ליבשטיין יו"ר אגריטק



12:30 - 14:00 כנס מגדלים: שוק סיטוני בעידן רשתות השיווק

ח"כ איתן ברושי מפלגת המחנה הציוני
יעל שלתיאלי חברת דירקטוריון השוק הסיטוני בישראל
אבשלום (אבו) וילן מזכ"ל התאחדות חקלאי ישראל
צבי אלון מנכ"ל מועצת הצמחים
הרצל קרן מזכיר איגוד משווקי הפירות והירקות בישראל
בהנחיית: מאיר יפרח מזכיר ארגון מגדלי הירקות

14:00 - 15:00 טקס הענקת פרסים לחקלאים ולמשקים מצטיינים

עובד נור ראש מועצה אזורית גלבוע

*מס' המקומות מוגבל

לרישום לוועידה ניתן לפנות לעדנה זיו: בדוא"ל edna.ziv@tmags.co.il או באתר AGROISRAEL



עורכי דין ומידע משפטי בתחום הקיבוצים



www.law-info.co.il

גבי מיכאלי ושות' - משרד עורכי דין

ייצוג חברי ובני קיבוץ

שיוך דירות
ליווי משפטי ועסקי להקמת יזמות חדשה
ולעסקים קיימים
סכסוכים בין החבר לקיבוץ
ירושות בקיבוץ (כולל של בני קיבוץ)
ענייני עבודה

רחוב אנצו סירני 40 גבעתיים, 53241
טל. 03-5714512, mmlaw@mmlaw.co.il
www.mmlaw.co.il

נועה וייס מור, עו"ד ומגשרת

דיני משפחה בקיבוצים - ירושות וצוואות,
גירושין, אפוטרופסות, הסכמי ממון ועוד
ייצוג חברי קיבוץ - סכסוכים מול האגודה,
שיוך דירות, זכויות פנסיה ועוד
עריכת גישורים - בין בני זוג ובקהילה
נדל"ן - הסכמי מכר, קליטות לקיבוצים, הרחבות ועוד
קיבוץ כנרת, ד.ג. עמק הירדן, 054-5616884, 04-6759494
סניף תל אביב - רח' הברזל 3 רמת החייל, 03-6449182

אריאלה וינטראוב,

משרד עורכי דין ונוטריון

אזרחות רומנית,

דרכון אירופאי לצאצאי יוצאי רומניה,
שירותים נוטריוניים

אבא הלל סילבר 12 (בית איילון ביטוח) קומה 14, רמת גן
טל. 03-6132998, נייד: 052-2509930

חובב איתן ושות', משרד עורכי דין

ביטוח לאומי תאונות עבודה בקיבוצים:

נזקי גוף, ועדה רפואית, מחלות מקצוע, סרטן עור
ייצוג נפגעי צבא וכוחות הביטחון:
נכות, חיילים, קצין התגמולים, וועדות רפואיות
צוואות וירושות - קיבוצים: עריכת צוואות,
טיפול בצו ירושה, גישור משפחתי וניהול עיזבון
קיבוץ להב, 85335 • א.ת. באר טוביה, 70996
טל. 08-8581630, נייד, 054-7646439

שדה ושות',

משרד עורכי דין נוטריון ומגשרים

ייצוג בבנייה בשטח המחנה ובהרחבות,
שכירויות, מכר, מקרקעין, תכנון ובנייה
סכסוכי חברים - תושבים - אגודה
ירושות ועיזבונות ועוד

אופנהיימר 7 רחובות, טל. 08-9415022, 054-5677852/05
sadeh@sadehlaw.com, www.sadehlaw.com

מילר-ניצן

משרד עורכי דין

רשלנות רפואית על כל רבדיה
לרבות רשלנות בהריון ובלידה

נזקי גוף ורכוש בקיבוץ

תאונות עבודה, תאונות דרכים,
תאונות ברשות הרבים והיחיד
מחלות מקצוע - לרבות כתוצאה מעבודה
חקלאית ומחשיפה לחומרים מסוכנים

החשמונאים 103 תל אביב, טל. 03-5612260
www.nezikin-law.co.il

אביגדור ליבוביץ ושות', עורכי דין

בניה בקיבוצים: ייצוג משתכנים וחברים
בבניה ב"שטח המחנה" ובהרחבות קהילתיות
והסכמים מול האגודות ויזמים.

שיוך דירות: ייצוג חברים ויורשים בהליכי שיוך

ירושות: צוואות, עזבונות, הסכמים בין יורשים
עיסוק ייחודי: מיסים, היטלים, דמי פיתוח,
דמי היוון, מינהל מקרקעי ישראל

סניף ראשי- בני ברק: רחוב בר-כוכב 23,
מגדלי V Tower, בני ברק
סניף צפון- עפולה: רחוב ארלוזורוב 25, בית עמקיון, עפולה
טל. 03-5751531, פקס. 03-5751530, אתר: www.lieblaw.co.il

גד שטילמן, משרד עורכי דין

ייצוג קיבוצים וחברי קיבוצים בכל תחומי

פעילותם לרבות: דיני מקרקעין בקיבוץ,

תכנון ובניה, הכשרת מבנים לתעשייה,

מסחר ומלאכה (פל"ח), הרחבות ועוד

ז'בוטינסקי 7 רמת גן, מגדל משה אביב ק' 48,

טל: 03-6132432, פקס: 03-6132437

office@shtilman.co.il, www.shtilman.co.il

עו"ד !!

לפרסום במדור זה חייגי/י

054-6766061

לפרסום במדור זה נא לפנות לטאץ' תקשורת בע"מ, פרסום, אסטרטגיה, אינטרנט - 054-6766061

דוראל אנרגיה והקיבוצים צועדים יחד לעצמאות אנרגטית

קבוצת דוראל כבר הפיקה כ- 500 מיליון קוט"ש חשמל מאנרגיה מתחדשת.
הקבוצה פועלת במגזר התיישבותי בישראל ומספקת פתרונות יצירתיים
להתייעלות אנרגטית - מצטרפים לעשייה? (תוכן שיווקי)

קבוצת דוראל משאבי אנרגיה מתחדשת שבבעלות דורי דודוביץ, אלון קסל וקיבוץ יטבתה הינה
קבוצת חברות יזמיות העוסקות בשלל תחומי האנרגיה המתחדשת לרבות ייצור חשמל באמצעות
מתקני אנרגיות מתחדשות, מתקני ייצור בגז טבעי והתייעלות אנרגטית. הקבוצה פועלת בשלל ענפי
אנרגיה מתחדשת ברחבי הארץ בדגש על הפריפריה, על הסביבה הכפרית ועל המגזר הקיבוצי.

בשנת 2008 הפכה דוראל לפורצת דרך בשוק האנרגיה המתחדשת הישראלי, עם חיבורה של
המערכת הפוטו וולטאית הראשונה לרשת החשמל. מאז הרחיבה דוראל את שורותיה, פיתחה
מומחיות וידע מקצועי רב, צברה ניסיון מעשי יקר ערך, לנופים וליושבים, בכל רחבי הארץ, כדי
למצות את הפוטנציאל הכלכלי הגלום במשאבי הטבע, תוך מימוש חזון של התייעלות אנרגטית,
אחריות סביבתית וקיימות.

כיום, דוראל מחזיקה ומתפעלת עשרות מגה וואטים של מערכות סולאריות, זאת במקביל למערכות
נוספות המצויות בשלבי תכנון והקמה שונים (בהספק מצטבר של מאות מגה וואטים).

בנוסף, פועלת דוראל על פיתוח תחנת הכוח הפוטו וולטאית הגדולה בישראל (בהספק של 170
מגה וואט) באזור עמק המעיינות.

דוראל, שהתאפיינה מאז ומתמיד בחדשנות, ביצירתיות, בהבנה מעמיקה של מגמות שווקי האנרגיה
ובהצבת יעדים שאפתניים לעתיד, נערכת בימים אלו ליישומן של טכנולוגיות מתקדמות בישראל.
בימים אלה דוראל מצויה גם בעיצומם של תהליכי פיתוח לתחנות כוח המונעות בגז טבעי (בהספק
של כ- 600 מגה וואט), טורבינות רוח בינוניות וגדולות (בהספק מצטבר של כ- 200 מגה וואט),
ועשרות פרויקטים בתחום תשתיות המים והשפכים, לרבות טיפול בפסולת אורגנית במתקני ביו גז.

במקביל פועלת החברה על מנת לספק פתרונות המשלבים אמצעי ייצור, אגירה וניהול חכם של
רשתות חשמל, באופן שיצמיד את שותפיה לעידן של עצמאות אנרגטית ואי תלות בספקי חשמל
חיצוניים.

דוראל משאבי אנרגיה מתחדשת פועלת בשיתוף עם מעצמת האנרגיה האמריקאית, Invenergy,
יצרנית החשמל הפרטית הגדולה ביותר בארצות הברית. Invenergy מחזיקה ומתפעלת מגוון רחב
של מתקני ייצור ואגירה מתקדמים ברחבי העולם, בהספק של למעלה מ-15 אלף מגה וואט. שילוב
כוחות אסטרטגי זה שומן בחובו יתרונות טכנולוגיים ופיננסיים מובהקים בקנה מידה בינלאומי.

דוראל דוגלת ביצירת שותפויות אמת, המתאפיינות בהיגיון ובשקיפות, ובטיפוח יחסי אמן המובילים
למחויבות הדדית ורצון בהמשך עשייה משותפת. דוראל שואפת להמשיך להצדיק את מעמדה
הנכבד והמוניטין שצברה, כשחקנית בולטת בחוד החנית של שוק האנרגיה המתחדשת הישראלי.

יבול שיא החודש ב

כתבות שכל חקלאי ירצה לקרוא:

משרד החקלאות בוחן מימון גוף וולונטרי שיסייע
לחקלאים במקום מועצת הצמחים

רשויות באירופה פסלו 80 משלוחים של תוצרת טריה עקב מזיקים
סמנ"ל בכיר לסחר חוץ במשרד החקלאות עבר שוב עבירת משמעת

ועוד שפע כתבות מרתקות ובלעדיות

לקבלת הירחון במייל:

יורם טביבי | מנהל עיתון "יבול שיא"

נייד: 052-2773132 | משרד 08-9159981 | פקס: 08-8690288 | דוא"ל: yoram.tabibi@tmags.co.il

הכל רק
ב יבול שיא:
ירחון החקלאות
המוביל של
ישראל

הלוח המופץ בכל הקיבוצים

073-2369058

יבול שׂיֵא **הזמן הירוק** **קו למזג** **הרפת והחלב**



יד שרה מכל רחב

איך הולכים לרופא שיניים

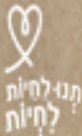
כשאי אפשר לצאת מהבית

מרפאת שיניים ניידת של יד שרה
מעניקה טיפול רפואי ומקצועי **עד הבית**
עם כל הציוד הנדרש בבית המטופל
עבור קשישים ומרותקי בית.
שאינם יכולים לצאת מהבית.

להזמנות: 6444 *



©Studio8K.com




גורי חתולים יונקים
 זקוקים בדחיפות לאומנות
 (או בתים מאמצים)
 לפרטים: 3703 • שלוחה 6


SAVE

חברת ששון ושות' (פירות יבשים) בע"מ

**מעוניינת לרכוש תמרים במזומן
ממגדלים/חקלאיים/בתי אריזה**

**סוגי תמר- מג'הול, דקלנוה,
אמרי וזנים שמתאימים לייצור כבוש.**

**לפרטים: רינה - 050-5641680, 08-6887070
מייל: rina@sassonco.co.il**

למושב מי עמי דרושה

עובד/ת
אחראי/ת

לעבודה בלול
לגידול תרנגולי הודו
במשרה מלאה

לפרטים

ניסו: 052-2799026
משרד: 04-6352306

**מקום זה
יכול להיות
שלך!
לפרטים:
073-2369058**

חברה לבנין וחקלאות בע"מ
נייד: 050-5328220 מסרי

טיולים לחו"ל

- **טורק רגלי לאורוסט (EBC)**
בנפאל. 17 ימים, יציאה:
1/10/17
- **טיול לרג'סטון (הודו) בעת שני**
פסטיבלים שונים: פסטיבל
"אורות האלים" ופסטיבל
הגמלים בפושקה. 15 ימים,
יציאה: 22/10/17.

לפרטים: אתי שביט -
050-5755200
או "עולם אחר" 1-700-708-999
www.awt.co.il

• טיול לטוסקנה-
טיול טבע מדהים במחיר
חסר תקדים ל-12 יום.
מ-27/3/2018
תמר: 050-7541456

מבנים ניידים
למכירה בית עץ חדש ויפהפה, 3 חדרים. בהזדמנות !!
052-4658888

Like 

בזכותכם אני משתחררת מבית החולים הביתה

יד שרה 
לתרומות **6444***

יד שרה עושה הכול כדי שאלפי אנשים המאושפזים בבתי החולים ישתחררו בהקדם לצורך כך מקטנטן מערך שירותי השאלת ציוד רפואי ושיקומי הניתנים באהבה ומכל הלב.

52 ר' אקדמאי נאה מאוד גבוה
מבוסס ואיכותי שליו ייצוגי חייכן
עם אנרגיות טובות ושמחת חיים
מעוניין להכיר רווקה אקדמאית
בחורה איכותית ויציגית לבבית
לנישואין
למתיאמות לפנות לאורלי
052-44033890

מכירה/ השכרה/ קניה

מכירת חיסול! אתר קרוואנים
במחירים מפתיעים ומיוחדים.
052-2796686
* צימרים זריחה בגלבע
052-2358554

למטע שנסגה, טרקטור צר ונמוך
במצב טוב
אליעזר - 0508699022

עבודות גידור

מבצעים עבודות גידור מכל הסוגים מסביב למוסדות, מטעים , לולים ורפתות, כמו כן בינוי סככות וציקות בטון. החץ -

היכרות

משרד הכריות רעות
לאיכותיים/ת
במשרדי ניתן להכיר בני זוג
ששואפים להיות מאושרים.
זווקים/ת גרושים /ת אלמנים/ת
אתם אלה שהשליטה המלאה על
חייכם להגשים שינוי משמעותי
בחיכם, זמנו לחייכם אושר, אל
תשארו לבד. רכזו את החשיבה
שלכם בחשיבה חיובית ליצור שינוי
משמעותי בחייכם. להיות מאושרים,
להכיר ב/ת זוג לחיים לקצר
את התהליך בעזרתי ניצור שינוי
משמעותי בחייכם ונגיע למטרה.
זומחית להכריות : הורים
זוזאגים שילדיהם לא מצאו
עדיין זוגיות כלבבם . המאגר
הזחצפון עד לדרום כולם נבדקים
על ידי תעודת זהות
לפרטים : מנהלת המשרד רעות
הכריות 052-4403890
כתובתי באינטרנט
www.rdatihg.co.il

79 ג' מקיבוץ בצפון נעימה
עדינה רצינית מעוניינית לחברות
אמיתית באדם איכותי נעים
הליכות עם כוונות טובות מאזור
הצפון למתאימים
לפנות לרעות הכריות
052-4403890

למצע יציאת לאזרים
מה נשתנה הלילה הזה?
בילבי
יוצאת הביתה!



 **waze** : "תנו לחיות לחיות" כפר רות  **טל: 03-6241776**

קנה לחיות
לקיות

פרסמוב



חברי משקארד

המון תודה! ועתהיה לכם שנה טובה

משקארד מבית משקי הקיבוצים גאה לשתף את הקיבוצים בהצלחתו ובהחזר של **2.5 מיליון ש"ח** ומודה לעשרות אלפי החברים והחברות בו השותפים להצלחה.



מהעיתונים

משקארד, מועדון הצרכנות המוביל של חברי הקיבוצים והמושבים מבית משקי הקיבוצים וישראלכרט מעניק לחבריו עולם של הטבות במגוון תחומים שיחסוך לכם כסף: דלק, מזון, ביטוחים, תרבות פנאי, אטרקציות לילדים, הופעות תיירות, נופש ועוד.

משקארד
מועדון חברים



מועדון צרכנות אחד גדול ומוביל
לחברי המושבים והקיבוצים



להצטרפות:
03-6233558
www.meshekard.co.il

מקבוצת משקי הקיבוצים